

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Emanuel Pastreich

NEDEN TAM BAĞIMSIZ BİR
BAŞKAN ADAYINA
İHTİYACIMIZ VAR

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

NEDEN TAM BAĞIMSIZ BİR

BAŞKAN ADAYINA

İHTİYACIMIZ VAR

The Asia Institute
Mayıs 2021

İçerik

Önsöz	6
Giriş	10
Neden bağımsız bir başkan adayı olmayı seçtim?	10
Bölüm 1	13
Kötülükten korkmuyorum	
Amerika Birleşik Devletleri Başkan Adaylığı Bildirisi - 24 Şubat 2020 ...	13
Bölüm 2	18
2020 Kampanya Platformunun	
On Yedi Bloğu	18
Bölüm 3	29
Demokratik Bir Ekonomi	29
Bölüm 4	38
‘Hareketçilik’, ‘Şikayetçilik’	
ve ‘Sihirbazlık’	38
Bölüm 5	46
Güvenlik Nedir?	46
Bölüm 6	54
George Floyd’un Ölümü Sonrası	
Politika Aikidosu	54
Bölüm 7	64
Evrensel Temel Gelir:	
Ekonomik özgürlük mü	
Yoksa köleliğe ilk adım mı?	64
Bölüm 8	70
Global yönetişimin geleceği	70
ve Dünya Kongresi	70

Bölüm 9	79
Facebook kime aittir?	79
Bölüm 10	87
Fosil yakıtlara son,	
Amerika'nın özgün kurumları	87
Bölüm 11	100
Demokrasiye Doğru Bir Adım Atın:	
Neden özel bir seçim kesinlikle gereklidir	100
Yazar	114

Önsöz

Onurlu Türk Vatandaşlarını Saygıyla Selamlıyorum

Emanuel Pastreich

Amerika Birleşik Devletleri ve birçok müttefikinin Türkiye'yi gereksiz ve yıkıcı, herhangi bir olumlu sonuç doğurması imkansız ve önemli tehlikeler oluşturma riski taşıyan kısasa kısas çatışmasıyla cezalandırmaya çalışıyor olmasını son derece üzücü buluyorum. Bu strateji Türkiye'yi küçük bir kutuya hapsedmek ve Türkiye'nin potansiyelini kalıcı olarak sınırlandırmak için tasarlanmıştır. Türkiye veya Amerika Birleşik Devletleri'nin politikaları hakkındaki tüm düşüncelerimden bağımsız olarak Türkiye'nin bu şekilde sınırlandırma stratejisinin başarısızlığa mahkum olduğu ve iki ülke vatandaşları arasında kapanması zor mesafelerin açılmasına neden olacağı aşıkardır – üstelik iklim değişikliği, bilişim suçları ve biyo-faşizm gibi hep birlikte aşılması gereken konuların olduğu bu dönemlerde.

Ben, politikacıların küçük hedeflediklerine ulaşmak için uyguladıkları küçük politikalarla, her gün oynadıkları küçük oyunlarla ilgilenmiyorum.

Ben, onurlu Türk vatandaşlarına ve insanlık medeniyetinin başlangıcına kadar uzanan temellere sahip Türkiye'ye ile, insanlık tarihindeki ilk en büyük şehirlere, muazzam şekilde organize büyük ölçekli yerleşimlere ev sahipliği yapan ülke ile bağlantı kurmak istiyorum.

Türkiye'de yer alan Göbekli Tepe, ilk büyük medeniyetin büyüleyici izlerini bizlere sunmuştur. Aynı zamanda, Asya'nın ve Avrupa'nın tamamında, Orta Asya'dan Çin topraklarına kadar Türk kültürünün izlerine rastlamak mümkündür. Bu medeniyet, her ne kadar farklı gösterilmeye çalışılsa da en etkili medeniyetlerden biridir.

Eski Hattiler ve Anadolu'luların ayak izlerini, Osmanlı İmparatorluğu'nun - eski Mısır Krallıkları'ndan bu yana 600 yıldan uzun süre ayakta kalan tek büyük ölçekli siyasi

ve ekonomik sistem --- kurumsal ve sanatsal başarılarını simgeleyen Türkiye, hem geçmiş hem de - ben öldükten çok sonraları dahil olmak üzere - gelecek için büyük önem taşımaktadır.

Türk geleneğinde saklı engin bir bilgelik, birçok benzersiz uygulama vardır. Bir bilim insanı olarak, Türkiye'nin köklü kültürü hakkında daha da çok şey öğrenmeyi umuyorum.

Yazılı hukukta evrensel bir standart oluşturmaya yönelik çabalarıyla enternasyonalizm için bir model oluşturan, Napolyon Yasası ve ABD Anayasası dahil birçok Avrupalıya ve diğer millet vatandaşlarına ilham veren Muhteşem Süleyman'ın ne kadar önemli bir aydın olduğunu iyi biliyorum. Çağdaşlığın İngiltere, Fransa ve Almanya tarafından icat edildiğini ispatlamak isteyen Batılı tarihçilerin, bu gerçekleri yok saymak için ellerinden geleni yaptıklarını da biliyorum.

Muhteşem Süleyman'ın kültür, şiir, mimari ve ressamlığa olan saygısı, Avrupa'da Rönesans döneminin temellerini atacak yeni bir standart oluşturmuştur. Bu kültürel tarihin, bu gelişmişliğin açıkça konuşulması yeni bir iş birliği ve karşılıklı anlayış için doğru platform olacaktır. Doğu ve Batı arasındaki iletişimin en doğru adresi Türkiye'dir. Hayatını Çin, Japonya ve Kore'yi incelemeye adanmış bir Batılı olarak, bu iletişimin gerekliliğine yürekten inanıyorum.

Mevcut belirsizlik ve karmaşaların tam ortasında, tüm dürüstlük ve alçakgönüllülüğümle Türkiye'ye çağrıda bulunuyorum, "yeniden başlayalım. Üçüncü bir yol bulalım ki, bizi Birinci Dünya Savaşı'ndakinden pek de farklı olmayan bir krize götüren mevcut yozlaşmış düzenden kaçınabilelim."

Elbette Türkiye'nin de atabileceği adımlar da var ve tabii ki, bunlara karışmak benim üstüme vazife değil. Türkiye'nin politikalarına yalnızca Türkiye karar verebilir.

Ancak şunu kesinlikle söyleyebilirim ki, Amerika Birleşik Devletleri'nin yapması gereken, ikili ilişkiye yaklaşımını geliştirmektir.

Öncelikle Amerika Birleşik Devletleri, Türkiye'yi olduğu gibi tanımalıdır. Türkiye'nin köklü ve güçlü bir kültüre sahip bir medeniyet olduğunu, eski çağlardan beri

büyüyen, dünyayı saran ve dünya gelişimine önyak olan bir ağaç gibi liderlerine ilham verdiğini kabul etmeliyiz.

Geçmiş 20 yıl boyunca, Amerika Birleşik Devletleri'nin Orta Doğu, Orta Asya, Afganistan, Çin ve Rusya ile yaşanan birçok anlaşmazlıkta kibarca ve dürüstçe Türkiye'nin tavsiyesini ve desteğini talep etmesi gerekirdi. Oldukça kibirli davrandık ve Batı Kültürümüzün üstün olduğuna inandık.

Türkiye, Orta Asya ve Orta Doğu'da giderek büyüyen önemli bir güçtür. Her zaman hak ettiği saygıyı görmeli ve masadaki yerini almalıdır.

Türkiye, yetişkinlerle masaya oturmak için Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa'dan izin alması gereken küçük kardeş değildir. Olamaz da! Türkiye başından beri büyük bir güç olarak - ki zaten öyledir de - masada yer almalıdır. Hem ekonomik hem de kültürel açıdan büyük bir güç.

Bu demek değildir ki Türkiye'nin hataları yoktur. Tıpkı ABD'nin korkunç hatalar yapması gibi Türkiye'de hatalar yapılabilir. Ancak küçük ve basit politik olaylarla, büyük bir tarih ve uygarlığı asla birbirine karıştırmamız gerekir.

Anlaşamadığımız konularda açıkça fikir belirtebilmeli ve birçok konu üzerinde birlikte çalışmalıyız. Örneğin, Amerika Birleşik Devletleri, Osmanlı İmparatorluğu'nun küresel yönetim modellerinden çok şey öğrenebilir.

Amerika Birleşik Devletleri ve Türkiye, iki milletin okul çağındaki çocukları arasında, sanatçı ve şairleri arasında birçok ilişki kurabilir. Türkiye'nin Toros Dağları ve Amerika Birleşik Devletleri'nin Apalaş Dağları'ndaki çiftçiler arasında bilgi paylaşımını teşvik edebiliriz. Louisiana Bayou veya Karadeniz balıkçıları arasında iş birlikleri başlatabiliriz. İnsanlara ve kültüre dayanan bu ittifaklar, silah satışlarının, petrol bağımlılığının ve de küresel şirketler ve yatırım bankalarının hakimiyetinin yarattığı çıkmaz sokaklardan, COVID19 ve diğer araçlarla bizleri köleleştirme çabalarından kurtarmak için yepyeni potansiyeller sunacaktır.

Dünyanın dört bir yanındaki insanların hayatına yönelik bu saldırıya karşı küresel mücadelede büyük Türkiye medeniyetinin tam olarak hangi önemli rolü üstleneceğini bilmiyorum.

Türkiye'nin onurlu vatandaşları, gururlu ve şanlı Türk medeniyetinin mirasçıları, sizlerden bana kulak vermenizi ve bana tavsiyelerde bulunmanızı rica ediyorum. Bu kitapla birlikte sizlere, kendimi Amerika Birleşik Devletleri'nin bağımsız başkan adayı olarak ilan ettikten sonra yaptığım bir dizi konuşmayı sunuyorum. Fikirlerimi

bazen çok iddialı, bazen de ilginç ve safça bulabilirsiniz. Sözlerim ve fikirlerimin, tıpkı büyük İstanbul şehrini tasarlayan ve ilham kaynağı olan Türklerin yaptığı gibi büyük bir özenle ve dikkatle düzenlenmesi gerektiğini biliyorum.

Türkler, dünyayı değiştirme, evrensel ve ilham veren bir kültür yaratma konusunda şanlı bir geçmişe sahipler.

Medeniyet krizi yaşadığımız bu günlerde neler yapabileceğim ve Amerika Birleşik Devletleri'nin nasıl tekrar şaha kalkabileceği hakkında aklıma gelmemiş olan fikirler sunabileceğinizi düşünüyorum.

İlginiz için çok teşekkür ederim.

Giriş

Neden bağımsız bir başkan adayı olmayı seçtim?

Adım Emanuel Pastreich ve 2020 yılı Amerika Birleşik Devletleri başkanlık seçimlerinde kendimi bağımsız aday olarak ilan ettim.

1998 yılında başlayan kariyerimin büyük çoğunluğunu Urbana-Champaign'deki Illinois Üniversitesi'nde akademisyen olarak geçirdim. Ayrıca lise düzeyinde de öğretmenlik yaptım. Uzmanlık alanım Japonya, Çin ve Kore kültürlerini ve tarihlerini kapsayan Doğu Asya çalışmalarıdır. Son dönemlerde ise çağdaş siyaset, güvenlik, teknoloji ve ekonomiye ilişkin konuları kapsayacak yazılar da yazmaya başladım.

Asya'nın küreselleşen dünyada daha da merkezi hale gelmesiyle birlikte gelecek neslin Asya'yı daha iyi anlamasının ve en az Asyalıların bizimle olduğu kadar bizim de onlarla entegre hale gelebilmemizin son derece önemli olduğuna karar verdim.

Kariyerimin bir bölümünü Japonya ve Kore'de de geçirdim ve bu deneyim sayesinde yalnızca ABD'nin yeni dünya düzeninde nasıl bir rol üstlenmesi gerektiğini değil aynı zamanda ülkemizin dışarıdan nasıl görüldüğünü de daha net olarak anlayabildim.

Washington D.C.'de yer alan ve diplomasi, güvenlik ve ekonomik konularında araştırma ve tartışmalar yürüten bir düşünce kuruluşu olan Asya Enstitüsü'nün başkanı olarak, Amerikalıların Asya'yı doğru şekilde anlamalarına yardımcı olmak için çalışıyorum. Bunu asgari bir bütçe ile yapıyorum. Yüksek bütçeyle satın alınabilecek insanlar yerine, yalnızca gerçeklere sonsuza dek bağlı olanlarla çalışıyorum.

Washington D.C.'de bu yılın Ocak ayından itibaren Federal hükümetin tamamının faaliyetinin durduğunu ve geleceğimizi belirleyen kurumların üzerine tehlikeli belirsizlik bulutlarının çöktüğünü görebiliyordum.

Aynı zamanda, mevcut siyasi sistemin Amerika Birleşik Devletleri'nin karşılaştığı iklim değişikliği, zenginliğin azınlıklarda toplanmasından tutun küresel silahlanma yarışı veya

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

teknolojinin hayata olumsuz etkileri gibi ciddi sorunların hiçbirini çözebilecek kapasitede olmadığını da düşünüyordum.

Sadece başkanlık adaylarını değil, diğer politikacıları da inceledim ve bu politikacıların boş ritüellere kapıldıklarını, büyüü sözcüklerle tekrara düştüklerini ve artık vatandaşlarla etik konular, bilim veya gelecek gibi konularda diyaloga girmediklerini çok açık şekilde gördüm. Bu politik kültür yalnızca rahatsız edici değil aynı zamanda da ürkütücü. Ocak ayında dahi Federal Hükümetin tam anlamıyla bir felakete doğru sürüklendiğine dair işaretleri görebiliyordum.

Büyük partiler bir yana, küçük partiler arasında bile günümüzün sorunlarını ciddi bir şekilde ele alan hiçbir aday göremeyince de başkan adayı olmaya karar verdim.

Haftalar boyunca çalıştıktan sonra mevcut sistemin dışında yer almadıkça Amerika Birleşik Devletleri'nde hiçbir şeyin yapılamayacağına anladım. Ülkeyi sağlıklı bir yöne hareket ettirmek istiyorsak bağımsız adaylığın tek doğru seçenek olduğunu düşünerek beyanımı hazırladım.

Bu fikrimi arkadaşlarımla paylaştığımda sürekli medyada boy göstermedikçe, şirketlerden yüksek miktarda fon almadıkça ve siyasi partilerle derin bağlantılara sahip olmadıkça, başkanlık, kongre ve hatta yerel yönetim için bile aday olmanın imkanı olmadığını söylediler. Böyle bir çabanın nafile olduğunu düşündüler.

Ancak bu sözleri duyduğumda, giderek artan kaos ve belirsizliğin ortasında, böyle bir beyanda bulunmamın, bugün Washington D.C.'de hâkim olan yozlaşmış kurumlara yönelik olmadığını, beyanımın Anayasa kuralları ve ruhuna yönelik bir çağrı olarak fark yaratabileceğini düşündüm. Amerika Birleşik Devletleri'ni tanımlayan bu temel belge, başkan adaylığı için tam anlamda yetkin olduğumu açıkça göstermektedir.

Dahası, konuşmayı hazırladıktan ve yoksullardan öğretmenlere ve restoran çalışanlarına kadar çeşitli insanlarla konuştuktan sonra herhangi bir dış fon kabul etmediğim için ülkenin ihtiyaçlarını tam olarak temsil edebileceğime inandım. Üstelik bu süreçte ben de iş sahibi değildim. Amerikalıların çoğuyla aynı durumda biri olarak, onları şatafatlı politikacılardan çok daha iyi şekilde temsil edebileceğime karar verdim.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Bu gerçeklik cesaretimi kırmıyor, tam aksine beni daha çok cesaretlendiriyor. Bana sorarsanız, bizi kurtarabilecek tek şey ülke siyasetinin tamamen yeniden yapılandırılmasıdır ve para ve imtiyaz içinde yüzen iki politik parti de bu görevi yerine getirecek potansiyele sahip değildir. Ayrıca, sözde bağımsız adaylar da ciddi bir kampanya yürütmekten acizdir.

Bugünün uzmanları ve politikacıları, kendilerini ilerici veya muhafazakar olarak adlandırsalar da kurumsal medyada yer alarak esasında çirkin hedefler doğrultusunda içi boş vaatler sunabilmek için birbirleriyle yarışmaktadırlar. Sözlerini kısa tutar, kritik konulardan kaçınır ve güçlüyü tatmin etmek için boyun eğler.

Bu medya, kuru gürtlüden ibarettir. Şirketler için kar yaratır ve ülkede olup bitenleri bizlere duyurmaktan imtina ederler.

Diğer politikacılar, kurumsal medyanın, iftira yoluyla ya da skandallar aracılığıyla dilediklerini güçlendirme ya da ortadan kaldırma potansiyeline sahip olduğunu düşünerek sahte bir tanrı gibi davranan bu aracının karşısında durmaya cesaret edilemeyeceğini varsayarlar.

Eğer başkan aday olmak için zenginlerin desteğini almak ve yozlaşmış bir medya imparatorluğu tarafından övülmek gerekiyorsa, o halde ben açıkça bu niteliklere sahip değilim.

Daima referans noktamız olması gereken Amerika Birleşik Devletleri Anayasasının hiçbir maddesinde başkan olmak için para veya gücün gerekli olduğu belirtilmemektedir.

Diğer adaylar yatırım bankalarından, uluslararası şirketlerden ya da çok zenginlerden para alıyorsa, başkan olmaya yetkin olmayanın ben değil, onlar olduğunu söylemek istiyorum. Eminim ki, yazdıklarımı okursanız veya konuşmalarımın birkaç dakikasını bile dinlerseniz, bu kampanyanın ne kadar ciddi olduğunu anlayabileceksiniz.

Sizlere yürekten bağlıyım ve politikalarımın görüşlerinizi yansıtmasını istiyorum. Kafamızı karıştırmak ve bizleri bölmek için tasarlanmış "sağcı" ve "solcu" gibi geçmişte kalmış kalıplara ilgi duymuyorum. Lütfen ne düşündüğünüzü bana bildirin ve Amerika Birleşik Devletleri'nde yeni umutlar yaratmak için birlikte çalışmamıza izin verin.

Değerli vaktinizi ayırdığınız için teşekkür ederim.

Bölüm 1

Kötülükten korkmuyorum

Amerika Birleşik Devletleri Başkan Adaylığı Bildirisi - 24 Şubat 2020

Tarih sahnesinde o kadar dramatik, o kadar büyük değişimler vardır ki, bugün yalnızca ilerici değişimi değil toplumumuzun her açıdan köklü bir şekilde yeniden yapılandırılmasını talep etmemiz gerekir.

İşte tam olarak böyle bir anda, Amerika Birleşik Devletleri başkanlığına adaylığımı ilan ediyorum. Elbette bu pozisyonun sunacağı avantajlardan, kurumlar yozlaştıkça büyüyen fırsatlardan yararlanmak için değil, ulusumuzun can damarlarını kurtarmanın başka bir yolu olmadığı için, ülkemizin en güzel geleneklerinden faydalanan bizler bu savaşa girmedikçe kurtuluşumuz mümkün olmadığı için bu yola baş koyuyorum.

Artık tamamen gerçeklere dayalı, kaprislerden ve geçici duygulara hitap etmekten uzak siyasetin zamanı geldi. Birleşik Devletlerimizi yerle bir eden derin ahlaki çöküntüyü göz ardı etmemiz mümkün görünmüyor. Sıradan insanların acılarına yönelik derin empatiyi bu ülkenin neler yapabileceğine dair ilham verici bir vizyonla birleştirmeliyiz.

Bu kampanya sizlere ışıltılı sahte vaatler sunmayacaktır. Dürüstlüğe dayalı bir siyaset anlayışı oluşturana ve bir ideali olan ve de bu ideali gerçekleştirmek için çabalayan bir hükümet kurana kadar kendilerini "muhafazakar" veya "ilerici" olarak adlandıran politikacıların sözleri bir anlam ifade etmeyecektir.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Bugün hükümetimiz, gazetelerimiz, eğitim kurumlarımız, topluluklarımız ve ailelerimiz çöküşün eşiğine gelmişlerdir. Yalanlar arasında kaybolmuşken, önümüzde uzanan çorak topraklarla yüzleşmemiz mümkün değildir.

Benim tek savunduğum şudur: Tüm mahallelerde vatandaşlarımızın ideallerini gerçekleştirmelerine, alışkanlıklarını yaşamalarına imkan verecek katılımcı kurumlar oluşturmak ve de bu cumhuriyeti yeniden inşa edeceğimiz temelleri oluşturacak politikaları hazırlamak için birlikte mücadele etmeliyiz.

Eğer topluluklar oluşturamazsak, birbirimizi kullanılacak nesnelerden farklı olarak, kâr için sömürilmeyen nesneler olarak göremezsek, hiçbir düzeydeki hiçbir politika reformu bizi kurtaramayacaktır.

Bugün vatandaşlar artık sadece vatandaş değildirler. Aynı kurumlar tarafından görevlendirilen ve tüm politikacılara para dağıtan halkla ilişkiler firmaları tarafından özenle hazırlanmış hayal ürünleriyle beslenen tüketicilerdir.

Yozlaşmış medya bize sadece gözlemci olarak bir rolümüz olduğunu ve bizimle asla görüşmeyecek, bizi temsil etmeyecek, hatta telefonlarımıza cevap vermeyecek politikacılara para göndermekten başka seçeneğimiz olmadığını öğretiyor. Bir avuç güçlü şirket tarafından kontrol edilen medya, sorunlarımızı bizim için çözecek sihirbazlar aramamız gerektiğine ve kendi ellerimizle daha iyi bir toplum inşa etmemiz için bize ilham verebilecek liderlerden uzak durmamız gerektiğine bizi ikna etmek için çok çalışıyor. Kendi ellerimizle inşa etmeye başlayana dek iyi bir hükümete giden başka bir yol yok.

Frederick Douglass'ın söylediği gibi, "Özgür olmak isteyen darbeyi kendisi vurmalıdır."

Bu başkanlık kampanyası kendi adımı duyurmakla ilgili değil. Yurttaşlarımızın kendi medyasını yaratmak, bizden kölesi olmamızı talep eden kokuşmuş medya bataklığına girmekten çok daha iyidir. Bu medya beni küçümseme konusunda da hemfikirdir - ve beni hor görmelerini sempatiyle karşılıyorum.

Sizden Kasım ayında sadece oy vermenizi istemiyorum. Sizden Amerika Birleşik Devletleri'ni dönüştürme mücadelemize katılmanızı ve her gün bizimle çalışmanızı rica ediyorum. Çabalarınız sayesinde vatandaşlarına karşı sorumlu bir hükümet oluşturabileceğiz. Mahalle

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

örgütlerimiz demokratik ve katılımcı olmazlarsa ulusal bir demokrasiyi desteklemeleri de mümkün olmayacaktır.

Masumlarla dolu hapishaneler, çocuklarımızı sefalete mahkum eden ve çürüten altyapı ya da tutumluluk, alçakgönüllülük ve tevazu erdemlerini yok eden bir tüketim kültürünün yayılması, motivasyonunuz ne olursa ne olsun daha fazla kaybedecek zamanımız kalmadığını göstermektedir.

Bu cumhuriyet, vatandaşların ihtiyaçlarına tam olarak cevap veren hassas bir saat gibi çalışmalıdır. Peki, saatin yelpazesi çamura bulanmışsa, tekerleği kırılmışsa veya çekiç çubuğu eğilmişse ne yapmalıyız?

Yanlış göstereceğini ve bir gün tamamen bozulacağını bilsek de saati olduğu gibi mi bırakacağız? Yoksa saati bir anlığına duraksatıp, baştan aşağı temizleyerek, onaracak ve doğru çalışmasını mı sağlayacağız? İkinci yaklaşım, tiranlık riski taşır. Ancak ilki bunu neredeyse garanti eder. Tehlikeli ama kritik bir ameliyata hazırlanmak, cumhuriyetin çöküşünü boş bir hoşgörü içinde izlemekten daha iyidir.

Mutlak despotizm arayışının uzun bir istismar ve yağma silsilesine sebebiyet verdiği acı bir şekilde kanıtlandığında, halkın güvenliğini sağlayacak yeni koruyucular çıkarmak hem hakkımız hem de görevimizdir.

İzninizle gelecekteki tüm eylemleri destekleyecek iki temel ilke önermek istiyorum:

Gerçeğin bilimsel arayışı

Demokrasi, insanların ihtiyaçlarının ve bilgeliğinin politikaya dönüştürüldüğü bir süreçtir. Ancak insanlar yanıltılır, çarpıtılmış ve yalanlarla süslenmiş haberlerle beslenirse, insanlara bencil olmaları öğretilir ve yönetime ilgilerini kaybetmeleri sağlanırsa, buna insansız demokrasi adı verilir. Politika tartışmaları hakikate dayanmazsa, buna hayali demokrasi adı verilir. Ancak, kabullenmesi en güç olan da, gerçeğin asla demokratik olmadığıdır. Neyin doğru olduğunu belirlemek için oy kullanıyorsak, o zaman zaten düzenli ve fazlasıyla mantıklı bir psikoza girmişiz demektir.

Ülkemizdeki yoksulluğun, içinde bulunduğumuz savaşların, eğitimin ve toplumların gerilemesinin ardındaki gerçekleri arayacağız. Mahallenizin gerçeklerini araştırırken sizleri

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

cesaretlendirecek ve destekleyeceğiz. Son olarak da çözümler oluşturunuz ve bu çözümleri uygulamanız için gerekli ahlaki cesarete sahip olabilmemiz için daima yanınızda olacağız.

Başkan Abraham Lincoln'ün dediği gibi "halk için halk ile ve halk tarafından" bir hükümet kurmak tek amacımızdır. Bu hedefe, tek bir kişinin başkan seçilmesiyle veya tek bir yasa tasarısının geçirilmesiyle ulaşılamayacaktır. Kültürümüzde ve alışkanlıklarımızda kapsamlı bir değişim yapmamız gerekmektedir.

Sizlere, normal insanlardan süper zengin, eli kanlı ve sahtekar azınlığa yapılan servet transferini unuttunuz için yalanlar sunmuyoruz, aksine gerçek bir yol sunuyoruz. Gerçeği söyleyecek ve kötülükten korkmayacağız. Ancak o zaman bu bitmeyen savaşları sona erdirebiliriz, ancak o zaman Amerika Birleşik Devletleri'ndeki sıradan insanların acımasız sömürüsüne bir son verebiliriz.

İnsanlar için hükümet

Amerika Birleşik Devletleri Anayasası, güçlülere değil, insanları temsil eden bir hükümet için tasarlanmıştı. Ancak cumhuriyetin inşa süreci kusursuz değildi, kölelik suçlarıyla lekelenmiş ve yerlilerin katledilmesiyle gölgelenmişti. Tüm bu yanlışlara rağmen Anayasa'nın yapıcılığını hâlâ görebiliyoruz.

Şimdi hükümeti yeniden kurma zamanı, şirketler tarafından finanse edilen bir PR hilesi olarak ya da kar peşinde koşan müteahhitler için bir kapı olarak değil, halkın refahını koruyan ve güçlülere karşı çıkanları savunan bir hükümet kurma zamanı.

Milli servetin süper zenginlerde toplanması, çevremizin felaketlere sürüklenmesi ve zenginlere giden bir yol olarak militarizme yönelme dürtüsü gibi suçlar günümüz dünyasında gündeme dahi getirilmiyor. Bize liderlik etmesi gerekenler, korkakça ve ikiyüzlüce davranmayı tercih ediyorlar ve üç maymunu oynuyorlar.

Ancak bu sessizliğin de gizli ve korkunç bir bedeli vardır. Gençlerimizin dört bir yanını kabuslar sanyor. Afganistan'ın keskin dağ geçitlerinde ya da Walter Reed Tıp Merkezi'nin nemli koridorlarında, parçalanmış bir zihni bir araya getirmeye çalışırken kendi idrarlarında uyuyorlar ya da tüm gün boyunca boş duvarları izledikleri özel hapisane hücrelerinde yatıyorlar.

Çocuklarını beslemek için gece gündüz sürekli kötü işlerde çalışması gerekenlere bir umut ışığı sunmamıza izin verin. Çıkarlarını ulusal gündemin merkezine koyan bir hükümetin kurulacağını bilmelerini sağlayın. Köleliğe kölelik ve savaşa savaş demekten korkmadığımızı bilmelerini sağlayın!

Hakikat elbet gün yüzüne çıkacaktır

Tüm alçakgönüllülük ve sakinliğimizle, uzun süren acı ve tahammüllerin ardından birlikte yürüyelim. Kampanyamız zaman zaman yüzleşmekten kaçmayacak ancak temelinde daima aşkı tutacak ve bu doğrultuda ilerleyecektir. Kibirli zenginlerin azalmasını ve emekle çalışanların daha çok kazanmasını talep edeceğiz. En değerli şeylerin daima soyut değerler olduğunu açığa kavuşturacağız: bireyler, gruplar ve bir ulus olarak, yalnızca toplumun yararına değil aynı zamanda gerçeğe de ulaşmak için kendimizi kolayca feda etme yolunda rehberlik eden temel değerler.

Petrol ve plastiğin çevremize verdiği zarar, zenginlerin açık denizde savurduğu trilyonlarca dolar, internetin bizi öz kontrol olmaksızın temel hayvanlara indirgemek için kullanılması gerçekleri ve daha fazlası, bu büyük dönüşümün bir parçası olarak herkesin gözleri önüne serilecektir. Değerli yurttaşlarım, gerçek sizi daima özgür kılacaktır.

Bölüm 2

2020 Kampanya Platformunun On Yedi Bloğu

1) Adil olmayan hiçbir seçimi tanımayacağız

Mevcut seçim sistemi anlamsız görülebilecek düzeyde yozlaşmış durumdadır. Nitelikli adayların oy pusulasında bulunmasına izin verilmez ve vatandaşların kritik bilgilere erişimini engelleyen bir medya tarafından fikirleri ve faaliyetleri engellenir. Oylar, hacklenmek üzere tasarlanmış bilgisayar sistemleri kullanılarak sayılır ve insanların kutsal seçimine dair hiçbir kanıt bırakılmaz. Yoksulların yaşadığı bölgelere o kadar az oy makinesi verilir ki yorgun anne ve babalar alacakaranlık çökerken titreyerek saatlerce kuyrukta beklemek zorunda kalır.

Ulus, her yurttaşın kolayca doğrulanacak şekilde oy kullanma hakkının garanti edildiği ve her nitelikli adayın kendi politikalarını doğrudan insanlara sunabileceği uluslararası denetimli bir seçim yapana kadar, başkanlık veya başka bir makam için yapılan hiçbir seçimi meşru kabul edemeyiz. Tüm seçimler şeffaf bir şekilde yapılmalı ve ticari reklamlar yasaklanmalıdır.

Meşru seçimlerimiz yok, ancak tüm bu süreci reddetmek için ahlaki bir yükümlülüğümüz var.

Başkan adayı olarak hiçbir zenginın bana para vermeyecek olmasından, hiçbir siyasi partinin beni desteklemeyecek olmasından endişelenmiyorum. 2020 seçim sonuçlarının kabul edemeyeceğimiz kadar hileli olacağını biliyoruz, kazandığını iddia edenleri tanımayacağız.

Dahası, "seçilmiş" olanlar, yakında "Halkı" temsil etmediklerini kanıtlayacaklardır.

Halk olarak bizler, benim gibi adayların katılmasına izin verilen meşru bir seçim yapılınca kadar bekleyeceğiz.

2) İklim değışikliğı en önemli güvenlik tehdididir –

Bu soruna hem iç hem de dış politika ile yanıt verilmelidir

İklim değışikliğı sorununu hafifletmek ve uyum sürecini başlatmak için yüz yıllık bir plana tamamen sadık kalmak, Amerika Birleşik Devletleri'nin tüm güvenlik, ekonomi ve eğitim politikalarının merkezinde yer almalıdır. Petrol ve kömür kullanımını iki ila üç yıl içinde sıfıra indirmek için, tıpkı savaş ekonomisinde olduğu gibi, tüm kaynaklarımızı kullanmalıyız.

Hükümet, fosil yakıtların kullanımının hızla azaltılmasını gerektiren direktifler yürürlüğe koyacaktır; özel otomobil ve uçak kullanımı azaltılacaktır. Tüm mahallelere güneş enerjisi ve rüzgar enerjisi jeneratörlerinin kurulumu finanse edilecektir. Bu amaç doğrultusunda, bu teknolojilere ilişkin tüm fikri mülkiyet hakları hükümet tarafından devralınacaktır. Tüm binalarda sıfıra yakın karbon emisyonu için maksimum yalıtım dahil olmak üzere tüm iyileştirmeler iki ay içinde hızla gerçekleştirilecektir. Hükümet, 50 yıllık krediler kullanarak yenilenebilir enerjiyi fosil yakıtlardan daha ucuz hale getirecektir.

Petrol, kömür ve uranyum için tüm sübvansiyonlara son vereceğiz. Bu yakıtlar, kâr amacıyla satılmayan kontrollü maddeler olarak tanımlanacaktır.

Ordu, ülkenin geri kalanından daha hızlı bir şekilde %100 yenilenebilir enerjiye geçecek ve böylece çevrenin en büyük düşmanından en güçlü savunucusuna dönüşecektir. Havayı kirleten savaş uçakları ve modası geçmiş uçak gemileri, şirketler için kar aracına dönüşmeden derhal hurdaya çıkarılacaktır. İşini kaybetme ihtimali olanlara yenilenebilir enerji projelerinde istihdam garantisi verilecektir.

Petrol ve gaz şirketleri, çevreyi yok ettiğini çok iyi bildikleri tehlikeli maddeleri insanlara satarak trilyonlarca dolar kazandı. Bu tür eylemler kanunen suçtur. Bu şirketlerin ve sahiplerinin mal varlıklarına hükümet tarafından el koyulacak ve ekonominin dönüşümünü finanse etmek için kullanılması sağlanacaktır.

Enerji, yiyecek ve doğal kaynakların boşa harcanmasına şiddetle karşı çıkılacak ve bunlar hiçbir zaman daha iyi bir yaşamın sembolü olarak lanse edilmeyecektir.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Hükümet, gerçek anlamda sürdürülebilir kentsel ve banliyö topluluklarının oluşturulmasını denetleyecek ve biyolojik çeşitliliği sağlamak için vahşi yaşam alanlarının restorasyonunu üstlenecektir. Böylece kutsal ormanlarımızı ve değerli sulak alanlarımızı kirleten gereksiz alışveriş merkezlerini, otoparkları, fabrikaları ve otoyolları ortadan kaldıracaktır.

3) Nükleer silahlar ne gerekiyorsa yapılarak yok edilecektir

İnsanlık eşi görülmemiş bir nükleer savaş riskiyle karşı karşıyadır ve “kullanılabilir” mini nükleer cihazların teşviki ile durum daha da vahim hale gelmiştir. Bu süreç ne kadar acı verici olursa olsun kendimizi bu tehlikeli silahların Dünya'dan tamamen yok edilmesine adayacağız. Çocuklarımızın iyiliği için, başta Amerika Birleşik Devletleri'ndekiler olmak üzere tüm nükleer silahlara zorla el koyacağız ve imha edeceğiz. Yurtiçi ve yurtdışında, hükümet içinde ve dışında istekli vatandaş gruplarıyla çalışacağız. Nükleer silah geliştirme faaliyetleri durdurulmak zorundadır.

4) Geçmişte pek çok kişinin yüzleşmeyi reddettiği uluslararası bilimsel araştırmalar başlatılacaktır

Son yirmi yıldır etrafımızı saran inkar kültüründen kurtulmadığımız sürece iklim değişikliği ve nükleer savaş tehdidiyle başa çıkamayız. Sözde “9/11” olayı da dahil olmak üzere, 2000 yılı seçiminden sonra küçük bir grup güçlü adam tarafından gerçekleştirilen eylemlere yönelik korkusuz bir soruşturma yürütmeliyiz.

Uluslararası “gerçek ve uzlaşma” ekipleri tarafından bilimsel yöntemin gücü kullanılarak vatandaşlarımızın ve dünyanın gerçekleri görmesi sağlanmalıdır.

Soruşturmanın ne kadar ileri gidebileceği konusunda hiçbir sınır olmamalıdır. Olayların ciddiyeti düşünülerek ilgili tüm materyallerin gizliliği kaldırılmalıdır. Sadece bir grubu veya bir başka grubu suçlayan basit masallarla da tatmin olmamalıyız. Doğu Ekspresi'ndeki cinayet çözülebilir bir suçtu.

5) ABD ordusu eve dönecek ve Birleşmiş Milletler güçlendirilecektir

Amerika Birleşik Devletleri, dünya çapında konuşlandırılmış, genellikle paralı asker işletmeleri aracılığıyla zenginlerin çıkarlarına hizmet etmek için sömürülen birlikleri geri çekmelidir. Gerçek bir uluslararası güvenlik için savaşılmaya ve ölmeye hazır olmalıyız, ancak bunu yalnızca Birleşmiş Milletler Şartı'nda tanımlandığı gibi en katı durumlarda yapmaya hazır olmalıyız. Topraklarımızı korumak, okyanuslarımızın saf sularının zehirlenmediğini garanti etmek ve ormanları ebediyen korumak için bu anlamsız savaşlarda yer almak yerine doymak bilmeyen güçlere karşı asil bir savaşta hayatımızı riske atmak daha faydalı olacaktır.

Birleşmiş Milletler, hassas gezegenimiz için geleceği planladığımız ve akabinde uyguladığımız birincil alan olmalıdır. Ancak bu iş birliği, şirketlerin veya varlıklı bireylerin kendi çıkarlarını dikte edemediği, Dünya vatandaşlarını temsil eden bir Birleşmiş Milletler oluşturulabilirse yapılabilecektir.

6) Şirketler insan değildir —

Zenginlerin sadece bir oyu

olacaktır

Şirketler insan değildir ve politikanın oluşturulmasında oynayacakları hiçbir rol yoktur. Aynı şey süper zenginler ve aracılığıyla istediklerini gerçekleştirdikleri yatırım bankaları için de geçerlidir. Politika yapımcıların ihtiyaç duyduğu bilgiler, kâr amacı gütmeyen, ülkemizin mevcut durumu hakkında objektif bir değerlendirme yapabilecek memurlar, profesörler ve diğer uzmanlar tarafından sunulmalıdır.

Zenginler de insandır. Diğer insanlardan daha fazla hakları yoktur. Politikanın belirlenmesinde özel bir rolleri olmamalıdır. Politikayı etkilemek için doğrudan veya dolaylı olarak para kullananlar yolsuzluk ve rüşvete bulaşmış demektir; zararsız görünen "danışmanlık" ve "lobicilik" terimleri kullanılarak bu tür suçlar gizlenemeyecektir.

Devletin şirketlerden bağımsızlığını yeniden kazanması ve insanları korumak için katı düzenleyici sistemler üretebilmesi için kamu hizmetini de güçlendirmeliyiz. Bunu daha önce yaptık ve tekrar yapabiliriz. Bu süreçte, bankalar, iletişim ve enerji şirketleri gibi birçok şirket kamulaştırılacak ve ortak faydayı kutsal misyon olarak gören yetkin bir memur kadrosu tarafından yönetileceklerdir.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Bu tür etik bir yönetişimin geçmiş zamanlara dayanan emsalleri vardır ve ideolojik süslemelere de gerek duymayacaktır.

7) İnsanların ekonomisi ve insanlar için ekonomi

Ekonomik eşitlik ve sıkı finans düzenlemeleri olmadan demokrasi sağlanması mümkün değildir. Bizler uyurken, elit bir kesim yıllar boyunca yasadışı ve ahlaksız yollarla büyük bir servet yarattı ve servetlerini denizaşırı yerlerde istifledi. Vatandaşlarımızın çoğu, sanayinin ve hükümetin ısıltılı görüntüsünün ardındaki dört bir yana yayılmış yolsuzlukları düşünemiyor bile.

Bütün bunlar sona erecek. İç Gelir Servisi ve diğer hükümet bürolarındaki binlerce profesyonel denetçiye yetki vereceğiz, FBI desteğiyle öne çıkmalarını sağlayacağız ve Savunma Bakanlığı da dahil olmak üzere tüm hükümet şubelerinin korkusuzca eksiksiz olarak denetlenmesini sağlayacağız. Kongre ve tüm üyeleri için tam bir mali denetim talep edeceğiz. Aynı şekilde tüm Yürütme organı ve Yargının önemli üyeleri de denetlenecek. Gerekirse binlerce kişiyi veya daha fazlasını kovmaktan, bu kişilere para ve hapis cezası vermekten korkmayacağız.

Hükümet tekrar değerli vatandaşlarımızın ihtiyaçlarına odaklandığında, ancak o zaman dev şirketler ve süper zenginlere yalnızca vergi ve para cezaları uygulamaya başlayacağız.

Haksız kazanılan servet sahiplerinin bu kazançları yasadışı yollardan elde ettiğini unutmayın. Bu fonları kullanarak medya, siyaset veya eğitim konularına zarar vermelerini önlemek için mal varlıkları küçültülmelidir. Bundan böyle finans, halka karşı sorumlulukları olan devlet kurumları tarafından sıkı denetime tabi bir alan olacaktır. Bölgesel bankalar, vatandaşlar tarafından yönetilen ve yerel ekonominin kalkınmasını sağlayacak kooperatiflere dönüştürülecektir.

8) Gerçek eğitim ve araştırmacı gazeteciliğe destek

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Toplumumuzun durumu hakkında eleştirel düşünmek ve düşünce potansiyellerini tam manada kullanmak için vatandaşlarımızın ihtiyaç duyduğu kaliteli eğitim sunulmadıkça siyaset meşru olamaz. Günümüzün karmaşık konularını anlayabilmek için küçük yaşlardan itibaren tarih ve edebiyat, felsefe ve bilim öğrenmeleri gerekir.

Tüm vatandaşların eşit muamele gördüğü yeni bir eğitim sistemi oluşturacağız. Okullar için fonlar hiçbir zaman yerel emlak vergilerine bağlanmayacaktır. Öğretmenler, toplumun diğer üyeleri gibi doğru şekilde ödüllendirilecektir. Kaliteli eğitim herkesin hakkıdır ve tüm vatandaşlarımızın bu konuda aktif olmasını bekleyeceğiz.

Gazetecilik, eğitimin bir uzantısıdır. Gazetecilik, vatandaşlarımızı sansasyonel olaylar hakkında değil gerçekler hakkında bilgilendirmeli ve onlara olayların arkasındaki ekonomik ve kültürel gerçekler hakkında eleştirel düşünmeyi öğretmelidir. Ne yazık ki, gazetecilik, gazeteleri, TV yayınlarını ve İnternet gönderilerini saçma sapan görüntüler ve anlamsız bilgilerle dolduran utanç verici bir çöplük haline geldi.

Vatandaşların objektif olarak düşünmeyi ve daha iyi bir toplum yaratmak için birlikte çalışmayı öğrenmesi gerekirken, sürekli olarak cinsel istek uyandıran veya akılsız tüketimi teşvik eden içeriklere maruz kalıyorlar.

Hükümet, hakikat arayışına adanmış ve vatandaşları kendileri için düşünmeye teşvik eden yerel ve ulusal düzeyde bağımsız bir medyayı desteklemelidir.

Çağımızın ciddi sorunları hakkında araştırmacı gazetecilik, cesur gazetecilik, bir kez daha tercih edilebilir bir kariyer haline gelmelidir.

Sanat, resim, heykel, tasarım, tiyatro, müzik veya edebiyat, hangi formda olursa olsun sanat vatandaşlarımızın hayatlarının bir parçası olmalıdır. Hükümet, kurumsal medyanın ürettiği göz alıcı görüntüler, kolayca akılda kalan tekerlemeler olmadan, vatandaşların kendilerini ifade edebilmeleri ve geleceğimiz için bir vizyon çizebilmeleri için bu tür faaliyetleri destekleyecektir.

Sanatsal ifadeyi teşvik etmek, gençleri bugün karşılaştıkları kısa vadeli zevklere yönlendiren ve toplumlarına katkıda bulunma becerilerini ellerinden alan sıradan ve manipülatif kültürden kurtaracaktır. Onlara kendi filmlerini, kendi gazetelerini, kendi resimlerini ve fotoğraflarını yaratma, iyi para kazanma fırsatı sunarken, toplumu değiştirebilecekleri konusunda da güven

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

aşılacaktır. Sıradan ve aşağılayıcı ticari sanatı vatandaşlarımızın kurtarıcı ve ilham verici sanatıyla değiştireceğiz.

9) 13. değişiklik ve köleliğin sonu

Anayasamızın 13. yasa değişikliği köleliği açıkça yasaklamaktadır. Yine de, yanlış uygulamalarla borçlanmaya zorlanmış ve fabrikalarda, mağazalarda köle gibi çalışan vatandaşlarımız var. Genellikle uydurma suçlamalarla hapishanelerde ücretsiz çalışmaya zorlanan, sevdiklerini görme hakkı için ödeme yapmaya zorlanan vatandaşlarımız var. Bütün bu suçlar şirketlerin kârı için işleniyor. Bu çirkin uygulamaların tamamı 13. yasa değişikliğin titizlikle uygulanmasıyla sona erecektir.

10) Ticaret ekolojik ve gerçekten özgür olmalıdır

Ticaret elbette faydalıdır, ancak bugünkü şekliyle değerli ekosistemimize ve insanlarımıza derinden zarar vermektedir. Ticaret, yatırım bankalarının sahibi olduğu, taşıdıkları malları yapanların ya da kullananların yerine küçük bir azınlığın çıkarı için gökyüzünü ve okyanusları kirleten devasa konteyner gemileri için başka bir kelime haline geldi.

Yerel sanayilerin ve çiftliklerin “ticaret” adı altında yok edilmesi ve vatandaşların iradeleri dışında ithal mallara bağımlı kılınması kabul edilebilir değildir ve kesinlikle uluslararasılaşma olarak adlandırılmaz.

Hep birlikte ticaretin ne anlama geldiğini yeni baştan düşünmeli ve herkesin erişebileceği, yerel toplulukların ihtiyaçlarına saygı duyan ve %100 fosil yakıtlardan arınmış bir ticaret sistemi oluşturmamız.

11) Bu siyasi krizin özünde ahlaki çöküş yatıyor

Mevcut kriz her şeyden önce manevi bir krizdir. Çöküş içindeyiz ve narsisizm kuyusunun dibini gördük. En iyi niyetli insanları bile lekeliyorlar. Alçakgönüllülük, tutumluluk ve dürüstlük asla kullanılmayan kelimeler oldu. Değerler ve karakter gibi iç dünyanın güzelliklerinin yerini vatandaşı pasif bir tüketici haline getiren gösteri dünyası aldı.

Kendi eylemlerimizi kontrol ederek adalet ve doğruluk talep edebilecek topluluklar oluşturan kadar, komşularımıza güvenene, çocuklarımızla dürüstçe konuşana ve ortak değerlerimizi

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

koruyana kadar, ülkemizin kontrolünü ele geçirmiş olan güçlere karşı dimdik ayakta durmaktan aciz olacağız.

Ahlaki yozlaşma, "özgürlük" ve "adaleti" dilinden düşürmeyenlerin çoğunun, belli bir ücret karşılığında gerçekleri görmezden gelmeleri anlamına gelir. Bu da sona ermelidir.

12) Askeri istihbarat kompleksi dönüşümü

Kontrol dışı ordu, şirketlerin vergilerimizi almasına ve harici incelemeler, bilimsel testler yapılmaksızın fiyatı artırılmış pahalı silah satışlarıyla doğrudan banka hesaplarına aktarmalarına izin verir.

Ülkeleri için canlarını vermeye istekli kadın ve erkekleri ihtiyacımız var. Bu asil duygular alaycı bir şekilde yanlış yönlendirildi. Ordu ve onu gölgeleyen istihbarat "topluluğu" dönüşümden geçmeli ve her şeyden önce, iklim değişikliğinin çözümüne odaklanmalı ve diğer gerçek güvenlik tehditlerine karşı güçlü hale gelmelidir.

Askerlerin cesareti, fosil yakıt devleri ve onların uşakları tarafından ülkemizin egemenliğine son verme tehdidine ve ekonomimizi dönüştürme görevine yönlendirilmelidir. Askerler! Enerji çılgınlıklarına dayanamıyorsanız, kendinize nasıl cesur diyebilirsiniz?

George Washington'un

"barış ve refahımızı" yabancı ülkelerin niyetleriyle karıştırma tehdidini göz ardı ederek, bizi 1914'teki gibi bir felakete götüren, "istihbarat paylaşımı" ve "güvenlik iş birliği" olarak adlandırılan çok sayıda gizli antlaşmaya imza attık. O dönemlerde böyle gizli anlaşmalarla dünyayı felaket bir savaşa sürükleyen korkunç bir domino etkisi ortaya çıkmıştı.

NSA için düşük ücretli sözleşmeli işlerde çalışan sizler, bitmek bilmeyen e-postalarımızı okumak zorunda kalan sizler, sahtekar şirketler için sıradan insanları aptalca konularla meşgul etmesi gerekenler, beni dinleyin! Size içtenlikle sesleniyorum, "Bize katılın! Zincirlerinizden başka kaybedecek hiçbir şeyiniz yok."

13) Teknolojinin vatandaşlarımız üzerindeki tehlikeli etkisini durdurma

Kurumsal medya, teknolojinin giderek büyüyen etkisini muhteşem bir gelişme gibi gösteriyor. Bu tür yeni teknolojilere maruz kalmak çoğunlukla odaklanma yeteneğimizi elimizden alır. Bizi kendimiz için düşünme gücünden mahrum bırakır ve farkındalık sahibi bir yurttaş olma işlevimizi yok eder. Teknoloji, kısa süreli uyarılmalarla bağımlılık yaratmanın bir yolu olarak giderek daha da fazla kullanılmaktadır. Bu tür ürünler şirketlere kar üretir. Ancak vatandaşları da karşı karşıya olduğumuz krizin ciddiyetini anlayamaz hale getirir.

İnsanlarla etkileşim kurmak istiyoruz ve onlarla iş birliği yapmamıza olanak tanıyan işlere ihtiyacımız var. Tek karşılaştığımız ise kayıtlı mesajlar, otomatik ödemeler ve şirket karlarını hesaplayan uzun ve bunaltıcı süper bilgisayar satırları. Dijital bir çölde tamamen bir başımıza kaldık. Bu sonuç bir tesadüf değil, tamamen önceden tasarlanmış bir suçtur.

Teknolojiden faydalanmadan toplumu nasıl etkilediğini eleştirel bir şekilde gözden geçirmeliyiz. Teknoloji yalnızca çağımızın gerçek sorunlarını çözmek için uygulanırsa son derece faydalı bir araç olabilir ancak bizi manipüle etmek için kullanılmamalıdır.

Dünyamızın ve toplumumuzun mevcut durumuna ilişkin bilimsel yaklaşım daima tercihimiz olmalıdır. Teknolojiye bağımlı hale gelerek, bilimi de tehlikeye atıyoruz. Paul Goodman'ın söylediği gibi, "Yeni bilimsel araştırmalardan yararlansa da yararlanmasa da teknoloji bilimin değil ahlaki felsefenin bir dalıdır."

14) Aptallaştırıcı anti-entelektüel kampanyaları durdurun

Vatandaşlarımız, sürekli entelektüellik karşıtı duyularını besleyen ve dünya hakkında derinlemesine düşünmeyi engelleyen kampanyalara maruz kalıyor. Kültürümüzdeki bu değişiklikler doğal değildir, bizi bastırmaya çalışan gizli güçler tarafından dayatılmaktadır.

Ülkemizin her köşesinde entelektüel katılım düzeyini yükseltmeli ve insanları kendileri için düşünmeye, kendi çözümlerini üretmeye teşvik etmeliyiz. Bu süreçte okumak, yazmak ve tartışmak kritiktir ve teşvik edilmelidir. Vatandaşlar, ünlüler tarafından sunulan basit fikirlere asla güvenmemelidir.

Reklamcılık ve halkla ilişkiler firmalarının zehirli dünyasının vatandaşları aptallaştırmasına, narsisizm kültürü empoze etmesine ve sinsi benlik kültürünü teşvik etmesine izin veremeyiz. Halihazırda vermiş oldukları zarar gerçekten de korkunç. Vatandaşlarımız, hiçbir şey

sunmayan ancak tüm televizyon kanallarını ele geçiren, alışveriş merkezlerini işgal eden ve tüm ofisleri fetheden bomboş reklamlarla karşı karşıyadır.

Vatandaşlarımızın, medya aracılığıyla entelektüel katılımı teşvik eden ve sağlıklı bir toplumu destekleyen görüntüleri takip edebilmesi için reklamcılık ve PR endüstrisi en katı düzenlemelere tabi olmalıdır. Vatandaşlar, hayatın gerçeklerini bilimsel olarak işleyen yazıları okuma ve yayınları izleme hakkına sahiptir. Vatandaşlar, zenginlerin ihtişamlı hayatlarından kesitler sunan programları izlememe hakkına da sahiptirler.

15) Yedi neslin Iroquois ilkesini canlandırın - Büyüme ve

tüketim kültürüne son verin

Iroquois Ulusu'nun anayasası, Amerika Birleşik Devletleri Anayasası üzerinde derin bir etkiye sahip olmasına rağmen, sürdürülebilirliğe odaklanılan noktalar kurucu atalarımız tarafından trajik bir şekilde göz ardı edilmiştir. Iroquois ve diğer yerli ulusların gelenekleri asla unutulmamalıdır. Iroquois Ulusu'nun "yedinci nesil" ilkesi, bugün aldığımız kararların yedi nesil sonraki torunlarımızın hayatlarını nasıl etkileyeceğini düşünmemizi talep ediyor. Bu ilke, bilimsel ve rasyondur. Okyanusların, ormanların ve otlak arazilerin bireylere veya şirketlere ait mallar olduğu, kişisel çıkarlar için yok edilebilecekleri şeklindeki mantıksız varsayımlarla belirgin bir tezat oluşturur.

"Yedinci nesil" ilkesi bir değişiklik ile Anayasa'ya eklenmelidir ve de ekonomik ve kültürel varsayımlarımızın baştan aşağı değişmesi için bir taban oluşturmalıdır.

Ulusun refahını değerlendirmek için "büyüme" ve "tüketim" gibi aldatıcı terimleri kullanmayı bırakmalıyız. Tüm vatandaşlarımızın sağlığını, çevrenin sürdürülebilirliğini, vahşi hayvanların ve bitkilerin refahını hep birlikte düşünmeliyiz.

Hayatta kalmamız için iş birliği şarttır. Bütçeler yalnızca paraya bağımlılığı teşvik ediyorsa, sorunları bütçelerle çözemeyiz. Vatandaşlar arasında takas sistemleri oluşturarak komşuların birbirlerine yardım edebilmesini sağlamalı ve hem aileleri hem de toplulukları kendi kendine yeten hale getiren karşılıklı destek programları oluşturmaliyiz.

Sağlık hizmetleri, yalnızca devlet parasının bir hesaptan diğerine akıtılmasıyla sağlanamaz. Vatandaşları birbirleriyle ilgilenmeleri için güçlendirmeli, yeterince ilaç kullanmayı öğretmeli,

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

bitkisel ilaçları tanıtmalı, uygun egzersizler hakkında eğitmeli ve birçok hastalığı kendi başlarına hiç para harcamadan tedavi etmeleri için bilgilendirmeliyiz.

16) İnsanlar için çiftçilik, sağlıklı ve adil bir gıda ekonomisi

Küresel ısınmanın getirdiği hızlı sıcaklık artışı, önümüzdeki on yılda gıda maliyetlerinde katlanarak artışa neden olacak ve çiftçiliği bir kez daha hayatta kalmak için en kritik faaliyet haline getirecektir. Bu felakete hazırlanmaya başlamadık bile.

İflas etmiş endüstriyel tarım sistemini geride bırakıp, halk için halk ile tarıma geri dönmeliyiz. Arazileri aile çiftliği olarak kullanılması için çok sayıda vatandaşa dağıtmamız gerekiyor. Bu konuda şikayet edecek veya söylenecek hiçbir şey yoktur. Dünya anamızın bize bahsettiği toprak ve su hiçbir zaman şirketlerin malı olmamıştır ve asla olmayacaktır.

Tüm tarım dağıtım sistemi düzenlenmeli ve adil hale getirilmelidir. Toprağımıza ve suyuza zarar vermeyecek şekilde gıda üretmek, küçük bir azınlığın tarımsal ihracattan servet kazanmasından çok daha önemlidir. Amerikalılar sürdürülebilir organik tarımı benimsemeli ve hemen hayata geçirmelidir.

17) Anayasada ne Cumhuriyetçi Parti ne de Demokrat Parti

tanımlanmamıştır.

Üç halkalı suçlama sirkisi, mevcut siyasi sistemin Anayasa ile hiçbir ilgisi olmadığını bize göstermiştir. Yönetişim öldü ve siyaset, kurumsal lobiciler, yatırım bankacıları, medya uzmanları ve hizmet ettikleri zenginler arasında bir kavgaya indirgenmiştir. Gazetecilik misyonunu uzun zaman önce kaybeden medya, sarhoş bir çete gibi kavgaya tutuşanları seyretnmiştir.

Politikanın oluşturulması ve uygulanmasına ilişkin tüm tartışmalar, Anayasa ile tanımlanan devlet daireleri bünyesinde şeffaf bir şekilde ele alınmalıdır.

Oysa bugün, açık bir şekilde anayasaya aykırı olarak politikalar şirketler tarafından yapılmakta veya şeffaf olmayan ve hesap sorulamayan siyasi partilerce tartışılmaktadır.

Kandırılmayın. Demokrat Parti ve Cumhuriyetçi Parti Anayasa'da tanımlanmıyor ve vatandaşlarımızın büyük çoğunluğunu temsil etmiyorlar.

Politika kararlarının Anayasa ile düzenlenmemiş siyasi partilere bırakılması hem suçtur hem de anayasaya aykırıdır ve bu uygulamaya son verilmelidir.

Siyasi partiler, yerel düzeydeki vatandaşların buluşması ve fikir alışverişi yapması için uygun ortamlardır. Anayasa, Demokrat ve Cumhuriyetçi partilere yönetiminde veya politika oluşturulmasında hiçbir rol vermez.

Bölüm 3

Demokratik Bir Ekonomi

27 Nisan 2020

COVID-19 krizi sadece bir virüsün sonucu değildir. Tek bir virüs ülkemizde bu kadar derin bir belirsizlik ve korku yaratacak kadar güçlü değildir; hiçbir hastalık bu kadar korkunç bir kararsızlığı ve tarif edilemez bir nefreti açığa çıkaramaz.

Hayır, esas sorun bu değil. Esas sorun, içine hava basılmış, türevler ve niceliksel genişleme ile dengesi bozulmuş, hisse senedi geri alımları ve sizin için neyin daha iyi olduğuna karar veren uzmanlarca pişirilmiş diğer finansal ürünlerle sulandırılmış bir ekonominin çöküşünü yaşıyor olmamızdır. Kısacası, ekonominin artık hayatlarımızla hiçbir ilgisi kalmamıştır. Ruhani bir alem, ihtiyaçlarınızı sizden daha iyi bildiklerini düşünen güçlülerin göklerde yaşadığı sahte bir krallık haline gelmiştir.

Bu "ekonominin", doğru kelimenin bu olduğunu varsayalım, bizimle ve çocuklarını beslemeye çalışan insanlarla hiçbir ilgisi kalmamıştır. Ülkemizin parçalanmasını umutsuzca izliyoruz ve her şey tamamen kontrolümüz dışında, bilgimizin ötesinde ve maaşlarımızın da çok üzerinde.

Ekonomi çöktü ve onu yeniden inşa etmeliyiz.

Çürümekte olan bu sistemi yeniden inşa etmeye çalışırsak, geleceğimiz çok daha aydınlık olacaktır.

ABD Merkez Bankası iş oluşturmaz veya temiz hava veya saf su da oluşturmaz. Aslında hükümet zengin ve güçlülerin tutsağı olduğu sürece hiçbir şey de yapamaz. Bu sinsi kukla ustasının iplerini kesmeliyiz; Halk için çalışan, halk tarafından oluşturulan bir halk hükümeti ve ekonomi yaratmalıyız.

Ekonomimizin hızlı dönüşümünü sağlayan para birimi, korkudur; korkunç bir virüs gibi yayılır, dokunduğu her şeyi umutsuzluğa sevk eder ve belirsizliğe dönüştürür. O, tüm değerleri ve tüm iyiliği yok eden canavar bir Midas'tır.

Peki ya size göndereceklerini söyledikleri bin dolarlık çeke ne oldu? Altı ay sonra mı teslim edilecekti? Peki bin dolar altı ay içinde yine aynı miktarda yiyecek veya tuvalet kağıdı alabilecek mi? Elbette, ne türevlerle spekülasyon yapan yatırım bankalarının ne de iklimimizi bozan fosil yakıt şirketlerinin ödeme için bu kadar uzun süre beklemesi gerekmiyor.

Ancak bize Mammon tarafından dikte edilen kurallara boyun eğmek zorunda değiliz. Vatandaşlar olarak, ulusumuzun ekonomisinin kontrolünü ele alabilir ve onu dönüştürebiliriz. Bu dönüşüm, Senato komitesinin rahat ofislerinde veya Blackstone veya Morgan Stanley'deki bankacıların uğrak yeri olan havalı kafelerde başlamayacaktır.

Hayır, bizleri bu felaketten kurtaracak olan bu krizi kasıtlı olarak yaratanlar olmayacaktır. Bu sefer kurtuluş, 2008'de bizi felakete sürükleyen şişirilmiş balon olmayacaktır.

Ekonomi nedir?

Ekonomi nedir? Bize işlerin nasıl olması gerektiğini anlatmak için haber şovlarında boy gösteren, bize faiz oranları ve rekabet gücü hakkında ders verirken gizlice avuçlarını ovan finans uzmanlarının kolayca yanıtlayabileceği basit bir soru gibi görünüyör.

Mevcut panik ortamında göz ardı etmemiz beklenen bu önemli soruya odaklanalım.

Ekonominin temellerinin, sahte ekonomi bilminde bizi korkutmak amacıyla üretilen karmaşık denklemlerle hiçbir ilgisi yoktur. Uzmanların, matematik dersi almamış bir kişinin ekonomiyi anlayamayacağını varsaymaları büyük bir saçmalıktır.

Ekonominin temelleri basittir. Ekonominin temelinde, hepimizi besleyecek sağlıklı yiyecekler, yaşayacak temiz yerler ve toplumun refahına katkıda bulunabileceğimiz anlamlı işler yer alır.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Bunlara ek olarak, bir gün içerisinde sanatsal ifade, manevi sorgulama, aile üyelerimiz ve arkadaşlarımızla ilgilenme ve yerel topluluğumuza katılma gibi aktiviteler için zamanımız kalmalıdır.

Hepimizin bildiği gibi, hayatı manevi olarak anlamlı olanlar, işini seven, ailesi ve arkadaşlarıyla güzel vakit geçirenler, çok para harcamaya ya da büyük bir evde yaşamaya ihtiyaç duymazlar. Bununla birlikte, tutumluluk son elli yılda bir değer olmaktan çıkarıldı. Şirketler insanları bencilliğe, açgözlülüğe ve narsizme doğru hızla yönlendirdiler.

Ahlaki çürümeye doğru giden yol bugün süper zenginler tarafından yönetiliyor. Yazar F.Scott Fitzgerald'ın çok zenginleri tanımlayan bir metnini sizlerle paylaşmak istiyorum:

“Size çok zenginlerden bahsedeyim. Sizden ve benden farklılardır. Erkenden her şeye sahip olur ve zevk alırlar ve bu onları değiştirir, sertliğimizde yumuşak, güvenilirliğimizle alaycı yapar, zengin doğmadıkça bunu anlamak çok zordur. Kalplerinin derinliklerinde bizden daha iyi olduklarını düşünüyorlar çünkü hayatın güçlüklerini aşmamız ve sığınaklarını kendimiz keşfetmemiz gerekiyordu.”

Bize “ekonomi” olarak sunulan şey, borsadaki spekülasyon faaliyetlerinden ve büyük miktarda paranın yatırım bankaları tarafından dünya çapında aklanmasından ibarettir. Bu kana susamış bankalar ise artık insanlar tarafından değil, kârı yirmi ondalık basamağa kadar hesaplayabilen soğuk ve acımasız süper bilgisayarlar tarafından yönetilir.

Bu yanlış ekonomi tanımı, akılsız ve ahlaksız tüketimi teşvik eder; başarılı görünmek ve mutlu olmak için yiyecek alıp israf etmemizi, işe gitmek için araba kullanmamızı, pornografi izlememizi, anlamsız kozmetik ürünleri ve giysiler almamızı talep eder. Bu tanımla ekonomi, halkla ilişkiler firmaları ve reklamcılar tarafından bizi daima satın almaya yönlendirir.

Tüketim, bu ekonomik sistemin merkezinde yer alır. Ancak bu yanlış merkezi hiç kimsenin sorgulamasına da izin verilmez. Ekonominin büyümesi için her gün daha çok talep etmemiz, daha fazla ürün israf etmemiz gerektiği varsayılır. Vergilerle ödediğimiz paranın çoğu, doğrudan veya dolaylı olarak, tüketime dayalı şirketleri finanse eder ve insanları tüketime teşvik eder. Böylece çevreyi de yok eder. Bu süreç çok az mutluluk sunar, ancak deneyimimizi, maneviyatı, kişisel ilişkileri yok ederek hayatlarımızı çok daha yüzeysel hale getirir.

Büyüme, adeta yıkımımızı gösteren tüketimle el ele ilerleyen bir rakamdan ibarettir. Türlerin yok olmasına, okyanusların ısınmasına, milletimizdeki yoksulluğa bakarsak, gerçek anlamda büyüme olmadığını görebiliriz. Buna rağmen boş gökdelenler ve alışveriş merkezleri inşa

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

edilmeye devam ediyor. İhtiyaç olmamasına rağmen, daha fazla zenginlik için, okyanuslar plastik ve et taşıyan kirletici gemilerle dolup taşıyor.

Ekonomiyi büyüme ve tüketim açısından tanımlarsak, onu iyileştirmek için yapabileceğimiz tek şeyin faiz oranlarını yükseltmek ya da düşürmek olduğunu varsayarsak, bu demektir ki, aile sevginizin, daha iyi bir dünya için verdiğiniz ahlaki mücadelenin, tutumlu olmanızın, eski gelenekleri yaşatma arzunuzun hiçbir değeri yoktur. Tek önemli olan, eskileri atmanız ve alışveriş merkezlerinden yenilerini almanızdır.

Yanlı tanımlanmış ekonominin ardında bilmeniz gereken daha farklı suçlar da işlenmektedir.

Elinizde tuttuğunuz kağıt parçalarına para adını veriyoruz. Size bunun bir değeri olduğu söylendi. Yiyecek, bilgisayar veya diğer ihtiyaçlarınızı almak için kullanabileceğiniz söylendi. Peki bu kağıt parçasının değeri nereden geliyor? Neden bir değeri var? Ve neden bu değeri sunması için birçoğumuz insanlar yerine şirketlere bağımlıyız? Geçmişte para birimleri altın ile karşılanırdı. Yani paranızı altınla takas edebiliyordunuz.

Ancak Amerika bu altın standardından uzun zaman önce vazgeçti.

Artık paranın değeri siz ve topluluğunuz arasındaki herhangi bir sözleşmeden, herhangi bir anlaşmadan gelmemektedir. Bu para, küçük bir azınlığın faydası için özel bankalar tarafından yönetilen belirsiz ve denetimsiz bir kuruluş olan ABD Merkez Bankası tarafından üretiliyor.

Maaşlarınızın alım gücü gittikçe azalıyor çünkü bankalar finans adı altında karşılığı olmayan para yaratmaya devam ediyorlar. Hayatlarınızın yok olması onları hiç rahatsız etmiyor. Tam tersi, onlara bağımlı hale gelmenize seviniyorlar. İşinizi kaybetmekten o kadar korkuyorsunuz ki, son kazadan sonra spekülâtlörlere ödeme yapmak için yaratılan trilyonlarca doların nereye gittiğini sorgulamaya vakit bile bulamıyorsunuz.

Sihirli elleriyle yarattıkları tüm paralar, hiper enflasyona davetiye çıkardı. Hiper enflasyon gerçekleştiğinde ise bir somun ekmeğin fiyatı çok kısa sürede 3 dolardan 10 dolara, hatta 1000 dolara kadar çıkabilir. Benzer senaryoların örnekleri geçmişte görülebilir.

Yalanlarla dolu medya size hiçbir şey söylemeyecektir ancak gerçekler gözünüzün önündedir. Gerçek şu ki, gıda ve hizmetler için enflasyon, son on yılda bildirilenden çok, çok daha yüksektir. Bunu kendi deneyimlerinizden biliyorsunuz. Bunu bilmek için bir Harvard profesöründen duymanıza gerek yok.

Şu anda para hiçbir şeye bağlı değil. Paranın değerini izlenimler, ruh hali ve kültür belirliyor. Para, insanların Amerika Birleşik Devletleri'ne ve merkezi bir rol oynadığı küresel sisteme

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

güveni açısından değerlidir. İnsanlar Amerika Birleşik Devletleri'ne veya bu küresel sisteme inanmaktan vazgeçerlerse, o zaman paramızın bir değeri olmayacaktır.

Bu güvenin kaybolmaya başladığını gösteren de birçok emare vardır.

Bankacılar, ceplerindeki paradan olmamak için para basarken doların değerini koruduğundan emin olmaya çalıştılar. Bunu yapmak için iki yöntem kullandılar.

Birincisi, askeri güç kullanımını teşvik ettiler ve halk arasında militarizm algısını oluşturdular. Militarizm, silah satışlarından, amaçsız savaş teşviklerinden ve para için bir kara delik haline gelen Pentagon üzerinden trilyonlarca dolar kazanmalarına olanak tanıdı. Askeri güç kullanımı Amerika Birleşik Devletleri'ni güçlü gösteriyordu ve bu savaşlar şimdiye kadar hiçbir karşılığı olmayan doların değerini yükseltmeye yardımcı oldu.

Ancak bankacılar, petrolün ABD doları cinsinden satılması ve büyük petrol üreticilerinin tüm işlemlerde dolar kullanması için durmaksızın çalışarak doları petrole bağladılar. Petrol teşvikiyle değer yaratma, doğası gereği suçtur. Petrol, iklimimizi yok eder ve çocuklarımızı kasvetli bir geleceğe mahkum eder. Ne yazık ki, petrol şu anda ekonomimizi tanımlıyor. Sizi atılan plastikleri kullanmaya zorluyor, sizi otomobil sürmeye zorluyor ve sundukları elektriği kullanmaya zorluyor.

Şirketler, çevreyi kirlletmenin, her gün saatlerce araba sürmenin doğal olduğunu iddia etmeleri için uzmanlara para ödüyorlar. Daha kötüsü, sırf petrol ile paranın değerini artırabilmek için ülke sınırları dışındaki savaşlarda genç Amerikalıların kanı akıyor.

Ekonomimizin petrole bağımlılığı, petrol fiyatlarında yaşanan son düşüşle iyice netliğe kavuştu. Bu olay, ülke içi ekonomisinin tamamen çökmesine yol açtı. Petrole zorunlu bağımlılık, devlerin anlamsız savaşlarıyla sıradan insanların zarara uğratılması anlamına gelir. Nüfusumuzun büyük bir bölümünün hayatı (otoyol inşaatları, rafineriler, benzin istasyonları ya da araba tamirhanelerinde çalışarak) zorla petrol ekonomisine bağımlı hale getirildi.

Halkın ekonomisi ve halk için ekonomi

Ekonomi çökmedi; daha ziyade, yalnızca küçük bir zengin azınlığına hizmet edecek şekilde temelden dönüştürüldü. Ekonomistlerin bize sunduğu faiz oranlarını yükseltme veya düşürme, para basma veya daha da fazla para basma tavsiyelerini takip etmeye devam edersek de kıyametle karşı karşıya kalacağız.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Ekonomi demokratik ve katılımcı olmalıdır. Dürüst gazetecilik ile tüm vatandaşlara gerçek ekonomi hakkında şeffaf bilgiler verilmeli ve ekonominin nasıl çalıştığını anlamaları için gerekli eğitim sunulmalıdır. Yerel ve ulusal düzeyde katma değer üretimi, topluma katkı sağlayan mal ve hizmetlerin üretimi ve de bu mal ve hizmetlerin insanlar arasında takas veya satış işlemleri için gerekli araçların sağlanması gerekir.

Ancak günümüzde bu tür ekonomik faaliyetlerin çoğu, işçilere yoksulluk düzeyinde ücret öderken milyarlarca dolar kazanan Walmart gibi devasa şirketler tarafından yürütülmektedir. İşçilerin ve “tüketicilerin” (yani nereden alışveriş yapacakları konusunda hiçbir seçeneği olmayan vatandaşların), bu tür pazarların, restoranların, marketlerin veya diğer işletmelerin nasıl yönetilmesi gerektiğine dair önerilerde bulunmalarına izin verilmemektedir. Walmart gibi bir şirket için ömür boyu çalışsanız dahi size herhangi bir hisse (mülkiyet) verilmeyecek ve görüşleriniz tamamen göz ardı edilecektir. Aslında, pasif olmaya, sadece yemek düşünmeye, saçma videolar izlemeye veya moda dergileri okumaya teşvik ediliyorsunuz. Bu durum kesinlikle tesadüf değil.

Bu şirketleri yönetenlerin serveti, deha olmalarının veya inovasyonlarının bir sonucu değil. Bu şirketler, onlarca yıldır düşük faiz oranlarıyla bankalardan büyük krediler, sizin kaynağını yarattığınız krediler aldılar. Bu parayla, (siz veya ailenizin işlettiği mom and pop mağazası gibi) tüm küçük rakip işletmeleri acımasızca sektörün dışına ittiler. Gerçek şu ki, büyük perakende zincirleri bu kadar ucuz maliyetle bu kadar fazla paraya sahip olmasaydı, verimsiz, savurgan ve yozlaşmış mağazaları halk tarafından yönetilen sağlıklı bir yerel ekonomiyle rekabet edemezdi.

Unutmayın ki, ne demokratik ne de şeffaf olan bankalar, hiçbir karşılığı olmayan para bastıklarında, paranızın değerini düşürmektedirler.

Ekolojik ve manevi yıkım olmadan da bizlere büyük bir zenginlik sunan bir ekonomi oluşturabiliriz. Beş yüz yıl ayakta kalacak evler yapabiliriz. Yüz yıl dayanacak mobilyaları kullanabilir, otuz yıl yaşayacak kıyafetler giyebiliriz. Araçları ve yeteneklerimizi komşularımızla paylaşabilir ve böylece hem sağlığımızı iyileştirebilir hem de masrafları kısımlabiliriz.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Bizi daha da pasifize edecek olan Yapay Zeka kullanan yıkıcı bir dördüncü sanayi devrimine ihtiyacımız yok.

Demokratik bir ekonomimiz olsaydı, kredi almak için en az Walmart'ın olduğu kadar sizin de hakkınız olurdu. Hisse sahibi olduğunuz banka, kendi enerjinizi üretilip gezegenimizi kurtarmanıza, bizi kullanan petrol şirketlerinden bağımsız hale gelmenize olanak tanıyacak güneş panelleri veya yel değirmenleri alabilmeniz için gerekli krediyi hem düşük faizle hem de 50 yıl vadeyle size sunabilirdi. Böylece rüzgar enerjisi veya güneş enerjisi bankaların ısrarla kullanmanızı istediği tehlikeli fosil yakıtlardan çok daha ucuza gelirdi.

Narsizmi, bencilliği ve düşüncesiz tüketimi teşvik eden reklam firmalarının bize uyguladığı beyin yıkama operasyonlarının artık bir son bulması gerekiyor. Bu tehlikeli faaliyetler aileleri yok ediyor ve mahallelerimizi paramparça hale getiriyor.

Birçoğumuz artık işsiz; evlerde kilit altında oturuyoruz. Yozlaşmış bir hükümete daha da bağımlı hale getiriliyoruz. Durup dururken, yiyecek satın almamıza yardımcı olması için birinin bize çek göndermesine ihtiyaç duyuyoruz.

Bu, köle ekonomisinden bir önceki aşamadır. Sözlerim o kadar sert ki birçok insanın bunları duymak istemediğini biliyorum. Komplote teorisyenlerinin saçmalığı adını vererek bu konuşmaları reddetmek istiyorlar. Ama gerçek şu ki, bugün kendimizi bulduğumuz yer burası.

Şimdi ne yapacağız?

Demokratik, katılımcı ve sürdürülebilir bir ekonomi için atmamız gereken iki kritik adım var.

Öncelikle, toplumumuzun bireylerinden oluşan gerçek köyler yaratmak için yerel düzeyde düzenlemeler yapmalıyız. Ortak fayda için birlikte çalışacak ve hem etnik hem de kültürel farklılıkları aşacağız. Bu topluluklar kendi değerlerini yaratacak ve kendi faaliyetlerini planlayacak. Çokuluslu bankaların ve şirketlerin müdahalesine izin vermeyecekler. Sonunda, tam bağımsız bankalarını ve kooperatiflerini yaratacaklar. İlk adım, toplumumuzun bireyleri arasında bir sözleşme imzalamak ve yüksek maaşlı politikacılar için değil, kendimiz için ne yapılması gerektiğini ve ilerleyen dönemlerdeki adımları nasıl atacağımızı değerlendirdiğimiz toplantılar düzenlemek olacaktır.

İkincisiyse, yurttaşların çabalarını zenginlerin ve güçlülerin müdahalesinden koruyacak, yerel, ulusal ve uluslararası kurumlar içeren bir hükümet ve sivil toplum oluşturmak olacaktır. Hükümet, zenginlerin çaldığı trilyonlarca dolara el koyabilecek ve ülkemizdeki karar alma

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

süreçlerinin hiçbir zaman ele geçirilemeyeceğini garanti edebilecek bir kuruma dönüştürülmelidir.

Ama saf da olmamalıyız. Hükümetler, demokrasiyi ve eşitliği yeniden tesis etmek için kullanılabilir, ancak aynı şekilde kötü amaçlarla da kullanılabilirler. Dahası, en cesur reformcular bile, yozlaşmış bir sistemde devrim niteliğinde değişiklikler, hatta küçük iyileştirmeler yapmaya çalışırken yorulabilir veya kafeslenebilir.

Yerel düzeyde örgütlü ve bilgili vatandaşların güçlü desteği olmadıkça, ulusal ve uluslararası düzeyde politika uygulama imkanımız yoktur. Kısa vadeli, seçimlere yönelik değil, dürüst ve adil bir ekonomi oluşturmak için her gün mücadele etmeliyiz.

Katılımcı ve demokratik gruplarımız dürüst, şeffaf ve etik olan kendi ekonomimizi yaratacaktır. Washington'dan veya herhangi bir otoriteden onay veya destek almamıza gerek yok, bunu beklemiyoruz da. Devlet etik ve kararlı bir hükümet ile yönetilirse, "sözde" hükümetler sizden ilham almak için sıraya gireceklerdir. Bu yol, ülkemizi değiştirmek için en doğru ve en akıllıca yoldur.

Altmış yıl önceki Amerika Birleşik Devletleri'nin aksine, çoğumuz için yerel olarak yiyecek, mobilya veya alet üretmenin tam anlamıyla hiçbir yolu yok. Tüm bunlar, teknolojinin ve küreselleşmenin karanlık tanrılarını tatmin etmek için düzenlenen çirkin ayinler sırasında kararlaştırıldı. Mesela sürekli gereksiz eşyalar satın alıyoruz çünkü medya bize komşularımızdan daha şık ve modern olmamız gerektiğini söylüyor.

Bankaların, milyarlarların ve diğer elitlerin karşılıksız para basmasını ve bunu yandaşlarına dağıtmasını kabul etmiyoruz.

Bu sefer bu suçluların kurtulmasına izin vermeyeceğiz; hayır, benim yönetimim yasadışı faaliyetlerle elde ettikleri tüm varlıklara el koyacak ve Federal Rezerv'de yandaşlarıyla birlikte yarattıkları tüm karşılıksız paraları iptal edecektir. Artık partinin sonuna geldiler.

Bizler, vatandaşlar arasında paylaşımı teşvik eden bir ekonomi oluşturacağız, yerel ve ulusal düzeyde yarattığımız ve geliştirdiğimiz, dünyanın dört bir yanındaki bizler gibi vatandaşlarla birlikte geliştireceğimiz bir ekonomik sistem kuracağız.

Sağlıklı bir ekonomi ve toplum için neyin gerekli olduğunu elit bankacılar, vadeli işlemlerde ve yabancı para birimlerinde spekülasyon yapan insanlardan çok daha iyi biliyorsunuz.

Eminim ki sürücü koltuğuna oturduğunuzda, çocuklarınıza ve komşularınıza yardım etme konusunda derin bir hassasiyet hissedeceksiniz. Yediğiniz gıdalardan veya kullandığınız araçlardan elde edilecek kâr, spekülâtlere değil size, çocuklarınıza ve komşularınıza gitmelidir.

Peki ya bu COVID-19 salgını da neyin nesi? Adeta zenginler ve güçlüler için bir servet aracı haline geldi. Tıpkı birçok Amerikalının 1930'lardan bu yana ilk kez açlık olasılığıyla karşı karşıya kalması gibi, evlerinde kapana kısılmışken, Amerika'nın en zenginlerinin servetlerine 280 milyar dolar daha eklemesi gibi.

Ama lütfen, Bay Banker, beni yanlış anlamayın! Durumunuzu çok iyi anlıyorum. COVID-19'dan o kadar büyük bir servet kazandınız ki, eminim COVID-20'yi beklemeye başladınız! Virüsler için daha çok aşı çıksın istersiniz ama parazitler için asla!

Kampanyamızı birkaç söz ile bitirmeme izin verin. Dün yakın bir arkadaşım bana fonlarımızın kaynağını sordu. Bağımsız, özellikle de zenginler, güçlüler, lobiciler ve danışmanlar arasında popüler olmayan birinin bir kampanya için gerekli parayı toplamasının imkansız olduğunu söyledi.

Ona şöyle söyledim,

"Geçen gün önemli bir gerçeği keşfettim. Dünyadaki en değerli şeyin gerçek olduğunu ve bunun için büyük bir bedel ödemek gerekli olsa da gerçeğin parasal anlamda tamamen ücretsiz olduğunu keşfettim. Gerçek hepimizi özgür kılacaktır."

Değerli zamanınız için teşekkür ederim.

Bölüm 4

‘Hareketçilik’, ‘Şikayetçilik’ ve ‘Sihirbazlık’

16 Mayıs 2020

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki ekonomik, kurumsal ve kültürel çöküş hızlanırken hemen hemen tüm vatandaşlar ülkemizde bir şeylerin temelde yanlış olduğunu, gazetelerin ve TV kanallarının hiçbir şey yapamayacağını görebiliyor. Ülkemiz ahlaki çöküşe doğru giderken, bizler bir avuç güçlüye hizmet eden köleler konumuna düşerken tüm bunları durduramayacakmış gibi görünüyoruz.

Peki ama bu kadar çok insan kültürümüzdeki derin çelişkilerin, yüzeyin altındaki nefretin farkındaysa neden harekete geçmiyoruz? Hiçbir şey yapılamayacağına neden bu kadar derinden inanıyoruz? Son derece yetenekli genç Amerikalılar neden örgütlenmekte, toplumu dönüştürecek eylemleri başlatmakta, daha iyi ve güçlü bir toplum yaratmak için dostlarıyla birlikte çalışmakta güçlük çekiyor?

Bu durgunluğun elbette birkaç nedeni var. Son yetmiş yıldır reklam firmaları tarafından yaratılan sakarın tüketim kültürünün içindeyiz. Bu hastalıklı yaklaşım yurttaşlar olarak güçlerimizi elimizden aldı, bizleri görselliğin içine hapsedti ve duygu tüketicileri haline getirdi.

Korkutucu oyunun bir parçası olarak televizyonlarda ülkemiz için kritik öneme haiz konular dışında her şeyi ele alan otorite figürlerini izliyoruz.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Ulusumuzun yirmi yıl önce kangrene dönüşen ağır bir yara aldığını söylememiz gerekiyor. Enfekte organı cesurca kesmek ve hastalığı durdurmak yerine, onu bir yara bandı ile örttük ve enfeksiyon vücudun her köşesine ulaşana kadar görülmeden ve duyulmadan damarlarımızda dolaşmasına izin verdik.

Şimdi ise olduğumuz yer burası. Hala bir işiniz varsa Starbucks'a gidip bir arkadaşınızla aile hayatı hakkında keyifle sohbet edebilirsiniz.

Çoğumuz bir şeyler üretmek için çalıştığımız uzun ve yorucu bir günün ardından hiçbir karşılık almadan eve dönüyoruz. Çocuklarımıza yemek pişirecek gücümüz bile kalmıyor. Umutsuz hissediyoruz ve çevremizdeki herkes de aynı şekilde hissediyor. Evlere kapanma sürecinin yakında sona ereceğine dair hikayeler duyuyoruz - ancak kimse buna gerçekten inanmıyor. Bağımsız bir başkan adayı olarak benim birincil rolüm, size biraz umut vermek ve proaktif, elitlerin ve hükümet bünyesindeki uzantılarının gerçekçi olmayan taleplerine göre şekillenmiş olmayan bir yol haritası oluşturmaktır.

Amerika'da bu üzücü duruma ön ayak olan, özgürlüğümüzü ve gücümüzü elimizden alan, görünmez güçler tarafından yağmalanmamıza sebep olan üç akımdan bahsetmek istiyorum. Alışveriş merkezinde, oturma odalarımızda ve ofislerimizde görünenin ardında başka güçler olduğunu zaten hepiniz kolayca hissedebiliyorsunuz.

Özgürlüğümüzü elimizden alan, eylemlerimize olan güvenimizi azaltan üç eğilim, "hareketçilik", "şikayetçilik" ve "sihirbazlık"tır.

Bu terimler size tanıdık gelmeyebilir ve belki biraz da sarsıcı olabilirler. Alışılmadık ve sarsıcı olmaları gerekiyor çünkü insanların dikkatini çekmek, onları uyandırmak istiyoruz.

Böylece bir kez daha kendimiz için düşünebiliriz ve bu dünyayı gerçekten değiştirebileceğimize inanabiliriz.

Birkaç küçük düzeltmeyle işlerin nasıl harika olabileceğine dair basmakalıp sözlerimi anlatmaktan ziyade sizleri bu korkunç uykudan uyandırmak benim için çok daha önemli.

İlk sorun "hareketçilik"tir.

"Hareketçilik", belirli bir bakış açısı veya politikaya yönelik onayları ve dilekçe imzalarını gösteren kampanya, toplanma ve fon toplamaları içeren büyük örgütlenmelerin organize edilmesi anlamına gelir.

Hareketçilik, teşhire, imaj oluşturmaya odaklanır ve kar amaçlı gazeteler ve sosyal medya aracılığıyla depresif ve cesareti kırılmış bir toplumun dikkatini çekmeyi amaçlar.

Bu hareketlerin liderleri, kitap yayınladıkları ve ünlü politikacılar, popüler şarkıcılar, kraliyet ailesi ve diğer ünlülerle tanıştıkları kurumsal medyada tanıtılır.

Hareketçiliğin en net örnekleri, 2002 Irak Savaşı'na karşı başarısızlıkla sonuçlanan muhalefet, "Ben de" hareketi aracılığıyla kadınlara yönelik cinsel istismarı ele alma çabası ve Greta Thunberg'in faaliyetleriyle iklim değişikliği konusunda farkındalık oluşturma aktiviteleridir.

Bu aktiviteler çok fazla zaman alır, binlerce Facebook gönderisinde yer alır ve çok büyük bütçeler gerektirir. Hareketler, bir şeyler yapıldığı izlenimini verir ancak kayda değer olmayan sonuçlar üretirler ve daha etkili örgütlenme yeteneğine sahip, daha kararlı insanların aktivitelerinin etkisini azaltırlar.

"Hareketçilik" akımına kapılanlar genelde samimi olup aksiyonlarının etkisiz olduğundan habersizdirler.

Amerika Birleşik Devletleri'nin Irak savaşı planlarına karşı 2002 yılında başlayan protestolar hareketçiliğin klasik bir örneğidir. Savaş karşıtı protestolar kesinlikle oldukça etkileyiciydi, tarihteki dünya üzerinde görülmüş en büyük toplu gösterilere sahne oldu – ya da bize öyle söylendi.

Aynı zamanda yüzlerce devlet yetkilisi ve hatta Bush yönetimine karşı dimdik durabilen birkaç politikacı da oradaydı. Ancak bu etkileyici çabaların hiçbirisi bir grup elitin zenginliğine zenginlik katan bu anlamsız savaşın durdurulması için yeterli olmadı. Bombalamalar aralıksız olarak devam etti ve karışıklık hala devam ediyor.

Peki yanlış olan neydi? Bunca insan protestolar yaparken küçük bir grup zengin ve güçlü insan tereddüt etmeden böylesine tehlikeli bir kararı nasıl alabildi?

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Bu gösterilerin üzücü şekilde başarısız olmasının nedenlerine yönelik neden son derece az tartışma yapıldı?

Medyada dikkat çekmenin her şeyden önemli olduğu fikrine kapıldık. "Hareketçiliğin" temel varsayımı, eğer birçok insan gerçeği bilirse, bunun bir şekilde seçkinlerin karar verme sürecini etkileyeceğidir. Ancak hiç kimse süper zenginlerin temelde bize çok yabancı değerlere sahip olma olasılığını düşünmüyor bile.

Medya, bir davanın meşru bir hareket olması için ünlülerden yeterli ilgi ve onay alması gerektiğini öne sürüyor. Ancak medyanın sattığı şeyin ünlülük olduğunu unutuyoruz.

Hareketçilik, vatandaşların aksiyonlarının kar amacı güden, dünyayı kurtarmakla hiç ilgisi olmayan medya ve sosyal ağlar tarafından onaylandıkça değerli olduğuna ikna edildiği bir süreçtir.

Kar amacı güden yozlaşmış medya tarafından geniş çapta duyurulan faaliyetler, hiçbir zaman karlarını azaltan faaliyetler olamaz. Bu, haber yapılan hareketlerin ekonomik olarak bağımsız olamayacağı ve medyanın öne sürdüğü kahramanların şirketlerden ne gibi kazançlar sağladığına dikkat çekemeyeceği anlamına gelir.

"Hareketçilik", bir tüketim kültürünün ve bencilliğinin promosyonudur. "Hareketçilik" akımının amacı kendini gerçekleştirmektir, bir amaca derin bir ahlaki bağlılığa sahip örgütlü grupların oluşumu değildir.

Çoğumuz, bir hareketin desteklenebilmesi için çok paraya, medyada duyurulmaya ve ünlü kişilerin desteğine ihtiyacı olduğunu varsayıyoruz. Çünkü buna inandırıldık.

Facebook veya Twitter kullanıcısı değil, kurumsal müşterilere satılan bir ürün gibi görüldüğünüzü unutmayın.

Facebook ve Twitter'ın hizmet verdiği kurumsal müşteriler sizi satın alırken sizden ne istiyor? Çok önemli bir şey yaptığınızı düşünmenizi, ancak gerçek bir etkisinin olmamasını istiyorlar. Öyleyse gerçek bir hareket nasıl olmalıdır?

Ekonomide dönüşüme yol açan ve birçok insan için yaşam koşullarını iyileştiren 1850'lerin kölelik karşıtı hareketini ele alalım. Kölelik karşıtlığı, insanların politikaları tartışmak ve radikal eylemleri planlamak için yerel organizasyonlarla bir araya geldikleri büyük bir hareketti. Bu hareket, kölelik karşıtlarının Afrikalı Amerikalıları kaçırmak ve onlara yardım etmek için yer

altı demiryolu çalışma alanlarına sürekli olarak düzenledikleri tehlikeli organizasyonlar gibi eylemler içeriyordu. Bu fedakarlıkların çok azı kaydedildi, ancak şirketler yalnızca daha güçlü hale geldi.

Üyeler, katılımcı kuruluşlar ve ömürlük bağlar kurdu. Seçimlerde oy kullanmak ya da imza toplayarak taleplerde bulunmak umurlarında değildi. Bu tür pasif aktivitelerin bol kazançlı kölelik suçunu sona erdirmek için hiçbir şey yapamayacağını biliyorlardı. Onlar için en önemli şey zengin hayırseverlerin ya da Facebook'taki beğenilerin desteği değil, amaç uğruna ölmeyi göze almış olmalarıydı.

Kölelik karşıtı eylemlerin lideri Frederick Douglass, Afrikalı Amerikalıların isteseler de istemeseler de neden mücadele etmek zorunda kaldığını şöyle anlatıyor,

“Bu mücadele ahlaki veya fiziksel olabilir. Hem ahlaki hem fiziksel de olabilir. Ancak kesinlikle bir mücadele olmalıdır. Gücsüz bir talep asla kabul edilmeyecektir. Bu hiçbir zaman olmamıştır ve olmayacaktır. İnsanların sessizce neye boyun eğeceğini öğrenenler bunu adaletsizlik ve yanlış uygulamalar için kullanacaklardır. İnsanlar sözlerle ya da darbelerle ya da her ikisiyle direnene kadar bu böyle devam edecektir. Tiranların sınırları, zulmettiklerinin tahammülüyle belirlenir.”

Wall Street'i İşgal Et, Ferguson, özel hapishanelerdeki baskıya karşı grevler gibi eylemlerin tamamı şu anda devam ediyor. Elbette hiçbir ünlü bunlarla ilgilenmiyor. İş dünyasından hiçbir kimse tarafından destek konuşmaları yapılmıyor.

Amerikan siyasetindeki ikinci sorun "şikayetçilik"tir. Şikayetçilik, gazetecilik başta olmak üzere arkadaşlarımız ve ailemizle yaptığımız birçok konuşmada da görülür. Amerika Birleşik Devletleri'nde nelerin yanlış olduğu ve işlerin ne kadar adaletsiz olduğu konusunda durmaksızın şikayette bulunmak ve mevcut duruma herhangi bir somut alternatif, durumu iyileştirmek için neler yapabileceğine dair herhangi bir öneri sunmamaktır.

Bu tür gazetecilik faaliyetleri ve siyasi tartışmalar vatandaşların cesaretini kırar. Felaketlerle karşı karşıya bırakıyoruz ve umutsuzluktan başka seçeneğimiz olmadığına ikna ediyoruz. Güçlülerin, hiçbir sonuca varmayan bu amansız “şikayetçilikten” memnun olduklarına hiç şüphe yoktur.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Günümüzde siyasi krizler daha da kötü bir hal aldı. Alternatif medya bile harekete geçmek için hiçbir fırsat sunmuyor. Alternatif medya elbette daha doğru bilgiler sunabilir ancak sorunları tartışmak ve toplu eylemler gerçekleştirmek için yaşadığınız yerel bölgede neler yapabileceğiniz konusunda hiçbir öneri sunmuyor. Amazon, Facebook, Viacom veya Microsoft gibi tekellerden nasıl bağımsız olabileceğiniz asla öğretilmiyor.

"Şikayet" gazeteciliği, Donald Trump, George Soros veya Jeff Bezos gibi birkaç "çürük elmaya" odaklanıyor ve genellikle, bu bireylerin daha dikkatli veya daha akıllıca davranmış olmaları halinde sorunların çözülebileceğini öne sürüyor.

Mevcut ekonomik yapıların açgözlülüğü ve sömürüyü nasıl teşvik ettiğine veya finans, imalat ve ticaret üçgeninin azınlıklar tarafından kontrol edilmesinin ekonomik gerçekliğimizi nasıl belirlediğine dair hiçbir analiz kesinlikle sunulmuyor.

Medya tarafından bağımsız düşünürler olarak gösterilen, ancak tam aksine, savaşlar, fosil yakıtların promosyonu, emeklilik fonları ya da hisse senedi portföyleri aracılığıyla servetine servet katan şirketlerden ücret alarak konuşmalar yapan halka arz olmuş birçok figür var. Bu bağlantılar asla tartışılmayacak konular gibi görülmeye devam ediliyor.

Kamu yararına dimdik ayakta olması, devletin bekçisi olması gereken eğitimli insanlar ile şirketler arasındaki bu yakın ilişkiler, yapılan eleştirilerinin bu kadar sığ ve etkisiz kalmasının esas sebebidir.

Hedeflerimize ulaşmak için birbirine adanmış etkili gruplar halinde örgütlenirsek, ekonomiyi ve siyasi sistemi değiştirmeye başlayabiliriz. Bu yaklaşım, "şikayetçi" gazetecilik tarafından asla önerilmeyin bir yaklaşımdır.

Medyadaki şikayet kültürü, Amerika'nın entelektüel yaklaşımındaki radikal gerilemeden ayrı düşünülemez. Medyadaki, üniversitelerdeki ve düşünce kuruluşlarındaki analizler, tarihin ciddi bir değerlendirmesinden tamamen yoksun hale gelmiştir. Beyaz Saray veya Kongre gibi kuruluşların kurumsal geçmişine dair hiçbir tartışma yoktur, hatta işlevlerinin herhangi bir açıklaması bile yoktur. CIA ya da Google, kendi iç organizasyonları ya da mali çıkarları hakkında tek bir açıklama bile yapmadan, tıpkı on ya da yirmi yıl önce nasıllarsa şimdi de aynı kuruluşlarmış gibi tanımlanmaktadır.

Bu tarihsel bağlam eksikliği, okuyucuları yalnızca olumsuz bilgi yığınlarıyla baş başa bırakacaktır. Derin konuları anlamadan veya bir yol haritasına sahip olmadan, bundan sonra ne yapacağımız hakkında hiçbir fikrimiz olamaz.

Son sorun ise "sihirbazlık" veya sihirbazların siyaset arenasında görmüş olduğu itibardır.

Buradaki temel varsayım, özel birini seçmemiz veya takip etmemiz gerektiği ve bu kişi yeterli güce sahipse, sorunlarımızın çözüleceğidir.

Vatandaş olarak tek görevimizin Kasım ayında bu sihirbaza oy vermek ve hayatımıza geri dönüp sorunlarımızı bizim yerimize çözmesini beklemek olduğu varsayılıyor.

Böyle bir "sihirbazlık" retoriği, Demokrat Parti'nin "değişim" sloganı çerçevesinde yüklü miktarda ödeme yaptığı reklam firmaları tarafından Barak Obama'nın başkanlık kampanyasında etki yaratmak için kullanıldı.

Kurumsal fonlar sayesinde Obama'yı desteklersek, bu geleceği parlak ve ışıltılı siyasi figürün Amerika Birleşik Devletleri'ni dönüştüreceği mesajı iletildi. Diğer bir deyişle, Clinton ve Bush ile geçen yolsuzluk dolu yıllardan sonra gerçek bir değişim için gereken tek şey, bir Demokratın başkan seçilmesiydi.

Bu çok açık bir yalandı. Kurumların yolsuzluğuna karşı tek gerçek çözüm, tüm vatandaşları değişime dahil etmek ve tehlikeli ancak yapılmak zorunda olan temizlik için uygun bir plan hazırlamaktır.

Ancak Obama için her şey çok kolaydı. Tüm yapmamız gereken ona oy vermek ve diğer insanlara onun ne kadar iyi bir başkan olacağını söylemekti.

Ama daha sonra, ne olduysa, "değişim" aracısı olan karizmatik ve dikkatli Obama alçakgönüllülükle kurumsal bankaları kurtarmak için kolları sıvadı ve destekçilerini – yani ona medyada yer veren finansal çıkar gruplarını - ödüllendirircesine mali düzenlemeleri göz ardı ederek yardım elini uzattı.

Bernie Sanders kampanyasının da vatandaşları cezbeden bazı yanları vardı. Ancak aynı şekilde o da sorunlarımızı çözecek bir sihirbaz gibi lanse edildi. Çalışanların gönderdiği destek dolarları, seçim kampanyası çerçevesinde pahalı reklamlar yayınlayacak şirketlere ödeme yapmak için kullanıldı. İyi niyetli olabilirdi, ancak Sanders'in kampanyasında uzun vadeli vatandaş örgütleri oluşturmak için tek bir kuruş bile harcanmadı. Bu tür organizasyonlar vatandaşların politik açıdan kendi kendilerine yetmelerini ve reform için çalışmaya devam

etmelerini sağlayabilirdi. Demokrat Parti de Cumhuriyetçi Parti gibi bağımlılık yaratmaktan başka bir şey yapmadı. Tüm yaptıkları buydu. Onlardan farklı bir şey yapmalarını istemek, bir kaplandan vegan olmasını istemek gibidir.

Profesör Theda Skocpal'ın "Kaybolan Demokrasi: Amerikalıların Sıradanlıktan Yönetime Geçiş Öyküsü" adlı kitabı, Amerikalıların YMCA, Masonlar, Yabancı Savaş Gazileri veya Lion's Club gibi yerel organizasyonlara katıldıkça günlük yaşamlarındaki demokratik yönetim uygulamalarından nasıl uzaklaştıklarını anlatıyor.

Son elli yılda katılımcı demokrasinin yerini siyasi bir yönetim kültürü almış ve hem demokrasi hem şeffaflıkta feci bir düşüş yaşanmıştır. Vatandaşların bu dönüşümü, bugün açıklamakta güçlük çektiğimiz ve şeffaflıktan uzak siyaset kültürünün adeta habercisi olmuştur.

Size soruyorum, Demokrat Parti veya Cumhuriyetçi Parti tarafından fikrinizi istedikleri herhangi bir etkinliğe davet edildiniz mi veya politika belirledikleri herhangi bir sürece katılmanıza izin verildi mi?

Facebook gönderileri yazarak veya Donald Trump'ın ne kadar yozlaşmış olduğundan şikayet ederek Amerika'daki siyasi düzenin mevcut yüzeyselliğini gidermemiz mümkün değil. Politikacılar için televizyon reklamları satın alarak da sağlıklı bir siyasi kültür yaratamayız.

Yerel düzeydeki insanlardan oluşan ve bu insanlarla her gün çalışan güçlü kurumlar inşa etmeliyiz. Dönüşüme girmeliyiz. Bu, interneti kapatmak, komşularımızın kapılarını çalmak ve yeniden arkadaşlarımızla önemli konular hakkında konuşma alışkanlığına geri dönmek anlamına gelir. Hiç kimse bunu bizim için yapmayacaktır, bunu biz yapmalıyız.

Japon filozof Ogyu Sorai bu konuyu şöyle bir örnekle özetliyor,

“Satranç oyununda iki şekilde uzmanlaşabilirsiniz. Birincisi, satranç oyunundaki tüm stratejileri, açılış ve kapanışları öğrenmek, tüm hamleleri çok iyi kavramaktır. Bu hepimizin iyi bildiği uzmanlaşma yöntemidir. Ancak uzman olmak için başka bir yol daha vardır ve bu da satranç oyununun kurallarını koymaktır.”

Yeni bir politik kültür oluşturmak için harekete geçebileceğiniz anlar çok azdır. Ancak Amerika Birleşik Devletleri'ndeki mevcut politik kriz o kadar derin ve kapsamlı ki, yarattığı tehlikeler o kadar büyük ki, tam bir dönüşümün başlatılması için mükemmel ve nadir bir fırsat sunmaktadır. Hatta bu değişimi başlatmaktan başka bir çaremizin olmadığını bile söyleyebiliriz.

Bölüm 5

Güvenlik Nedir?

26 Mayıs
2020

"Güvenlik" kelimesiyle tam olarak ne kastedilmektedir? Son derece basit ancak bir o kadar önemli bir soru. Dahası, soru kadar önemli olan bir başka konu ise güvenlik kapsamında milyarlarca, trilyonlarca dolar harcadığımız gösterişli düşünce tankları, Pentagon ya da Ulusal Güvenlik Konseyi veya çeşitli haber programlarında boy gösteren güvenlik uzmanlarının güvenliğin gerçek doğası hakkında konuşmak istemiyor olmasıdır.

Emin olabileceğimiz tek şey, vergi adı altında toplanan paralarımızın ve satın alma gücümüzü azaltan kamu borcunun hiçbir bilgimiz olmayan ve hiçbir şekilde harici incelemeye tabi olmayan yeni silah ve uydu veya diğer askeri ve istihbarat programları kapsamında harcadığıdır.

Bu sektörlerde çalışanların çoğu paramızın harcadığı bu şeylerin gerçekten üretilip üretilmediği veya uygulanıp uygulanmadığı konusunda kendilerinin dahi bilgisi olmadığını itiraf ediyorlar. Çünkü bu programlar gizli ve doğal olarak opak olarak lanse ediliyor. İstihbarat ajansları da aynı şekilde hiçbir şekilde erişilemez oluyor.

Şunu çok iyi biliyoruz ki, çocuklarımıza miras bırakacağımız yüklü bir borç oluşturuyoruz. Yeni bir dünya savaşına doğru hızla ilerliyoruz. "Güvenlik" adı altında yaptığımız tüm harcamalarla birilerinin mezarını kazıyoruz. Peki gömülecek olan kim?

Güvenlik sektöründe trilyonlarca dolar harcadı ancak her geçen gün daha az güvende hissediyoruz.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Güvenlik alanına yapılan harcamalar yatırım bankalarına giden trilyonlarca dolarla birleşerek ekonominin tamamının altına dinamit koymuştur. Şimdi ise milyarderlerin portföyünü yöneten sosyopatlar ellerinde kibritlerle bu dinamitleri ateşe vermek için beklemektedirler.

Güvenlik, genellikle ordu açısından tanımlanır. Son on yılda askerler bile güvenlik uzmanları için önemsiz hale gelmiştir. Daha çok - çoğu şüpheli değere sahip, şirketler için büyük bütçeler ürettikleri için sevilen - savaş uçakları, uydular, uçak gemileri gibi ürünler gündemdedir. Peki neden askeri personeller güvenlik tehditlerine karşı uygun olmadığını bildikleri silahları onaylıyorlar? Çünkü emekli olduklarında bu silahları üreten şirketler tarafından istihdam edileceklerini biliyorlar. Birçoğu emekli olduktan sonra ücret karşılığında danışmanlık yapmak için ilk etapta orduya katılıyor.

Gerçekten güvenlik konusunda endişeli olanların ise çoğu cezalandırıldı, hatta bazıları sürgüne gönderildi.

Elbette güvenlik için belli sayıda kadın ve erkeğin görevlendirilmesi gerekiyor. Ancak günümüzde gençler, şeytani uluslardan gelen tehdit masallarıyla gerçek güvenlik tehditlerine karşı kör ediliyorlar.

Bu peri masalları sayesinde güvenlik adı altında harcanan paralar da kutsal görülüyor. Hiçbir bilimsel bir temeli olmayan bu hikayeler, sözde güvenlik şirketlerinin lobi faaliyetlerinden başka hiçbir şey ifade etmiyor.

Pek çok uzmanın nükleer silahlardan tamamen kurtulursak çok daha güvende olacağımızı söylemesine rağmen - ve biz Nükleer Silahların Yayılmasını Önleme Anlaşması kapsamında bunu yapmayı kabul etmiş olsak da - ABD nükleer cephaneliğini güncellemek için bir trilyon dolardan fazla para harcanacak.

Bugün, son elli yıl boyunca silahlanma yarışı (ve nükleer savaş) riskini azaltmak için dikkatlice tasarlanan ve silahlanmayı sınırlandıran antlaşmalar ağı kâr peşinde koşanlarca parçalandı. Amerika Birleşik Devletleri, nükleer ve geleneksel savaşları önlemek için tasarlanan global antlaşmalardan giderek uzaklaşıyor. Orduda şeffaflığı garanti eden Açık Semalar Antlaşması'ndan çekileceğimize dair açıklamalar bunun sadece güncel bir örneğidir.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Dahası, 1992'den bu yana türünün ilk örneği olan Amerikan nükleer test ihtimalinin duyurusu herkesi şok içinde bıraktı.

Son üç aylık süre zarfında, Amerika Birleşik Devletleri'nin çatışmaları üretken ve rasyonel bir şekilde ele alma kapasitesi, Dışişleri Bakanlığı bütçesinin azaltılması, kilit pozisyonlardaki uzmanların görevden alınması ve hatta temel diplomatik işlevlerin durdurulması ile zayıflatıldı. Aynı zamanda, büyük işletmeler aracılığıyla silah üretimine giderek daha da bağımlı hale getiriliyoruz.

Tüm üretimi denizaşırı ülkelere göndermek ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki çiftçiliği ve diğer hizmetleri otomatik hale getirmek için sinsice çalıştılar. Ülke içinde hiçbir iş kalmadı. Silah üretim sektörü tek üretim endüstrisi haline getirildi. Böylece iş bulmak isteyenlerin silah endüstrisine destek vermek zorunda kalması sağlandı.

Şimdiye borç içinde yüzüyoruz, fabrikalarımız kapandı, çürümüş hükümetimizin ekonomiyi canlandırmak için elinde kalan tek plan Çin, İran ve/veya Rusya ile savaşmak olarak görülüyor.

Bu tehlikeli ve yıkıcı planlarda çok mesafe kat edilmiş olduğu ve her ne kadar niyet bu olmasa bile insanlığın sonunu kolayca getirebilecekleri sır değil.

Güvenlik yaklaşımında artık rasyonel olma zamanı geldi. Ancak Washington D.C.'nin rasyonel davranmaya niyetli olmadığını rahatlıkla görebilirsiniz.

Öyleyse, yeni bir dünya savaşına doğru ilerler ve medya vatandaşlarımızı yaklaşan kıyametten tamamen habersiz bırakırken Birleşik Devletler için gerçek güvenlik sorunları nelerdir?

Birkaç kritik güvenlik tehdidini burada ele alalım:

1) Anti-entelektüalizm

Ulusumuzun güvenliğine yönelik en büyük tehditlerden biri, anti-entelektüalizm çerçevesinde Amerikalıların aptallaştırılması ve çürümüş medya aracılığıyla derin düşünme alışkanlığının yok edilmesidir. Finansal çıkarlardan bağımsız güvenilir bilgi kaynaklarının kaybolmasıyla, yerel topluluklar kritik konular hakkındaki tartışmalarından uzaklaştı ve bir felaketin kapısı aralanmış oldu.

Gerçeğin peşinden cesurca gitmek, güvenlikle ilgili tüm politikalar için bir zorunluluktur. Konuya yeterince odaklanmazsak, gazeteler, televizyon yayınları ve sosyal medya

vatandaşlara gerçek sorunların bilimsel ve ayrıntılı analizlerini sunmazsa ve vatandaşlar olarak düşünmeye teşvik edilmezsek, güvenlik için anlamlı bir planlama yapamayacak ve tam bir cehalet içinde dünya savaşına doğru sürükleneceğiz.

2) İklim değişikliği ve doğanın katledilmesi

Çin, Rusya, İran ve Kuzey Kore'den gelen askeri tehditlerin gerçekleşme ihtimali son derece düşükken önümüzdeki on ila yirmi yıl içinde Dünyamızın büyük bir bölümünü yaşanmaz hale getirecek olan iklim değişikliği felaketi %100 olarak gerçekleşecektir.

Evet doğru duydunuz: insanlık tarihindeki en yıkıcı güvenlik tehdidi sürekli olarak medyada hafife alınmakta ve göz ardı edilmektedir. Ordu ve istihbarat tarafından harcanan trilyonlarca doların bu soruna yönelik çözümlerle hemen hemen hiçbir ilgisi yoktur. Tam aksine riski artırmaya yardımcı olmaktadır zira ABD ordusu doğanın en büyük kirleticilerinden biridir.

Onlarca yıl süren denetimsizlik sonucunda devlet, vatandaşların sektörün doğa vahşetine son verilmesi talebine karşılık veremez hale geldi. İşin kötüsü, lobi faaliyetleri yürütenlerin sektördeki en üst pozisyonlara yerleştirilmesiyle hükümet de hepimizi fosil yakıtları kullanmaya zorlayan saldırgan bir yaratığa dönüştü.

Önümüzdeki 30 yıl boyunca iklim değişikliğinin yaratacağı tehlide yönelik yapılan objektif değerlendirmelerin tamamı, tehlikenin çok büyük olduğunu ve ortadan kaldırılması veya hafifletilmesi için gerekli yüksek maliyet nedeniyle geleneksel silah üretiminde kapsamlı azaltmaya gidilmesi, nükleer silahlanmanın durdurulması ve kaynakların %100 yenilebilir bir ekonomiye dönüşümün tamamlanmasına yönelik kullanılması için tüm ülkeler arasında anlaşmalar imzalanmasından başka seçenek olmadığını ortaya koymaktadır.

Şayet askeriye, istihbarat ve diğer mevcut “güvenlik” sistemi parçaları, günümüzde önemi kalmamış ve tehlikeli silahlardan kurtulma, sıfır fosil yakıt hedefine ulaşarak birkaç yıl içerisinde Dünya ekonomisini kökünden dönüştürme amacına yönelik kullanılabilirlerse, bir işe yarayabilirler demektir. Aksi takdirde ise tamamen ortadan kaldırılmaları gerekir.

Hiçbir tank veya füze savunma sistemi veya istihbarat uydusu giderek artan çölleşmeyi, okyanusların ısınmasını ve asitlenmesini ve de küresel ısınmayla tarımın yok olmasını durdurmak için kullanılamaz. Bu bir ölüm kalım mücadelesidir. Yakında gıda maliyetleri

katlanarak artacak ve dünyanın çoğu kendi kendini beslemekte güçlük çekecektir. Tüm bunlar, bir avuç milyarder kaynakları istiflerken yaşanacaktır.

Gıda tedarik sistemimizin çökmesine veya yükselen deniz seviyelerine yanıt vermek için uzun vadeli hiçbir planımız yok. Pek çok Amerikalının bu tehditlerden haberi bile yok. Mevcut yönetim, fosil yakıt lobilerinin bir aracı haline geldi. Anlamlı politika yapamıyor ve bilimsel argümanları görmezden geliyor.

3) Servet Eşitsizliği

Güvenlik tehditleriyle baş edemememiz temel sebeplerinden biri de son otuz yılda hızlanan ve son altı ayda zirveye çıkan eşi benzeri görülmemiş servet eşitsizliğidir. Hükümet ve ordu, bir avuç süper zengin için oyuncak haline getirilmiştir.

Aile şirketlerinin yok edilmesi, gençlerin başvurabileceği işlerin kalitesinin düşmesi, yatırım bankalarının ve diğer spekülâtif finansal kuruluşların ekonomik planlama üzerindeki gücü toplumumuzu yeniden şekillendirmektedir.

Bu çıkar grupları, vatandaşların yaşamlarıyla ilgilenmez ve güvensizlik yaratarak fayda sağlarlar. Zenginler, vatandaşların karşılaştığımız güvenlik sorunlarını anlamaları için gerekli temel eğitimi almalarına yardımcı olmak yerine, her biri 120 milyon dolar değerinde 100 adet F 35 savaş uçağı sipariş etmeyi tercih ederler.

Süper zenginlerin çaldığı trilyonlarca dolar geri alınıp, insanların uzun vadeli çıkarlarını ön planda tutan ve hesap sorulabilir bir hükümet kurulana dek, hiçbir güvenlik politikası uygulanamayacaktır.

4) Yeni Silahların Ortaya Çıkışı

Ülkemize yönelik en büyük tehdit iklim değişikliği olsa da, dünyadaki kaçak silahlanma yarışını ve oyunun kurallarını değiştiren yeni silahların ortaya çıkışını da göz ardı etmememiz gerektiğini kabul etmeliyiz.

Teknolojik evrimin giderek hızlanması, on binlerce kişiyi veya daha fazlasını öldürebilen silahların giderek ucuzlaması ve dolayısıyla küçük gruplar, hatta bireyler tarafından erişilebilir hale gelmesi anlamına geliyor. Bu büyük sorunla mücadele etmek için dünyanın dört bir yanındaki sorumlu kuruluşlar arasında iş birliği ve güven anlaşmaları yapılması

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

gerektirecektir. Ancak günümüzde, çoğu uluslararası kuruluş, zenginler ve güçlüler tarafından ele geçirildiğinden artık asıl amaçlarına hizmet edemeyecek hale gelmişlerdir.

Yeni teknolojileri kimin kontrol ettiği, bu teknolojilerin nasıl uygulandığı ve nasıl düzenlendiği, Amerika Birleşik Devletleri ve insanlık için belirleyici sorulardır. Günümüzde fiilen hiçbir düzenleme yoktur. Oysa bu kriz, ancak ve ancak küresel ve bağlayıcı anlaşmalarla çözülebilir. Yeni teknolojilerden kaynaklanan tehdidin ulus devletlerle pek ilgisi yoktur. Ayrıca tehlikeli silah üreticileri ve destekçilerinin para dışında başka bir motivasyonları da yoktur. Bu yeni teknolojilerden bazılarını ele alalım:

1. İHA ve robotlar

Öldürücü İHA'lar (dronlar) ve robotlar, kolayca kar elde etmek isteyen şirketler tarafından desteklenen, hızla gelişen bir teknolojik alandır. Kontrolsüz makinelerle öldürme distopisi yoksul ülkelerde çoktan başladı bile. Bağlayıcı anlaşmalar yapılmadığı takdirde - yabancılar değil ülke içindekiler - Amerika Birleşik Devletleri'ni tamamen ele geçireceklerdir.

Hem robotlar hem de İHA'lar giderek daha gelişmiş, çevik, küçük ve öldürücü hale geliyorlar.

Üstelik kitle imha silahı olarak kullanılabilecek bu araçların hiçbir cezai ehliyeti de bulunmuyor.

Gelecekte İHA'ların her biri farklı silahlar içerecek ve çoğu gözle görülemeyecek kadar küçük 10.000 veya daha fazlası bir araya gelerek sürüler oluşturacak. Yollarına çıkan her şeyi yok edecekler. Mevcut savaş uçakları ve uçak gemileri, modası geçmiş bir güvenlik konseptinden başka bir şey olmayacak.

Otomatik ölüm makineleri insana ihtiyaç duymadan çalışabilecekler. Bu nedenlerle titizlikle uygulanan uluslararası anlaşmaların konusu olmalıdırlar ama öncelikle, gerekli adımları atabilecek sorumlu hükümetler oluşturmamız gerekir.

Siber savaş ve propaganda medyası

Günümüzde çok büyük ölçekli siber savaşlar gerçekleşmektedir. Bu yöntemle, kafa karışıklığı ve bölünme yaratılması, kompleks sorunlara yönelik tehlikeli askeri müdahale teşviki gibi hedeflerle yanıltıcı bilgiler sunuluyor.

Dahası, gelecekteki siber savaşlar, aptalca elektronik olarak üretilmiş silahların kontrolünü küçük bir azınlığın ele geçirmesini mümkün kılacaktır.

Ulusal güvenlik politikasının temelini oluşturan devletler arası çatışmalar hakkındaki temel varsayımlar artık geçerli değil. Ancak, potansiyel büyük güç çatışması argümanı medyanın en çok ilgisini çeken argüman olmaya devam ediyor.

Ayrıca, askeri uygulamaları hala tam olarak anlaşılmayan ve oyunun kurallarını değiştirebilecek tehditler haline gelen, dikkatle değerlendirilmesi gereken 3D baskı gibi yeni gelişen teknolojiler de vardır.

Peki ne yapmalıyız?

Vatandaşlarımız, hakikat arayışına dayanan ve etik kurallar çerçevesinde yönlendirilen bir güvenlik politikası hak etmektedir. Bu bağlamda silah sistemlerinin satışından elde edilen kârın hiçbir yeri yoktur.

Savurgan davranan ve tehlikeli bir orduyu, çevreyi koruyan ve gerçek güvenlik kaygılarına yönelik önemler alan bir güce nasıl döneceğimize en büyük sorumuzdur.

Doğru cevabı bildiğimi iddia etmeyeceğim. Bu konuşmadaki amacım, sorunun ana hatlarını belirlemek ve tüm vatandaşları, tüm ordu ve istihbarat mensuplarını gerçek çıkarlarımız için ayağa kalkmaya, militarizme karşı çıkmaya ve felakete giden yolda hızla ilerlemekten başka bir amaca hizmet etmeyen doğrudan ve dolaylı rüşvet ve tehditleri reddetme cesaretini göstermeye çağırmaktır.

Bu süreçte, Çin, Rusya, İran veya Venezuela gibi diğer ülkelerle hiçbir konuda sorun yaşamamız gerekmiyor. Unutmayın ki, doğal olarak küresel iş birliği gerektiren son derece tehlikeli global tehditlerle karşı karşıyayız.

Dünyanın dört bir yanındaki sağduyulu vatandaşlarla bir araya gelerek güvenlik kurallarını yeniden yazmamıza ve karşı karşıya olduğumuz felaketi etik değerler çerçevesinde temel bir kurumsal dönüşüm fırsatı olarak görebilen düşünceli, cesur ve akılcı insanları yüceltmemize izin verin.

Birçok insan beni gerçekçi olmayan idealizm, güvenlik ve uluslararası ilişkiler konusunda aşırı iyimser bir bakış açısına sahip olmakla suçladı. Buna cevaben, tarih alanında ihtisas yaptığımı ve diplomasi alanında çalışma deneyimim olduğunu söylüyorum. Değerlerin ve

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

vizyonun bu şekilde reddedilmesinin sadece dünyamızı daha tehlikeli hale getirmeye hizmet edeceğini düşünüyorum.

Bu eleştiriler özünde doğru da değildir. İnsanları öcülerle, dehşet verici görüntülerle korkutma dönemi artık son bulmak zorunda. Onlara harika işler çıkarmaları için ilham verelim ve gerçek anlamını tamamen yitirmiş olan güvenlik kelimesine yeniden anlam katmak için ayağa kalkmaya teşvik edelim.

Bölüm 6

George Floyd'un Ölümü Sonrası Politika Aikidosu

3 Haziran
2020

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki politik, sosyal ve ekonomik manzara korkunç bir hızla dönüştüyor. Küçük gruplar kaynakları, varlıkları ve bilgiyi tekellerinde tutarken umarsızca büyük çoğunluğumuzu kötü yönetimin yıkıcı sonuçlarını yaşamaya terk ettiler.

Süper zenginler, daha önce yağmaladıklarına ek olarak, son dört ayda sizden beş ila on trilyon dolar çaldı. Wall Street'in suç rejimiyle yüzleşmek için kendimizi toparlamaya başladığımızda ise yavaş yavaş işkence edilerek öldürülen ve görüntüleri tüm ülkeye yayılan Bay George Floyd'un acımasızca öldürülmesiyle karşı karşıya kaldık.

Her gün insanlar polis tarafından vahşice katlediliyor. Dürüst polisler her geçen gün daha fazla istifaya zorlanıyor. Ancak bu olay, büyük çapta kargaşa çıkarması için televizyon kanalları ve yayıncılar tarafından özellikle servis edildi. Çünkü süper zenginlerin ülkeyi ve Dünyayı yağmaladıkları gerçeğinin gün yüzüne çıkmasını engellemeleri, insanlar bu amaçla bir araya gelmeden evvel gündemi başka yönlere çekmeleri gerekiyordu.

Bay George Floyd cinayeti, Amerika Birleşik Devletleri'nin iki korkunç yeraltı nehrinin kesişimidir. Birincisi, ten rengine veya ebeveynlerinden öğrendikleri alışkanlıklara göre yabancı, aşağı olarak sınıflandırdıklarına yönelik nefret ve hor görme nehridir. Nefret nehri, ekonomik sömürüyü örtbas etmek için yüzlerce yıldır kullanılmaktadır. 1890'ların Füzyonist Partisi, sosyal adalet savaşı kapsamında siyah ve beyaz insanları bir araya getirdi. Acımasızca bastırıldılar ve sonucunda ayrımcılık ortaya çıktı, yoksul beyazlara acınası

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

ayrıcılıkların verildiği ve böl ve fethet stratejisi çerçevesinde akılsız bir ırkçılığın teşvik edildiği bir plan olarak ortaya çıktı.

Diğer korkunç yer altı nehri ise kar amacıyla yıkım, Amerika Birleşik Devletleri ekonomisinin kontrollü çökertilmesidir. Zengin ve güçlü kişiler arasında Amerika Birleşik Devletleri'ni bölme gibi alçakça bir eylemi kazançlı gören bir kesim var. Birbirimizle kavgaya tutuşmamızı, haklarımızı, eşitliği ve şeffaf toplumu talep etmek için bir araya gelme yetimizi kaybetmemizi istiyorlar.

Bu karanlık güçler, kargaşa yaratmak ve yoksul insanları birbirine düşürmek için akıl almaz paralar harcadılar.

İklim değişikliği ve aşılar, hükümet ve askeriye'nin rolü, bankaların ve çok uluslu şirketlerin gücü hakkında herhangi bir tartışma başlatmak bile imkansız hale geldi. Toplumun farklı kesimlerine yutturulan birbirinden tamamen alakasız birçok masal aracılığıyla bu kesimlerin neyin doğru neyin yanlış olduğu konusunda anlaşma sağlayamamaları hedeflendi. Ayrıca birçok işletme ünlü olmak ve rahat bir yaşam sürmek için apaçık göz önünde olan dev yalanlar hakkında konuşmamak için adeta şeytanla anlaşma imzaladılar.

Medya ve otoriteler tarafından COVID 19 hakkında bilinçli olarak yaratılan kargaşa bu akımları daha da güçlendirdi. George Floyd cinayeti ise bu planın son halkasıydı. Amerika Birleşik Devletleri vatandaşları, imkansız bir seçimle, hileli iki seçenekle karşı karşıya bırakıldı. A Seçeneği: COVID 19 masalını ve aşılama planını sorgulayarak izolasyon yanlısı ve ırkçı milislerle aynı kefedede görülmek; B Seçeneği: hükümetteki acımasız ırkçılığa ve Trump yönetiminin ırkçı eylemleri teşvik eden sistematik çabalarına karşı durarak kendinizi Barack Obama, Elizabeth Warren ve "solu düşün, doğru yaşa" küreselcileriyle aynı kefedede bulmak. Kim bizi bu seçimi yapmaya zorladı? Size bunu sormak istiyorum.

Bu vahşi cinayeti lanetliyorum ve adalet talep ediyorum. Ancak, Robert Kennedy'nin Martin Luther King'in suikast edildiği gece yaptığı konuşmadaki gibi, doğuştan gelen bilgeliğinize, olaylara karşı çıkma yeteneğinize sesleniyorum. Lütfen lütfen lütfen! Zenginler ve güçlüler tarafından hazırlanan tuzaklara düşmeyin.

Ulusumuzun dokusundaki giderek vahim bir hâl alan ahlaki çürümeyle dürüstçe yüzleşerek başlamalıyız.

Pek çok yoksul insan, eğitimden mahrum bırakıldı ve bazı güçler tarafından, bu duruma hep birlikte nasıl baş kaldırabileceklerini düşünmek yerine (siyah, Asyalı, kırsal kesimde yaşayan beyaz işçi gibi) diğer yoksul insanları suçlamak için karanlık güçler tarafından yönlendirildi. Tanıdığım çoğu insan bir bağ kurmaya çalışmaktan vazgeçti. Beyaz Saray'dan gelen şiddet tehdidi, bağ kurma döneminin sona erdiğinin açık bir işaretiydi.

Sokaklarda şiddet teşvik edildikçe, mevcut siyasi "COVID 19" krizi insanları evde kalmaya, yalnızca benzer fikirlere sahip olanlarla etkileşime girmeye yönlendiriyor. Facebook ve Twitter gibi sosyal medya araçları sözde ahlaki liderlerimiz tarafından uygun bir örgütlenme yolu olarak öne çıkarılıyor. Ancak sosyal medya ve okuduğumuz haberler, bilinçli olarak düşüncelerimizi sığlaştırmak, adeta bizi aptal yerine koymak için tasarlanmıştır. Kendi haberlerimizi yapmaya, kendi sosyal medyamızı düzenlemeye başlayana kadar aptal yerine konacağız.

Amerikalılara ilerleme için umut veren olumlu bir hava yaratamazsak, insanların görebildiği tek şey çöküş ve çatışma olursa, işte o zaman güçlüler birbirimizle görüşmemizi, postalar göndermemizi, e-posta veya sosyal medya yoluyla etkili bir şekilde iletişim kurmamızı ve hatta seyahat etmemizi engellemek için planlarını ileriye taşıyabilirler. Google hiçbir zaman aslında bir hapis hayatı yaşadığınızı söylemeyecektir.

Şirketler, yatırım bankaları ve perde arkasındaki çeşitli göçmen ve azınlık karşıtı gruplar tarafından bize yöneltilen güçler, ulusumuzun dayanıklılığını test etmeye devam ediyor. Bu güçler, azınlıklara yönelik saldırıları 1920'lerde olduğu gibi yeniden kabul edilebilir kılmak istiyor.

Hükümetin bankalar tarafından yağmalanmasını görmezden gelmenizi ve takip etmek zorunda kaldığımız çirkin medyada defalarca gösterilen sokak yağmalamalarını takıntı haline getirmenizi istiyorlar.

Bu aşamada tek yapmamız gereken bir plan oluşturmak ve bu planı takip etmektir.

Bize bazı şeylerin kötüye gittiğini söyleyen ama neden bu kadar kötü olduğunu açıklamaya korkan politikacılara ihtiyacımız yok. Ülkenin daha iyiye gitmesi için sihirli dokunuşlarından medet umacak kadar vaktimiz yok.

Acımasız, küstah ve narsist Donald Trump'ı başka bir yozlaşmış politikacı ile değiştirince sorunlarımızın çözüleceği yanılgısına kapılmamalıyız.

İhtiyacımız olan "muhafazakar" veya "ilerici" kesim değildir, ihtiyacımız olan dönüştürücü yeni bir alışkanlık, düşünce sistemi ve eylem politikasıdır. Sorunları gözler önüne seren değil, sorunların temel nedenlerine yönelik adımlar atan bir politikaya ihtiyacımız var.

George Floyd, ailesi, arkadaşları ve sevdikleri için üzölmeliyiz. Bu olayın, aynı zamanda, ırkçılığı kullanarak ülkeyi parçalamak ve sıkıyönetim ilan etmek isteyenlerce bahane olarak öne sürölebilecek çatışmaları teşvik etmek için bir araç olarak kullanıldığını da görmeliyiz.

Donald Trump, Twitter'dan (bizden milyarlar toplayan sözde kar amacı gütmeyen bir şirket) bir mesaj göndererek, "Yağma başladığında vurulmalar başlar" diyor. Twitter, saldırganca olduğu için sözde bu mesajı engelledi. Buna pek inanamıyorum. Aksine, bu medya şirketleri bizleri manipöle etmek için çok çabalıyorlar, sahte imajlar ve aldatıcı operasyonlarla objektif olduklarını, dostumuz olduklarını düşöndörmeye çalışıyorlar. Facebook ve Twitter'ın, neyin yanlış olduğunu bilimsel olarak onaylayan alanında uzman hiçbir çalışanı yoktur.

Polisin uyguladığı şiddet, dahil olduğumuz öle sınırları dışındaki savaşıardan farklı değildir. Polis olanlar genellikle bu savaşıardan dönen askerlerdir. Uyguladıkları şiddet, şiddet içerikli video oyunlarında, filmlerde ve militarize bir değör sistemiyle sürekli besleniyor. Şiddet tüm toplumumuzu kasıp kavuruyor.

Yazar James Baldwin, dünyaya ırkçı gözlerle bakmak için eğitilenler hakkında şöyle söylüyor,

"Aslında, anlamadıkları bir tarihin içine hapsolmuş durumdalar; ve onu anlayana kadar ondan kurtulamayacaklar. Uzun yıllardır ve sayısız nedenden ötürü, siyah erkeklerin beyaz erkeklerden daha aşağı olduğuna inanmak zorunda kaldılar. Birçok insan gerçekleri çok iyi biliyor. Ancak tahmin ettiğiniz üzere, insanlar gerçeklere göre hareket etmekte çok zorlanıyorlar. Harekete geçmek, kararlı olmaktır ve kararlı olmak risk almaktır. Bu durumda, çoğu beyaz Amerikalının zihnindeki risk, kimlik kaybıdır... Siyah adam, beyaz adamın dünyasında sabit bir yıldız, sabit bir sütun işlevi görmüştür. Bu durum değıştiğçe, cennet ve yerüzü temelden sarsılmaktadır...

Eğör entegrasyon kelimesi gerçekten bir anlam ifade ediyorsa, bu şudur: kardeşlerimizi kendilerini oldukları gibi görmeye, gerçeklikten kaçmayı bırakıp onu sevgiyle değıştirmeye

zorlamalıyız. Çünkü burası senin de evin dostum, kaçmana gerek yok. Burada büyük insanlar büyük işler başardılar ve yine başaracaklar, Amerika'yı olması gereken seviyeye getirebiliriz.”

Baldwin dürüstçe Amerika'yı tekrar değil, tarihinde ilk defa nasıl muhteşem hale getireceğimizi söylüyordu.

Eylem planımız ne olmalıdır?

Antik Aikido sanatı, karşı karşıya olduğumuz kriz gibi sosyal ve politik krizlere yönelik güzel bir çözüm stratejisi sunar. Önce milletimizi bu noktaya getiren makro dinamikleri düşünceli ve felsefi bir şekilde ele almamız gerekiyor.

Aikido yaklaşımı, kendilerini şımartmak isteyenlere hitap etmeyebilir. Tüm dünyada kolayca felaket haline gelebilecek durumlara en etkili tepkidir.

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki çatışma, dünyadaki diğer çatışmalardan bağımsız değildir. Sokaklarımızdaki şiddet, diğer ülkelerle yaşanan savaşlardan öğrenilmiştir. Bu savaşlarda olanlar, vatandaşlardan saklanmış, kimliğimizi değiştirmiştir.

Günümüzde ise, her şey ortaya dökülürse, nükleer silahları kimin kontrol ettiği önemli bir kriz konusu olabilir.

Aikido, medyada yer alan ve bizleri derinden sarsmak için tasarlanmış görüntülere duygusal tepkiler vermekten nasıl kaçınabileceğimizi öğretir. Kendi topluluklarımızı, TV'deki güç unsurlarına dahi direnebilecek cesur örgütlerimizi oluşturmamızı sağlayarak ayakta kalmamıza yardımcı olur.

Aikido, darbe aldığımız rakibimize eşit derecede güçlü bir darbe ile karşılık vermememiz gerektiğini öğretir. Aksine, bize atılan darbenin enerjisini zararsız bir yöne, hatta olumlu bir yöne yönlendirmemiz gerektiğini söyler.

Düşmanca bir saldırı karşısında enerji ustaca yeniden yönlendirilmeli ve etkisiz hale getirilmelidir.

İşin aslı, evrende asla bozmamamız gereken bir denge vardır ve problemleri gerçekten çözebilmemizin tek yolu bu dengeyi korumak, yani enerjiyi yeniden yönlendirmekten geçer.

Siyasi tarih gerçeği açıkça gösterir. Korkunç yanlışlara karşı koyma çabaları çoğu zaman aşırı güç kullanımına yol açmış ve bazen daha da kötü yeni sorunlar yaratmıştır. Bu üzücü süreç

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

her çağda aynı şekilde tekerrür etmiştir. Böylesi bir aşırı tepki tam da Birleşik Devletlerdeki karanlık güçlerin umduğu, planladığı şeydir.

Yine de halkın sessizce korkunç bir adaletsizliğin kurbanı olmasını bekleyemeyiz. Amerikalı vatansever Thomas Paine'in yazdığı gibi, "Öfke esnasında ılımlı yaklaşmak her zaman bir erdemdir; ancak prensiplerden ödün vermek her zaman bir kusur olacaktır."

Bir Aikido ustası, bunca korkunç manevi kaybın ardından bu ülkeyi yeniden inşa etmek için ne gibi tavsiyeler verirdi ve gizli güçlerin attığı korkunç darbelere nasıl tepki vermemizi söylerdi?

Bu ticarileşmiş, metalaştırılmış, parçalanmış, korkmuş, kirlenilmiş ve umudunu kaybetmiş ülkeyi nereden iyileştirmeye başlamamızı tavsiye ederdi?

Yozlaşmış medya ve BlackRock ve Goldman Sachs gibi bankalar tarafından cesaretlendirilen korkunç ırk çatışmaları, her iki taraftaki insanların da uçlara gitmesini, ülkenin yoksul işçiler tarafından değil bu bankalar ve bu gibi felaketlerden fayda sağlayanlar tarafından yağmalanmasının fark edilmemesi için dikkatleri dağıtan çatışmaların sürekli olmasını teşvik ediyor.

Artık bu olayların negatif etkilerini kolayca görebiliyoruz. Ancak hayal gücümüzü kullanır ve disiplinli olursak bu enerjiyi tersine çevirebiliriz.

İnsanlar artık uykularından uyandı.

Çok güzel.

İnsanlar, daha önce var olmadığını iddia ettikleri derin adaletsizliğin farkına vardı.

Çok güzel.

Sokaklarda bir araya geldiler, bazen birlikte çalışıyorlar, bazen birlikte çatışıyorlar.

Bu da güzel olabilir.

Farklı gruplara yönelik yıkım ve kaos görüntülerini paylaşan ve yayanların niyeti ürkütücü çatışmaların devam etmesiydi.

Bu ise kötü.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Ancak sansasyonel raporlar yerine gerçeği takip edebilirsek ve bu uyanışı insanların birbirleriyle ve hatta nefret ettirmek istenen karşıt gruplarıyla samimi diyaloglar kurması için kullanabilirsek, bizleri ayırtırmak için kullanılan güçler bizleri bir araya getiren fırsatlar olacaktır.

Evde, mahallelerimizde bir araya gelerek Amerika'nın gerçek tarihi hakkında derin sohbetler bile yapabiliriz.

Kendimize yanıtlanması gereken soruları sorabiliriz:

Amerika'da işler ne zaman rayından çıktı?

Bütün sorunlar Donald Trump seçildikten sonra mı ortaya çıktı? Yoksa Trump ülkedeki bitmek tükenmek bilmeyen savaşlar ve yolsuzluk hakkında gerçekleri söyleyerek bu sorunların açığa çıkmasında önemli bir rol mü oynadı?

Yoksa bütün bu problemler son Clinton yönetimi ve daha sonra da George W. Bush yönetiminin kapsamlı yolsuzluklarıyla mı başladı?

Yoksa tüm sorunların kaynağını John F. Kennedy cinayetine kadar giderek mi bulmalıyız?

Yoksa ülkemizdeki kötülükler, Avrupalıların 17. Yüzyıldaki kolonileşmesine ve ithal ettikleri kölelere, sömürücü ekonomiye mi dayandırılmalı?

Yoksa insanoğlunun kanında temelden ahlaksız olan, Adem ve Havva'ya kadar uzanan bir sorun mu var?

Bunlar Amerika hakkında sorulması gereken kritik sorular ve cevapları hiç kolay değil.

Ülkemizin dört bir yanını kaplayan negatif enerji, insanlara pozitif bakış açısını aşılama ve onları yapıcı tartışmalara dahil etmek için yeniden yönlendirilmelidir. Bu tartışmalar, medya ve kurumsal destekçileri tarafından teşvik edilen acı verici çatışmalardan ziyade olumlu yaklaşımların yayılmasına imkan tanıyacaktır.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Televizyonda gördüğümüz politikacılar bizleri ayırıştırma konusunda uzmanlar. Tüm politikacılar bunun nasıl yapılacağını iyi bilir.

Ancak birleşme, düşünce dönüşümü, dürüst algı gibi değerler çerçevesinde politika yapmak da mümkündür.

Ülkemizdeki negatif havanın dönüşümünde herkesin görevi aynı olmayacaktır.

Bazılarımız aldıkları eğitim ve edindikleri özel bilgiler sayesinde dünyayı diğerlerinin anlayamayacağı şekilde anlayabilirler. Entelektüeller olarak çevremizdekilerin dünyayı daha net görmesini sağlamak, güçlüler tarafından kullanılmadıklarını garanti etmekle yükümlüyüz. Aynı zamanda, biz entelektüellerin de zor işlerde çalışan, tüm gün restoranda ayakta duran, kötü şartlarda yaşayan ve hor görülmüş olan insanlardan öğreneceği çok şey var.

Toplumun güçlülerini deneyimleyerek öğrenmiş ancak bazı şeyleri değiştirmek için özel bilgilere sahip olmayan insanlarla birlikte çalışarak pozitif bir döngü oluşturabiliriz.

İşçiler ve entelektüeller arasındaki bu iş birliği sömürü çabasını tersine çevirecektir. Ancak bunun için de fedakarlık yapılması, özellikle benim gibi insanların fedakarlıklar yapması gerekecektir.

Winston Churchill'e atfedilen "iyi bir krizi mutlaka değerlendirmelisiniz" sözünü düşünün. Bu ifade krizlerin fırsata çevrilmesi gerektiği, yani krizlerin normalde halkın karşı çıkabileceği değişiklikleri yapmak için ideal zamanlar olduğu anlamına gelir. Amerika Birleşik Devletleri'nde Vatanseverlik Yasası'nın "9.11" felaketinden sonra yürürlüğe sokulması buna mükemmel bir örnektir - kriz ortamı oluşmadan asla uygulanamayacak radikal bir özgürlük kısıtlamasıdır.

Günümüzdeki kriz, Amerikan halkını tamamen dönüştürmek için büyütülüyor ve çarpıtılıyor. Bunu yapanların niyeti ise servetin tek elde toplanmasına, doğanın yok edilmesine, insanların özerkliğinin ve özgürlüklerinin kısıtlanmasına karşı çıkanları bastırmaktır.

Ancak dikkatli bakarsak bu negatif gelişmelerin sonucunda ortaya çıkan pozitif gelişmeler olduğunu da görebiliriz. Sorunlu günlerin olumlu yanlarına odaklanırsak yapıcı dönüşümleri başlatabiliriz. Açıkçası günümüz koşullarında başka bir seçeneğimiz var gibi de görünmüyor.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Örneğin, aniden, herhangi bir katılımcı süreç veya uzmanlardan danışmanlık alınmadan küresel seyahatler ve ticaret büyük oranda kısıtlandı. Havayolu şirketleri batmaya başladı, havaalanları tamamen kapatıldı ve limanlar sessizliğe büründü.

Ancak bu durumda siyaset zorbalığının önüne geçse de, petrolün ulaşım için kullanılması ve tamamen tüketime odaklanmış bir toplum ekosistemimizi öldürmeye devam ediyor. Küreselleşme makinesini durdurmak için kesinlikle doğru zaman ve bu gelişmeler toplumumuzu yeniden yaratma vizyonunu gerçekleştirmek için son derece olumlu görülebilir.

Hava geçişleri sona ermelidir. Anlamsız seyahatler de sona ermelidir.

Bizi evde tutan, küçük işletmeleri yok eden ve büyük şirketleri güçlendiren, süper zenginlerin milyarlar kazanmasına olanak tanıyan ve çoğumuzu yoksulluğa sürükleyen eve kapanma emirleri olumsuz bir güç olarak görülebilir.

Ama daha önce de söylediğim gibi, bunu avantaja çevirip evde kalmak ve ailemizle birlikte çalışmak için kullanabiliriz. Mahallelerimize kapanmamız gerekiyorsa, bunu zenginlerin gücüne karşı koyacak kadar güçlü topluluklar inşa etmek için kullanabiliriz. Komşularımızı tanımak ve birlikte nasıl çalışabileceğimizi öğrenmek için de bu fırsattan yararlanabiliriz.

Çevrim içi dersler, otomobile olan ihtiyacı azaltabilir ve hatta dünya genelindeki öğrenciler ve öğretmenler arasında uluslararası bir bakış açısını teşvik edebilecek yenilikçi bağlantılar kurulmasına bile olanak tanıyabilir. Ancak şu andaki haliyle çevrim içi eğitim, öncelikle kar elde etmek isteyenler tarafından zorunlu kınıyor. Çevrim içi eğitimin kontrolünü ele geçirmeli ve olması gerektiği gibi faydalı hale getirmeliyiz.

Elbette bunlar sadece benim sunmuş olduğum öneriler. Amerika Birleşik Devletleri'ne yönltilmiş tehditleri lehimize çevirmek için birlikte çalışmamız ve fikirler üretmemiz gerekecektir.

Ama şunu da eklemek isterim ki, ölümlerin yasını tutarken, toplumumuza verilen hasarın ve toplumun uğratıldığı yıkımın acısını yaşarken bu kötü olayların toplumumuzu temelden dönüştürmesine olanak tanıyacak yenilikçi ve yaratıcı yollar aramaya devam etmeliyiz. Dürüst olmak gerekirse böyle bir dönüşüm için geç kaldığımızı bile söyleyebiliriz.

Aikido politikası ve burada önerdiğim politika karmaşık ve zekice tasarlanmıştır. Politikacıların çoğu size böyle bir politika önerisiyle yaklaşmaya cesaret edemez. Diğerleri genellikle

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Amerikalıların odaklanamadığını, anlayabilmeleri için mesajların basitleştirilmesi gerektiğini düşünerek sosyal medya ve ticari içerikler aracılığıyla aptalca bilgilendirmeler yapıyorlar.

Ben ise sizi ciddiye alıyorum, sevgili Amerikalılar, sizi asla aşağılamayacağım. Wal-Mart'ta tezgahın arkasında durduğunuzu, Amazon'dan sipariş aldığınızı, gecenin geç saatlerinde McDonald's masalarını sildiğinizi, bu karmaşık konuları tamamen anlayabildiğinizi ve harekete geçebileceğinizi çok iyi biliyorum. Zehirli tüketim kültüründen kurtulacak ve sizler de bu mücadelede yer alacaksınız.

Sözlerime devam ederken, Franklin Delano Roosevelt'in faşizme yönelik 6 Ocak 1941 tarihli State of the Union konuşmasının bazı bölümlerini sizlere hatırlatmak istiyorum.

Roosevelt, tüm vatandaşlar için "Dört Özgürlük" alanının korunması gerektiğinin altını çiziyordu: "İfade özgürlüğü," "İnanç özgürlüğü," "Arzu özgürlüğü" ve "Korkudan arınma özgürlüğü."

Roosevelt, bu dört özgürlük temasının üzerinde ısrarla durdu.

Sözlerine şöyle devam ediyordu: "Gelecek yıllarda, dünyamızı güvenli hale getirmeye çalışırken dört temel insan özgürlüğünü sağlamaya çalışmalıyız.

Bunlardan ilki ifade ve konuşma özgürlüğüdür – dünyanın her yerinde.

İkincisi ise herkesin istediği Tanrıya dilediği gibi inanma özgürlüğüdür — dünyanın her yerinde.

Üçüncüsü, dünya terimlerine çevrildiğinde, dünyanın her yerinde, tüm ulusların sağlıklı bir barış ortamı çerçevesinde güçlü bir ekonomiye sahip olarak arzu ettiklerine kavuşabilme özgürlüğüdür.

Dördüncüsü ise korkudan arınma özgürlüğüdür. Dünyanın her yerinde öyle bir noktaya gelmelidir ki, hiçbir millet bir diğerine tehdit oluşturamayacak seviyede olmalı ve insanlar korkusuz yaşamaya devam edebilmelidirler."

Böyle bir vizyonu gerçekleştirmek çok fazla enerji ve dikkat gerektirir. Sokaklara çıkmamızı ve komşularımızla birlik olarak adil ve yaşanabilir bir toplum oluşturamamızı gerektirir. Belki de

kazara bile olsa böyle bir fırsatla karşı karşıya kaldık. Şimdi ise bunu değerlendirme ve doğru yönde ilerleme zamanıdır.

Bölüm 7

Evrensel Temel Gelir: Ekonomik özgürlük mü Yoksa köleliğe ilk adım mı?

7 Haziran
2020

Demokratik önseçimler sırasında Andrew Yang, evrensel temel gelir (UBI) modelini gündeme getirdi ve bu konunun kendi ABD ekonomisi vizyonunun merkezinde olduğunu belirtti. Model, Danimarka ve Finlandiya gibi ülkeler tarafından uygulanan gelir garantisinin ülkemizde de uygulanabilir olduğunu belirten Bernie Sanders tarafından da gündeme getirildi.

Hem Yang hem de Sanders, Amerika'da gerçekleşen üretim otomasyonunun ve diğer teknolojik değişikliklerin, ekonomi gelişirken dahi istihdamı yavaşlattığını ve bu duruma yanıt olarak en ideal modelin evrensel temel gelir modeli olduğunu belirtti.

Temel gelir modelinin vatandaşlar arasında, medyada ve hükümet salonlarında kapsamlı bir şekilde tartışılarak avantajları ve dezavantajlarının belirlenmesi gerek. Mevcut baskı ortamında ise böyle bir tartışma kesinlikle imkansızdır.

Şu anda yapılan ise hiçbir demokratik süreçten geçmemiş veya tutarlılığı olmayan bir evrensel temel gelir uygulamasıdır. "Korona virüs uyarı kontrolü" olarak adlandırılmaktadır. Gazeteler manşetlerinde, Kongre'den geçmesi halinde 1200\$ daha yardım alabileceğimizin haberini yapıyor.

Öyleyse bir an duralım ve hükümetin bize sunduğu 1200\$'lık yardım paketini düşünelim. Evlere kapanma süreci çoğumuzun ekonomik yaşantısını sona erdirdi, hatta birçoğumuzu işsiz bıraktı. Teşvik çeki, aldığımız tek ödeme. Fiili olarak - kabul edin veya etmeyin- bu bizim

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

“evrensel temel gelirimizdir”. Ancak bu evrensel temel gelir, yaratıcı sanatçılar olmamıza, mahallelerimizde gönüllü işler yapmamıza, kendimizi tam anlamıyla gerçekleştirmemize olanak tanıyabilecek düzeyde midir?

Elbette hayır, bu evrensel temel gelir tamamen yukarıdan empoze edilmiştir. Bu fikir kim bilir kimin aklına gelmiştir. Şu çok açık ki, bu süreçte hiç kimse bize fikrimizi sormamıştır. Kimin ne kadar destek alacağı, hatta kimin destek alabileceği konusunda hiçbir söz hakkımız olmamıştır. Ama bir şey kesindir: birçoğumuz için yeterli miktarın yanına bile yaklaşamaz.

Ayrıca evrensel temel gelir argümanı Amerikalılar için en önemli şeyin gelir olduğunu farz ediyor. Gerçek ekonomistlerin hiçbiri bu saçmalığa inanmıyor. Amerika Birleşik Devletleri’ndeki temel sorun varlıklar ve mülkiyettir. Varlıklar yalnızca küçük bir elit grubu tarafından idare edilmektedir.

COVID-19 salgınına ilk yanıt Amerika Birleşik Devletleri ekonomisini kapatmaktı. Bu aksiyon yalnızca birkaç ay içinde inanılmaz bir işsizliğe yol açtı. Önceden planlanmış olan bu ekonomik çöküş evrensel temel gelir için yalvarmamıza ve sonunda da alabilmemize yol açtı. Aynı zamanda, milyarlar ve CEOlar destek adı altında milyarlarca doları kasalarına soktular. Evrensel temel gelire ihtiyaçları yoktu çünkü spekülasyonlar, bastıkları paralar, bizden aldıkları paralar ile para kazanıyorlardı. COVID-19 büyük bir servet transferi konusudur, bu transfer durdurulmadığı sürece temel gelir hiçbir anlam ifade etmeyecektir.

Birçoğumuz tahliye ediliyor, küçük mağazalarımız keyfi düzenlemelerle kapatılıyor, hareket etme kabiliyetimiz kısıtlanıyor. Bir an evvel önlem alınmazsa da birçoğumuz açlık ve evsizlik gibi tahrip edici sorunlarla karşı karşıya kalacak.

Özellikle son beş ay içinde servetin birkaç elit grubun elinde toplanmasına yönelik herhangi bir adım atılmadan bizlere temel gelir sunmak felakete davetiye çıkarmaktır. Başka bir seçeneğimizin kalmadığı böyle bir ortam oluşturduktan sonra bu çekleri sunmak ve kabul etmek bir suçtur.

Süper zenginler son yirmi yılı ve özellikle de son üç ayı Federal Rezerv aracılığıyla para basarak ve kendilerine vererek geçirdiler. Eğer bu parayı geri almazsak, ekonomik eşitsizlik ile başa çıkmamız mümkün olmayacak.

Dikkatler dağıtılmışken beş ile on trilyon dolara arasında bir para ortadan kayboldu. Şayet Amerika Birleşik Devletleri'nde insan eliyle oluşturulmuş bu ekonomik eşitsizliği kendi haline bırakırsak, eğer hırsızlardan hesap sormazsak, hükümetin bastığı karşılıksız para karşılıksız kalmayacaktır. Sizin vergilerinizle (elbette genel merkezleri yabancı ülkelerde olan çok uluslu şirketlerin vergileriyle değil) ödenecektir veya kamu borcunu artıracak ve alım gücünüzü ortadan kaldırmaya devam edecektir.

Kendi yiyeceklerimizi yetiştiremiyoruz, kendi enerjimizi üretemiyoruz, kendi giysilerimizi, mobilyalarımızı ve günlük hayatta ihtiyaç duyduğumuz diğer eşyaları yaratamıyoruz. Şirketlerin bize ödediği paraları yalnızca çok uluslu şirketlerin büyük mağazalarla bizlere sunduğu, yabancı ülkelerdeki yoksul işçilerin ürettiği ürünleri almak için kullanabiliyoruz.

Devlet zengin ve güçlülerin oyuncağı haline geldi. Yüksek kademe memurlar, yargıçlar ve hatta orta düzey yetkililer bile uluslararası şirketlerin ve yatırım bankalarının desteğiyle atanmaya başladı. Politikacılar da ise durum daha da vahim hale geldi.

Kamu bünyesindeki uzmanlar görevden alındı ve gerekli devlet fonksiyonları hükümetin görevin üstlenmek üzere özel şirketlere bırakılarak insanların refahından önce kısa vadeli kazançlar hedeflendi. Bu şirketler sizlerin vergileriyle hükümet görevi üstleniyorlar ancak hiçbir zaman Anayasa'ya bağlılık yemini etmiyorlar ve öncelikli hedefleri daima sahiplerine kazanç sağlamak.

Ancak ve ancak varlıkların yeniden dağıtımı, devletin tamamen şeffaf hale gelmesi ve de zenginlerin ve kontrol ettikleri banka ve şirketlerin tehlikeli devlet politikaları üzerindeki etkisinin son bulmasından sonra temel gelir tartışılabilir bir konu haline gelecektir.

Bankaların neden bizleri bağımlı ve pasif hale getirmeye çalıştığı üzerine dikkatlice düşünmeliyiz. Tüm yapabildiğimiz oturup televizyon izlemek ise aksiyon alabilecek gruplar oluşturmamız, ekonomimizi yeniden inşa etmemiz imkansız demektir.

Biraz da teknoloji ve öne sürülen evrensel temel gelir bağlantısı hakkında konuşalım. Yang ve Sanders tarafından öne sürülen argüman, otomasyon, yapay zeka ve diğer teknolojilerin artmasıyla birlikte diğer sektörlerde, üretkenlik artışına rağmen, yeni iş fırsatları oluşmaması sonucunda işsizliğin arttığına değiniyordu. Bu nedenle, yeni teknolojilerin işini kaybetmesine

neden olduğu işçilerin iş bulabilmesi ve yeni iş dünyasına adapte olabilmesi için evrensel temel gelir verilmesi gerektiği savunuluyordu.

Güneşin doğudan doğduğu ne kadar açıksa, yapay zekanın yerleşecek olması ve insanlar arasındaki etkileşimi sona erdireceği de o kadar açık olarak görüldü. Bunun tartışmaya bile gerek olmadığını düşünülürdü.

Peki gerçekten de teknolojinin önünü tamamen açarak, kaçınılmaz dördüncü endüstri devrimine olanak tanımalı, otomasyonun, sürücüsüz araçların, robotların ve hava araçlarının Dünyayı ele geçirmesine izin vermeli miyiz? Şeylerin İnterneti artık yeni Hükümdar mı?

Yapay zekanın bu denli ön plana çıkarılması Tanrının insanlarla ilgili düşüncelerinin bir parçası mı? Yoksa küçük bir azınlık için kar aracı ve sıradan erkekleri, kadınları yoksulluğa ve bağımlılığa mahkum etme yöntemi mi?

Bu soruların cevapları maalesef bilinmiyor. Toplum, teknoloji yönetim ve ekonomi uzmanlarının yanı sıra teknolojinin etkisini herkesten daha yakından yaşayan sıradan insanların bir araya gelerek bu konuları açıkça tartışması gerekir. Dahası, tartışmalar şeffaf olmalıdır ve bilimsel bir tabana dayanmalıdır. Otomasyondan ve yapay zekadan çıkar sağlayan zenginlerin dileklerinin bilimsel gerçekler gibi sunulmasının önüne geçilmelidir.

İş yaratmayan üretkenlik bu temel geliri savunmak için kullanılan öncül argümanlardan biridir.

Üretkenlik, hiç kimsenin karşı çıkmaması gereken bir konsept gibi tanıtılan, esasında her şeyi haklı çıkarmak için türetilmiş bir kavramdır. Kesinlikle yer çekimi veya termodinamiğin ikinci kuralı gibi bir şey değildir. Kesinlikle önyargılıdır ve belli başlı ekonomik aktivitelerin diğerlerinden daha önemli olduğunu varsayımına dayanır.

Eğer gününüzü hasta annenize yardım ederek, topluluk çiftliklerinde bitkileri besleyerek, güç durumdakilere yardım ederek veya çocuklarla oynayarak geçirirseniz, üretkenliğin kurallarını belirleyenler tarafından bu aktivitelerin üretken olmadığına düşünülüğünü göreceksiniz.

Ancak ormanları ve çiftlikleri yok ederek gereksiz alışveriş mağazaları inşa ederseniz, nehirleri ve gölleri zehirleyerek çiftlik fabrikalarını veya uranyum madenlerini beslerseniz veya diğer ülkelerle savaşırsanız, bu aktiviteler üretken olarak değerlendirilecektir. İş ve üretkenlik arasındaki fark, kesinlikle sadece teknolojik dönüşümün sonucu ortaya çıkmış bir fark değildir. Son olarak, nereye gideceğimize karar vermeden önce şu anda Amerika Birleşik Devletleri'nin tarihin hangi konumunda olduğunu, nereden geldiğimizi düşünmeliyiz.

Önceki jenerasyonlarda, Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa ile Sovyetler Birliği ve Çin Halk Cumhuriyeti'nin sosyalist ekonomileri arasında derin bir ideolojik ve ekonomik rekabet vardı. Bizler buna hatalı olarak Soğuk Savaş adını verdik.

Amerika Birleşik Devletleri, insanların emek sarf ederek elde edebileceklerinin herhangi bir sınırı olmadığını savunuyordu ve bireysel özgürlüklerin ortak metalden çok daha önemli olduğu düşünülüyordu.

Sosyalist ekonomiler ise ekonomik eşitliğin sağlıklı bir toplum için olmazsa olmaz olduğunu kabul ediyor ve daha eşitlikçi bir ekonomi oluşturabilmek için gerekli adımları atıyordu.

Ben Amerika Birleşik Devletleri'nde büyüdüm. Ekonomik adalet sahibi olduğumuzu varsaydık ve aynı zamanda, özel çabamız karşılığında hak ettiğimiz ödüllerini aldığımızı düşündük.

Ancak doğal olarak kabul ettiğimiz aslında hiç de doğal değildi. Servetin tek elde toplanması, işçilere köle gibi davranılması ve çocuk işçi kullanılması on dokuzuncu yüzyılın sonlarında ve hatta 1930larda bile oldukça yaygındı.

Öte yandan dünyanın öbür ucundaki sosyalist bloğun varlığı, her ne kadar mükemmel olmasa da Amerika Birleşik Devletleri üzerinde, sistemin değişmesi ve – tamamen mümkün olduğu düşünülerek - daha adil bir toplum yaratılması için bitmek bilmeyen bir baskı oluşturdu.

1930ların sonlarına doğru Amerika Birleşik Devletleri'nde devrim tehdidi daha da gerçek bir hal aldı ve aksi takdirde tamamen göz ardı edilecek emek piyasası konularına ilişkin değişiklik yapılmasını sağladı.

Bu baskının farkında olmayabiliriz ancak servet ve asgari ücret gibi şeyler bu devrimler sayesinde hayata geçmiştir.

CEOların maaşları sınırlandırıldı. Zenginlere yönelik vergiler %90'a kadar ulaştı ve hiçbir milyarder veya vergiden muaf zengin yoktu. Amerika, zenginler çok iyi niyetli oldukları için bu hale gelmemiştir. Bu başarının sırrı bitmek tükenmek bilmeyen ısrardı.

Sözde "komünist blok" 1980lerden itibaren ticarileşmeye başlayınca ve ideolojik karşıt gruplar dağılınca Amerika Birleşik Devletleri yavaş yavaş bir zamanlar tadını çıkardığı, işçilerin sömürüldüğü acımasız piyasa ekonomisine geri dönmeye başladı. Ancak bu defa, otomasyon ve İHA'lar, yapay zeka ve robotlar daha da acımasız deneylerin gerçekleşmesine olanak tanıdı.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Amerikan toplumu için değişimi fark etmek, iklim değişikliğinde olduğu gibi oldukça zaman aldı. E-postalarımız ve Facebook ile zaman geçirirken bunların farkına varmamız mümkün değildi.

Kabul ettiğimiz kuralların kaybolduğunu, yepyeni ve acımasız bir dünyanın yerini aldığını göremedik.

Sonuç olarak, sıradan vatandaşların ihtiyaçlarını savunacak bir muhalefet sisteminin yer aldığı bir kültür oturtulmadığı sürece evrensel temel gelir fikrini tartışmamız mümkün değildir.

Bu en nihai karardır. Ancak bu muhalefet, uzmanlar veya politikacılar ya da İHA ve robotlarıyla şirketler tarafından değil, sizler, ben ve biz tarafından oluşturulmalıdır.

Bölüm 8

Global yönetişimin geleceği ve Dünya Kongresi

14 Haziran
2020

Umutsuz bir seçenikle karşı karşıya bırakıldık ve bu tesadüf değildi. Dünya, paranın bir bankadan diğerine transferi, bilginin aktarımı, fotoğrafların ve metinlerin milyarlere hizmet eden ve en kötü niyetleri tamamen insancılımış gibi gösteren tekeller, bankalar ve halkla ilişkiler ile danışmanlık şirketleri arasında paylaşılması gibi aktiviteler ile gizli güçler tarafından idare ediliyor.

Dünya, servet ve gücün küçük azınlıkların elinde toplanmasına tanıklık ediyor. Çalışan insanlara sunulan bilgiler giderek daha banal ve anlamsız hal alıyor. Uluslararası konulara yanıt vermek istiyorsak, bu yeni güçlerle birlikte çalışmalı, bu sahte tanrıların, kendi kendini atamış küresel ilişki uzmanlarının önünde eğilmek zorunda kalıyoruz.

Tüm parayı kontrol eden, yaşamak için ihtiyaç duyduğumuz her şeyi üreten ve sosyal ağlarla zihnimizi dahi kontrol etmeye, görsellerle hayvani içgüdülerimizi manipüle etmeye çalışan acımasız küreselleşme ile eziliyoruz.

Ancak bizlere sunulan küreselleşme karşıtı alternatif ise ırkçı, ayrımcı, şiddet ve rahatsız edici retorikler kullanan gruplardan oluşuyor. Bu grupların gücü giderek artıyor ama kesinlikle gerçeğe ilgilenmiyorlar. Aksine, öfkeli işçilerin duygularını suiistimal etmeye gayret ediyorlar. Bu gruplar global kurumların reformunu istemiyorlar. Onların hedefi, bu kurumları tamamen ortadan kaldırmak. İklim değişikliğine veya teknolojinin toplumu ele geçirmesine yönelik hiçbir çözüm önermiyorlar – çoğu zaman bu tehditleri görmezden geliyorlar.

Alternatif olarak, Birleşmiş Milletler veya Dünya Sağlık Örgütü gibi hedefleri olan global kurumlardan da kılavuzluk alabiliriz.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

UNESCO Anayasası'ndaki (United Nations Educational Scientific and Cultural Organization) cümleleri okuduğumda gerçekten etkilenmiştim: "İnsanoğlunun zihninde savaşlar başladığı andan itibaren barış yapılması fikri de filizlenmeye başlamıştır."

Ancak her ne kadar UNESCO gibi uluslararası kuruluşlar görkemli bir geçmişe sahip olsalar da şirketler tarafından doğrudan veya dolaylı olarak aktarılan paralarla amaçlarından saptılar ve öncelikleri kendi paralarını yönlendirmek olan ve bunun için bağış gibi kılıflar uyduran Bill Gates gibi milyarderler tarafından yönetilmeye başlandılar.

Bu seçeneğin de imkansız olduğu düşünülürse, küreselleşmeye karşı durmak için zamanı, bilgisi ve niyeti olan bizler nereden yardım alabileceğimizi bilemiyoruz. Birçoğumuz bu durumda vazgeçmeyi bile seçiyor. Yatırım bankaları ise bu sonuç karşısında sevinçten havalara uçuyor.

Şirket çıkarları ve finans faaliyetleri doğrultusunda küreselleşme hedefi ile ilham verici enternasyonalizm vizyonu, Dünya vatandaşlarının bilgili ve etik yönetim için bir araya gelerek küreselleşmesi, insanoğlunun sorunlarına ortak çözümler üretebilmek için bir araya gelerek Birleşmiş Milletler ve diğer uluslararası organizasyonların kurularak küreselleşme teşviki arasında önemli bir fark vardır.

Küreselleşme, genellikle oldukça zeki insanları, ticaret ve teknolojik gelişme amacıyla bir araya getirir. Küreselleşmedeki varsayım, bankaların ve çok uluslu şirketlerin sıradan insanlara yardım edeceği ve büyüme ve tüketimin herkese mutluluk getireceğidir. Ancak şirketler, yalnızca kazançlarına göre başarı değerlendirmesi yaparlar ve her ne kadar kazançlarının bir kısmını yoksul insanlara destek için kullansalar da motivasyonları her zaman daha fazla kazanmaktır.

Cesur ve korkusuz enternasyonalizm geleneğine geri dönmemiz ve küreselleşmeye ayrımcı veya etnik kimliğe dayalı olmayan bir alternatif oluşturmamız gerekiyor.

Brezilya başkanı Jair Bolsonaro rejiminin Amazon ormanlarında yarattığı yıkımı bir düşünün. Şu anda medya tarafından görmezden gelinen mevcut eylemler, medeniyeti sona erdirmek

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

ve gençlerimize çorak bir gezegen hediye etmek anlamına geliyor. Hiçbir şey yapamıyoruz. Uluslararası kurumlarımız çok güçsüz.

Amazon katlediliyor, öte yandan devasa bir şirket haline gelen Amazon, küresel ekonominin kontrolünü ele geçirmek için adımlar atmaya devam ediyor. Havamızı temizleyen ormanlar yakılıyor, kesiliyor ve ekonomik özgürlüğümüzü elimizden alan dijital bir orman geliyor.

Küresel sorunları tanımlayabilecek ve yerel düzeyde müdahaleleri koordine edebilecek bir sisteme ihtiyacımız var. Birleşmiş Milletler açıklamalar yapabilir. Ünlü entelektüeller başyazılar yazabilir. STK'lar protestolar düzenleyebilir ve vatandaşların dilekçelerle şikayetlerini iletmesini sağlayabilir. Ancak bunların hiçbirisi geleceğimizin yok edilmesini engelleyecek organize gayretler sayılamaz.

Küresel ölçekli, ilerici rejim değişikliği (sahtekar şirketlerin önderliğindeki rejim yerine) vatandaşların ısrarla takip etmesi gereken en ideal hedeftir.

1930'larda Franco'nun faşist rejimine karşı savaşmak için dünyanın dört bir yanından İspanya'ya giden binlerce genci unutmayın. O zamanlar "rejim değişikliği" kelimesinin utanılacak bir tarafı yoktu, olmamalıydı da.

İnsanların büyük çoğunluğunu "yaşam alanı" yaratma bahanesiyle acımasız bir şekilde katletmeye çalışan faşist hükümetlerle savaşmak için güç kullanmakta da utanılacak hiçbir şey yoktu. Bu durum karşısında gerçekten başka bir seçenek yoktu.

Dünyamızın yönetimini değiştirme ihtiyacını görmezden gelemeyiz ve bunu sadece dilekçeler imzalayarak gerçekleştiremeyiz. Küresel yönetişimi yatırım bankalarını ve varlıklı hayırseverleri daha fazla zengin etmek için değil, ekolojik çöküş, militarizm ve hızla büyüyen servetin tek elde toplanması tehditlerine çözüm üretmenin bir yolu olarak sil baştan değerlendirmemiz gerekiyor.

Tamamen tüketim odaklı ekonomiyi ve paranoyak militarize toplumu geriden bırakan bir gelecek vizyonuna, dünyamızı parçalayan gizli güçlere karşı savaşırken her şeyi riske atabilmemizi sağlayacak bir vizyona ihtiyacımız var.

Birleşmiş Milletler hiçbir çaba olmadan ortaya çıkmadı.

Küçük bir grup entelektüel ve aktivist, totalitarizme karşı savaşmak, enternasyonalizmi ve dünya barışını savunmak için dünyanın dört bir yanında hayatlarını riske attı. Sonunda Rusya, Çin, Amerika Birleşik Devletleri ve İngiltere hükümetlerinden ve diğer sürgün hükümetlerinden destek aldılar. Bu destekleri alabilmek için birçok fedakarlık yapmaları gerekiyordu. Ancak sonuçta yalnızca Faşistleri mağlup etmekle kalmadılar, aynı zamanda gerçekten uluslararası bir iş birliği ortamı yaratma hayalini de yaşattılar.

Birleşmiş Milletler'in kökenleri (Birinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesiyle sonuncusu geçerliliğini yitiren) 1899, 1907 ve 1914 Lahey Barış Sözleşmelerine kadar uzanmaktadır. Bu barış sözleşmeleri, uluslararası hukuku kanunlaştırmış, küresel silahsızlanma önerilerinde bulunmuş, bu önerileri hayata geçirmiş ve diplomasi, ticaret ve savaşlara ilişkin için savaş suçları halinde cezalar içeren insani kanunları yürürlüğe koymuştur. Uluslararası hukuk çerçevesinde birçok hususun kaynağı Lahey Barış Sözleşmeleri'ne dayanmaktadır.

Lahey Barış Sözleşmeleri, 1. Dünya Savaşı'ndan sonra Milletler Cemiyeti'nin kurulmasına da yol açmıştır. Dünya, ilk defa çok uluslu şirketler tarafından yürütülen küresel yönetime karşı koymak için küresel bir yönetim biçimi geliştirmiştir. Milletler Cemiyeti, 1928 Kellogg-Briand Paktı'nın savaşı sona erdirmek için bir çerçeve oluşturması gibi başarılarla ön ayak olmuştur. Milletler Cemiyeti'nin ve diğer uluslararası hareketlerin başarıları neticesinde de Birleşmiş Milletler'in temeli atılmış oldu.

Ne yazık ki, 2. Dünya Savaşı'ndaki zaferinin ardından özgüveni tavan yapan ABD, Britanya İmparatorluğu'nun sömürücü küresel yönetim anlayışını benimsemeyi tercih etti. Londra'yla derin bağları olan Amerikan elitleri, faşizme karşı mücadelede kararlı olan Amerikalıları baskı altına aldı ve Birleşik Devletler, birlikte dünya barışını sağlayabileceği Sovyetler Birliği'ni tekrar bir tehdit haline getirdi.

Soğuk Savaş yeniden alevlendi ve Birleşmiş Milletler'in bu konudaki yetkisi çok sınırlıydı.

Yine de, George W. Bush Yönetimi boyunca Birleşmiş Milletler'in bütçesi sonuna kadar harcanmış olsa bile, Obama ve Trump yönetimleri esnasında Amerikan politikası uluslararası hukuktan daha da uzaklaşmış olsa bile, Birleşmiş Milletler vatandaşların adalet ve rehberlik için başvurabildiği kritik bir oluşum olarak görev yapmaya devam ediyor.

Bununla birlikte, Birleşmiş Milletler ve bağlantılı küresel kurumların, kuruluş ideallerinden çok uzaklaştığını da belirtmekte fayda var. Emekli bürokratlar tarafından rahatça yönetiliyorlar ve

finansman (doğrudan ve dolaylı olarak) çok uluslu şirketlerden ve milyarderlerden bariz çıkarlar karşılığında geliyor.

İklim değişikliği ve savaş dürtüsü, teknolojinin hızla evrimleşmesi ve insanlar üzerindeki olumsuz etkileri, gerçek bir küresel yönetişimi zorunlu kılan son derece önemli ortak problemlerdir. Elbette, Dünya vatandaşlarının ortak hedefler doğrultusunda birlikte çalışma imkanları bilinçli olarak sınırlandırılmaktadır.

G7 ve Uluslararası Para Fonu gibi gizli ve kendi çıkarları doğrultusunda insanları domine eden kurumlar yerine, hesap sorulabilir bir küresel yönetim organizasyonu talep ediyoruz.

Zenginler tarafından kurulan vakıflardan gelen fonların peşinden koşan Birleşmiş Milletler uzmanları, ekonomik, ekolojik ve sistemik çöküş tehditlerine karşı tamamen hazırlıksız durumdalar. Bill Gates, Michael Bloomberg ve Warren Buffett gibi milyarderlerin iklim, ekonomi, sağlık ve jeopolitik konum hakkındaki tuhaf görüşleri, etik uzmanlarının veya Dünya vatandaşlarınıninkilerden çok daha değerli görülüyor.

Küreselleşme sorunu sadece milyarderlerden kaynaklanmıyor. Ağlar, her gün, her dakika ve her saniye karı nasıl en üst düzeye çıkaracaklarını hesaplayan dünya çapında on binlerce süper bilgisayarı birbirine bağlar. Bu süper bilgisayarlar, BlackRock ve Bank of America için nihai kararlar verir, tüm Dünya'nın parasal değerini değerlendirmeye ve herhangi bir etik gözetilmeksizin algoritmalarla mükemmel bir şekilde kar sağlamaya çalışırlar. Bu süper bilgisayarlar, haliyle küresel hükümetimiz haline gelirler.

Sosyal ağlar, videolar ve oyunlar beynimizdeki sinir ağlarını yeniden düzenlerse, dopamin odaklı kısa vadeli düşünmeyi teşvik ederse, bilgisayarlar her şeyi ele geçirecek demektir.

İnsanlar olarak aklımızı tamamen kaybetmedik, ancak bütün yönetimi farkına bile varmadan süper bilgisayarlara teslim ediyoruz.

Birleşmiş Milletler'de reform yapmayın; Birleşmiş Milletleri Dönüştürün!

Amerika Birleşik Devletleri, Başkan Franklin Roosevelt dönemindeki Birleşmiş Milletler bağlılığını hiçbir zaman geri kazanamadı. Benim yönetim anlayışında Birleşmiş Milletler diploması, ekonomi ve güvenliğin merkezine yerleşmelidir. Ancak bugün gördüğümüz yapıdan farklı bir Birleşmiş Milletler olmalıdır. Zengin ve güçlülerin çıkarları için mücadele etmeyen, kamu yararına adanmış bir organizasyon olmalıdır.

Sağ görüşlülerin küresel yönetime (özellikle Birleşmiş Milletler'e) yönelik eleştirileri genellikle gerçeklere dayanır. Ancak niyetleri samimi değildir. Gizli güçler, uluslararası hukuk, düzenlemeler oluşturulmasında, uluslararası tehditlere karşı bilimsel yanıtlar verilmesinde hayati bir rol üstlenen global sistemi son raddesine kadar özelleştirmek için çabalamaktadırlar.

Tehlikeli ve istikrarsız dünyamızı kurtarmak istiyorsak küresel çapta aksiyonlar almamız gerekiyor. "Küresel" derken elbette Facebook gönderilerinden bahsetmiyoruz. En azından karşı karşıya olduğumuz bankacılar ve süper zenginler kadar iyi organize olmuş kararlı Dünya vatandaşlarının koordineli uluslararası çabalarından bahsediyoruz.

Dünya, kâr amacı doğrultusunda finans, üretim, dağıtım ve tüketim açısından aşırı derecede bütünlülmüş durumdadır. Ancak etik entelektüeller ve dünyanın dört bir yanındaki vatandaş grupları arasında iş birliği söz konusu olduğunda tamamen yabancı gibi davranıyoruz.

Her şeyden önce, karşılaştığımız tehditlerin nedenlerinin rasyonel ve bilimsel analizlerini destekleyen ve tüm Dünya için kapsamlı eylemlerin derhal uygulanmasını sağlayan uluslararası bir sisteme ihtiyacımız var.

Dünya Kongresi

Mevcut durum o kadar ciddidir ki, parça parça reformlardan oluşan bir liste işe yaramayacaktır. İhtiyacımız olan şey, Birleşmiş Milletler'in işlevini değiştirecek ilerici bir düzenleme değildir, geniş çaplı yapısal bir dönüşümdür.

Birleşmiş Milletleri, Kongre'ye benzeyen iki meclisli bir temsilci kurum haline getirmeliyiz. Böylece artık yalnızca (küresel finans tarafından parçalanmış) ulus devletleri değil, Dünya vatandaşlarının tamamını demokratik bir şekilde temsil edebilecektir.

Böyle bir hareket, Birleşmiş Milletler'e 1942'de elde ettiği yetkiyi geri vermiş olacaktır.

Mevcut Birleşmiş Milletler Meclisi, Senato'nun eşdeğeri olan üst meclis olarak görevi üstlenecektir. "Birleşmiş Milletler" unvanını koruyan bu üst meclis, her millete tek bir temsilci sunacaktır. Bununla birlikte, Dünya çapında ekonomik, güvenlik, refah ve çevre sorunlarını ele almak için kalıcı ve geçici komitelerle birlikte çalışacak, Birleşmiş Milletler'in tüm üyeleri tarafından seçilen bir sözcü mevcut Güvenlik Konseyi'nin yerini alacaktır.

Ayrıca, küresel yönetim yetkisi, bir alt meclisin veya "Temsilciler Meclisi'nin" eşdeğeri olarak hizmet edecek yeni bir organa devredilecektir. Analoji, bu meclisin merkezi rolü oynamasıyla sınırlı olacaktır.

"Dünya Kongresi" olarak anılan bu yasama organı, yerel düzeyde Dünya vatandaşlarının ihtiyaçlarını ve endişelerini dile getirecek ve tüm Dünya için politikaların oluşturulması ve uygulanması için küresel bir kurum işlevi görecektir.

Dünya Kongresi, şu anda politikalarını gizlice ulus devletlere zorlayan yatırım bankaları ve çok uluslu şirketlerin tekelinde olan küresel yönetim işlevini yerine getirecektir.

Dünya Kongresi, yerel halkların endişelerine yanıt vererek ve aynı zamanda onları bilimsel araçlarla küresel sorunlar hakkında bilgilendirerek, dünyanın dört bir yanındaki vatandaşlarla doğrudan iletişim halinde olacaktır. Tüm Dünyayı kapsayacak politikaların oluşturulması için küresel bir diyalog platformu oluşturacaktır. Dünya Kongresi, tüm dünyayı kapsayacak, doğası gereği mevcut ulus devletlerin çoğundan daha demokratik olacaktır.

Küresel yönetimin ilk kuralı, Dünyamızın geleceğinin tartışıldığı platformların hiçbirinde özel sermayenin, vakıflar ve zenginler tarafından finanse edilen kar amacı gütmeyen kuruluşların rolü olmamasıdır.

Titiz ve eleştirel tartışmalara dayanan bilimsel analizlere ihtiyacımız vardır. Dünya Kongresi üyelerinin etik bağlılığına ihtiyacımız vardır. Beklenmedik olaylarda çözümler sunacak hayal gücüne ve yaratıcılığa ihtiyacımız vardır.

Yerel fonlarla finanse edilen Dünya Kongresi, kurumların kaynak sömürsünün etkisini değerlendirebilen ve bu tür eylemleri kesin olarak durdurabilen küresel bir organizasyon olarak hizmet edecektir. Bugün Brezilya'da meydana gelen suç eylemlerini ya da ABD Savunma Bakanlığı'ndaki fraksiyonların sonu gelmeyen savaş çıgırtkanlığını sona erdirecek bir organizasyon olacaktır.

Dünya Kongresi, vatandaşlar arasında diyalog, bilim adamları arasında ortak araştırma, hükümetler arasında küresel konularda iş birliği ve dünya çapında çeşitli konularda iş birliğinin teşvik edilmesini kolaylaştırmak için yeni teknolojilerden olumlu anlamda tam olarak yararlanacak olsa da, merkezi bir yapıya sahip olmayacaktır. Temsilcilerin bir araya geldiği, ancak toplantı yerlerinin Dünya'nın farklı yerlerinde olduğu, yerel düzeyde politika oluşturulmasını ve uygulanmasını insanların ihtiyaçları doğrultusunda adil bir şekilde koordine eden bir kurum olacaktır.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Dünya Kongresi, Dünya'nın dört bir yanındaki vatandaşlara, karşı karşıya olduğumuz kritik sorunları öğrenme şansı ve aynı zamanda, yerel yönetişime katılarak global düzeydeki politika tartışmalarına yön verme fırsatı sunacaktır.

Dünya Kongresi, vatandaşların dünyanın her yerindeki akranlarıyla birlikte çalışabilmesine olanak tanıyacak stratejiler geliştirecektir. Artık ticaret karbon emisyonlarını son derece artıran, tekel şirketlerin elindeki ürünlerin ithalat ve ihracatıyla sınırlı olmayacaktır.

Bunun yerine, dünyanın her yerindeki toplulukların benzer ilgi alanlarına sahip insanları bulabileceği ve kendi mikro-ticaret ve üretim iş birliklerini başlatabilecekleri paylaşımlı bir ekonomi oluşturulacaktır. Katı düzenlemeler yerel düzeyden gelecektir ancak uluslararası düzeyde uygulanacaktır.

Dünya Kongresi, Dünya'nın tüm popülasyonu adına, okyanusları, Antarktika'yı ve buzulları, atmosferi ve uyduları ve Dünya etrafında dönen diğer cihazları korunduğunu, İnternetin tamamen yenilenebilir enerjiler ile çalıştırıldığını ve herkesin erişimine açık olduğunu, bilimsel yöntem tabanında açık entelektüel tartışmaların yürütüldüğünü şeffaf ve etkin düzenlemeler ile garanti edecektir.

Dünya Kongresi, Dünya'nın birincil yürütme organı olarak tüm Dünya popülasyonunun tamamının temsil edilmesini sağlayacaktır.

Mesela her 50 milyon kişi için bir temsilci atanabilir (yani 6 milyar insan için 120 temsilci). Bazı temsilciler coğrafi olarak belirlenebilir (Afrika ve Güney Amerika gibi bölgeleri temsil için). Aynı zamanda, Dünya popülasyonunun önemli bir parçasını temsil eden ancak yerel hükümetlerde doğrudan temsil için yeterli sayıya ulaşamayan aşırı yoksul veya engelli bireyler için de Dünya Kongresi üyeleri olacaktır.

Dünya Kongresi, Dünyamızın karşılaştığı en kritik sorunlara karşı uzun vadeli çözümler (en az 30 senelik) konusunda ısrarcı olacak ve sembolik görüntüler vermek yerine gerçekten odaklı tartışmalara imkan tanıyacaktır. Dünya Kongresi, ayrıca, güneş enerjisi ve rüzgar enerjisini ve de organik tarımı Dünyanın bütün vatandaşları için erişilebilir hale getirebilmek adına uzun vadeli küresel finansman sağlayacaktır.

Dünya Kongresi için güvenlik, Dünya'nın ve sakinlerinin korunması olarak tanımlanacaktır. Dünya'nın sakinleri yalnızca insanlar değil, aynı zamanda hayvanlar ve bitkilerdir. Global yönetim çerçevesinde hiç kimsenin okyanuslara, havaya veya topraklara sahip olamayacağı ve "emlak piyasası" ve "çıkarma" gibi tanımlamaların bu ortak kaynaklara uygulanamayacağı garanti edilecektir. Dünya Kongresi, balıkçılık, hava ve su kirliliği, toprak erozyonu ve habitat

kaybı konularını net olarak denetleyecektir. Doğal alanların geri kazanılması için projeleri destekleyecek ve “gelişme” adı altında yapılan inşaatların bir kısmını ortadan kaldıracaktır.

Yeryüzü bilimlerindeki, çevre, tarım ve teknoloji alanlarındaki uzmanların, vatandaşların ve yerel yönetim temsilcilerinin etkileşimi sorgu, tarafsız analiz, yapıcı öneriler ve şeffaf uygulamalar anlamlı bir yönetim çağını başlatacak ve pozitif döngüler yaratacaktır.

Global yönetişimin geleceği, Amerika Birleşik Devletleri ve Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki eğlence ve kar amaçlı, tamamen gereksiz çatışmaların çözülmesi için de büyük önem taşır. Bu iki ülke, en üst düzeyde birlikte çalışarak günümüzün sorunlarına çözüm üretmeli ve insanlar için gerçek global yönetişim örneği teşkil etmelidir.

Bunun yerine, günümüz Amerika Birleşik Devletleri'nde, sürekli Çin ile savaş çağrılarına, Çin'i öcü gibi gösteren kampanyalara maruz kalıyoruz.

İki ülke, insanlar arasındaki bağlar ile değil, üretim ve tüketim sistemleri aracılığıyla birbirine bağlıdır. Her iki ülke ekonomisinin ve insanların hayatlarının acımasız çok uluslu bankalar tarafından kontrol edilmesi konusunda ayrıştığımız noktalar elbette var. Ancak, Dünya'nın ve gelecek nesillerin iyiliği için, dürüst ve şeffaf yönetişim aracılığıyla inşa edilecek ortak geleceğimiz için, Amerika Birleşik Devletleri ve Çin vatandaşları arasında daha kapsamlı bir entegrasyona ihtiyacımız var.

Bölüm 9

Facebook kime aittir?

19 Haziran
2020

Amerika Birleşik Devletleri başkanlığına ilişkin planlarımı arkadaşlarımla paylaştığımda fikirlerimin ve hedeflerimin çok saygıdeğer olduğunu ancak mesajımı sosyal medya aracılığıyla, özellikle de Facebook aracılığıyla yaymam gerektiğini ve profilimin arama motorlarında, özellikle de Google'da hazır olması gerektiğini söylediler.

İyi niyetli olduklarının farkındaydım ve yeterli fon sahibi olmadığım düşünülürse, buna yönelik adımlar da attım. Üzülerek söylüyorum ki, interneti ve kampanyamı insanlara duyuracak araçları keşfettikçe, internet adı verilen gizemli dünyanın ardındaki acımasız ve korkak güçler için gerçeğin hiçbir şey ifade etmediğini anladım.

Adalet yolunda bizimle yürüyecek yoldaşları aramak için bağımlı olduğumuz sistemler, her an birbirimizle iletişim kurmak için kullandığımız ve daha iyi bir gelecek planladığımız sistemler kısa vadeli kar hedefinden başka bir gayesi olmayan takıntılı insanların eline geçmişti.

Arkadaşlarım ilginç bir şekilde arama motoru – hiçbir şekilde denetlenmeyen uluslararası şirket Alphabet tarafından acımasızca kar amacıyla işletilen - Google'un tekelinde tuttuğu bilgilerden tamamen habersizlerdi. Aynı şekilde, Dünya'nın dört bir yanındaki insanlar arasındaki diyalogları engelleyen ve manipüle eden Facebook ve Twitter gibi özel şirketlerin manipülatif ve açık şekilde suçlu yapısını pek de umursamıyor, bazen tamamen reddediyorlardı.

Kendimizi bu internet hizmetlerinin müşterileri ya da sahipleri olarak görmek istiyoruz - ve bu şirketlerin organize ettiği devasa PR kampanyalarıyla Google'ın ya da Facebook'un hayırsever bir kurum ya da güvenilir bir devlet kurumu gibi yönetildiğini düşünmeye zorlanıyoruz.

Elbette bu şirketler, iyi bir hükümet ve sağlıklı bir toplum oluşturma çabalarımızı takdir edeceklerdir. Tabii, yalnızca bu çabalar onların kârına veya müşteri sayısına olumsuz etki etmediği sürece... Yani anlayacağınız üzere, bu şirketlerin temel fonksiyonu, ülkenin değişimi

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

için yapmış olduğunuz talebi almak ve etkisiz veya sahte, politik partilere, STKlara ve de diğer kan emici yaratıklara yönlendirmektir.

Bu şirketler saygıdeğer şirketler gibi görünürler (elbette oluşturdıkları hayır kurumlarıyla birlikte) ancak sizin ve arkadaşlarınızın zihnini meşgul ederek, organize ve efektif düşünmenizi önleyerek ve gönderi veya mesajlara bağımlı hale gelmenizi sağlayarak para kazanırlar.

Amerika Birleşik Devletleri'ndeki basit olaylarla ilgili raporlar ve tartışmalarla bizleri meşgul ederek bir araya gelip ülke olarak yaşamakta olduğumuz etik ve politik krizleri tartışmamızı engellemeyi hedeflerler. Google, Facebook, Twitter, Snapchat veya diğer arama motorlarının ve sosyal medya araçlarının kullanıcısı olduğunuzu söylerler ancak esasında, onlar için üçüncü parti şirketlere sattıkları ürünlerden başka bir şey değilsinizdir. Özel hayatınızla ilgili detaylı bilgileri, ilgi alanlarınız ve günlük alışkanlıklarınız, arkadaşlarınız ve ortaklarınız hakkındaki tüm bilgilerinizi satışa çıkarırlar.

Daha da önemlisi, sizi ve Amerika Birleşik Devletleri'ni soyan şirketlere dikkatinizi dağıtma ve yanlış yönlendirme hizmetini sunarlar. Zengin ve güçlülere sundukları en değerli ürün sizlerin kafasını karıştırarak gerçeklere, kime güvenebileceğinize ilişkin belirsizlik yaratmaktır.

Korona virüsü de bu çarkın önemli bir dişlisi haline geldi. Korona virüsünün yaratmış olduğu karışıklık üçüncü şahıslara sattıkları ürün olarak görülmeli. Size sundukları yanıltıcı bilgilerin gerçeğin peşindeki bilimsel araştırmalarla hiçbir ilgisi yoktur.

Peki bizlere farklı milletlere ve demografik özelliklere yönelik özenle hazırlanmış yanıltıcı bilgiler sunan medya ve sosyal ağların esas amacı nedir?

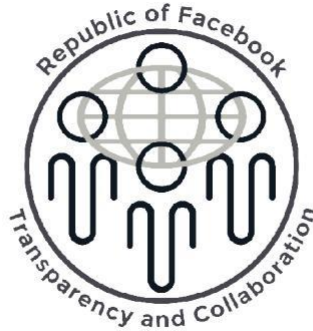
Birçok motivasyonları vardır ancak en temel hedefleri tüm kurumlara yönelik güvensizlik oluşturmaktır. Medya, yolsuz devlet görevlileri ve diğer yolsuz uzmanlar vatandaşlara hiçbir habere, hükümete, polise, üniversite ve araştırma kuruluşlarına ve uzmana güvenmemeleri konusunda önerilerde bulunur. Böylece zenginlerin iktidarına karşı direnebilecek hiçbir kurumun ayakta kalmaması hedeflenir. Bu stratejinin bir parçası da gerçekten yolsuz bir hükümet ve kurumlar oluşturmaktır. Bu açıdan bakıldığında da raporların doğru yönlendirici olmadığı anlaşılabilir.

Google, Facebook, Twitter ve diğerleri, bilimsel veriler sunan güvenilir kuruluşlar olarak gösterilerek bu ürkütücü sürecin ilerlemesinde başrolü oynuyorlar.

Tüm kamu kurum ve kuruluşlarının, bağımsız ve tarafsız analiz kaynaklarının yok edilmesi hükümetin, eğitimin ve iletişim araçlarının acımasızca özelleştirilmesinden önce gerekli bir adım olarak görülüyor.

Bu konu hakkında biraz daha düşünmenizi rica ediyorum. İnsanlarla nasıl iletişim kurduğumuz bu şirketlerin kontrol etmek istedikleri politik sistemin bir parçasıdır. Halihazırda nasıl yiyecek ürettiğimizi, nerede yaşadığımızı ve ne satın aldığımızı kontrol ediyorlar. Ancak eğer insanlarla olan tüm etkileşimlerimiz onların tekeline geçerse, arkadaşlarımızla ve ailemizle iletişim kurmak, organizasyonlar oluşturmak ve kendimizi savunmak için doğrudan veya dolaylı olarak ödeme yapmamız gerekirse tam olarak köle haline gelmişiz demektir. Şayet onların haberi olmadan yüz yüze görüşemez, seyahat edemez, posta, e-posta veya telefon ile iletişim kuramazsak, yalnızca tüm çabalarımızı takip etmekle kalmaz aynı zamanda diledikleri zaman bizi tamamen yok etme fırsatına da sahip olurlar.

Facebook Cumhuriyeti

Birkaç dakikanızı alarak "Facebook" adlı şirketin sahipliğini iddia ettiği ve vatandaşlarımızı manipüle etmek ve yanıltmak için bir araç olarak kullandığı Facebook platformu hakkında konuşmak istiyorum. Ben Facebook'un etik olmayan yaklaşımının sadece onlara özgü olduğunu veya en kötüsünün onlar olduğunu iddia etmiyorum. Bu şirketi, Facebook ile bir deneyim yaşadığım ve ortak mal olarak kullanılırsa Amerika Birleşik Devletleri'ni ileriye taşımak için inanılmaz bir potansiyeli olması nedeniyle bir örnek olarak kullanıyorum.

Facebook, sahiplerini ve yatırımcılarını, tüm dünyaya bir yalan satarak milyarlar dolar zenginliğe kavuşturdu. Facebook, paylaşımlı, şeffaf, herkesin ücretsiz olarak kullanabileceği bir iş birliği platformu olarak tanıtıldı. Ancak kullanıcılarına, Facebook'un nasıl işleyeceğine dair hiçbir söz hakkı tanımıyor, vatandaşları manipüle edici bilgiler sunuyor ve onlardan

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

topladığı bilgileri kar amacıyla diğer şirketlere satıyordu. Karını hesaplayan süper bilgisayarlar dışında da hiç kimseye karşı herhangi bir sorumluluğu yoktu.

Facebook, global piyasayı ele geçirebilmek için milyarlarca dolar krediyi çok düşük faiz oranıyla alabilmiş olması sayesinde rakiplerinin tamamından daha fazla insana erişim fırsatı sunuyor.

Facebook, aynı zamanda, insanların benzer zevklere sahip insanlarla tanışması ve uluslararası arkadaşlıklar kurabilmesi için de oldukça güçlü bir platform görevi görüyor. Şişman kedilerin veya cafe lattelerin fotoğraflarının paylaşımına olanak tanıdığı gibi dünyayı nasıl daha yaşanılır bir yer haline getirebileceğimize dair tartışmalara da imkan veriyor. Elbette, Facebook, yüzeysel konuları tartışmanızı tercih ediyor.

Facebook üzerinden kolayca benzer ilgi alanlarına sahip insanlara (ya da bölgede yaşayanlara) ulaşamıyorsunuz ve Facebook üzerinden gönderdiğiniz veya aldığınız materyallere erişip referans veremiyorsunuz. Sunulan bilgiler adeta Facebook ve birkaç gün sonra da müşterileri dışında hiçbir kimseye ulaşmıyor. Hiçbir şekilde üçüncü partilerin Facebook'ta çalışacak ve Facebook'un fonksiyonlarını geliştirecek ya da sayfalarını kişiselleştirecek uygulamalar yapmasına izin verilmiyor.

Yine de, mevcut ilkel formatında bile, Facebook dünyanın dört bir yanındaki düşünceli insanların diyalog kurmasına imkan tanıyor. Gerçeğin peşinden koşanlara yönelik sınırlı ve hatta olumsuz tutumuna rağmen orta okul ve lise öğrencileri de dahil olmak üzere birçok düşünceli aktiviste de ev sahipliği yapıyor.

Her ne kadar bu amaç için tasarlanmamış olsa da, Facebook politik tartışmaların tamamen dışında tutulmuş insanlara iş birliği içerisinde olma ve yerel topluluklarına veya Dünya geneline katkı sunma fırsatı veriyor.

Facebook gibi kar amacı güden bir şirketi Birleşmiş Milletler, Dünya Bankası, OECD veya diğer uluslararası organizasyonlar gibi küresel yönetim organizasyonlarıyla karşılaştırsak Facebook'un kapsamlı tartışmalara olanak tanıyan, çok daha katılımcı bir sisteme sahip olduğunu kolaylıkla söyleyebiliriz.

Birleşmiş Milletler gibi uluslararası organizasyonlar kendi iç tartışmalarını yürütüyorlar ve kararlar insanlara teknik metinlerle veya kurumsal medya yayınlarıyla tek taraflı olarak aktarılıyor. Siz, Nijeryalı bir sokak satıcısı veya Çinli bir lise öğrencisi için bu organizasyonların desteklediği politikalar hakkında fikir beyan etmenin adeta hiçbir yolu olmuyor. Yani insanlar kendi hayatlarını doğrudan etkileyecek politikalar hakkında fikir bile beyan edemiyor.

Birleşmiş Milletler yalnızca ulus devletleri üye olarak tanıyor. Ancak, birçok ulus devlet kurumlar çok uluslu şirketler ve iç sınıf ayrışmalarıyla bölündükçe sıradan insanların hükümetleri aracılığıyla Birleşmiş Milletler Genel Sekreterliği'ne herhangi bir öneri veya talep iletme şansları da kalmıyor.

Eğer Facebook, dünya vatandaşları tarafından sahiplenilen ve yönetilen global bir kuruma dönüştürülseydi, böyle bir rolü kolaylıkla üstlenebilirdi. Gerçek bir uluslararası yönetim formu olabilirdi.

Unutmayın ki, Facebook şirketi Facebook'u yaratmadı. Bunu kullanıcılar başardı. Tıpkı şirketlerin sahiplik iddia ettiği Twitter veya Snapchat ve benzeri diğer kuruluşları oluşturduğumuz gibi. Biz, insanlar, Facebook'un değerli içeriklerle dolmasını sağladık ve onu etkin bir ağ haline getirdik.

Facebook'un sahipliğini iddia eden şirketleri tıpkı 19. yüzyılda Union Pacific demiryollarını inşa eden hırsız baronlar gibi düşünebilir. Clark Durant veya Mark Hopkins gibi kişiler bankalardan para toplayarak tamamen kar amacıyla Union Pacific'i inşa ettiler. Ancak zamanla bu demiryolları vatandaşların aktiviteleri sonucu denetimli organizasyonlara dönüştüler. Interstate Commerce Act 1887 kısa mesafeli ayrımcılık ve diğer yağmacı uygulamaları yasa dışı ilan etti. Trenlerin serbestçe yol aldığı demiryolları katı kurallar çerçevesinde idare edilmeye başlandı.

Posta Servisi, kar amacı güden bir şirketten, hayati bir hizmet sunan ve kar amacı gütmeyen bir devlet kurumuna dönüştürüldü. Şimdi ise şirketler Posta Hizmetlerinin özelleştirilmesi için baskı yapıyor. Ancak şirketlerin hiçbirisi tam tersi bir tutum sergilemiyor: yalnızca posta sistemi ve kamu hizmetleri kamu şirketleri olarak kalmamalı, aynı zamanda Google, Facebook ve Amazon'un denetim altındaki tekeller haline getirilmesi gerekiyor.

Amerika Birleşik Devletleri ve dünya vatandaşları olarak üretim, lojistik ve veri dağıtımı ve toplama sistemleri aracılığıyla birbirimize derinden bağlı olsak da, esasında birbirimizi hiç tanımıyoruz. Birbirimize karşı cehaletimizi ve ilgisizliğimizi sona erdirerek küresel tehditlere yanıt vermek, katılımcı küresel yönetişi başarmak için tamamen yeni bir yaklaşım içine girmeliyiz.

Facebook bizi bir araya getiren platform olabilir. Açıkçası bu görevi üstlenmesi için zorlamalıyız. Facebook'un bizden faydalanan şirkete değil, tamamen bize ait olduğunu iddia etmeliyiz. Facebook'u ve benzeri şirketleri doğru yönlendirmek için Facebook'a yönelik hangi aksiyonlar alınacağı konusunda somut önerilerde bulunmalıyız.

Yönetişim kurallarını değiştirme (mesela kullanıcıların Facebook'un tasarımının ve yapısının ne olacağına demokratik bir süreçle karar vermesi) amacıyla Facebook üzerinden lobi yaparak gerçek, ortak ve küresel bir çevrim içi topluluk oluşturmak şirketin kâr amacı güden ve dolayısıyla taleplerimi kabul etmek için bir sebebi olmayan doğası nedeniyle imkansızdır. Öte yandan, alternatif sosyal ağlar, oldukça az üye sayısına sahiptirler zira özel sermayeye erişimleri yoktur ve çok uluslu şirketler tarafından kasıtlı olarak fon almaları engellenir.

Facebook'un dahili olarak nasıl yönetileceği, kullanıcıların Facebook politikasını nasıl tartışacağı ve bu politikanın yerel ve küresel düzeyde nasıl onaylanıp yürürlüğe gireceği konusunda somut bir plan sunmamız gerekiyor.

Facebook'un yönetişi, onu daha erişilebilir, daha şeffaf ve bireylerin ve toplulukların ihtiyaçlarına daha odaklı hale getiren reformlarla başlamalıdır. Örneğin, bireylerin Facebook içinde kendi başlarına uygulama tasarımlarına ve bunları diğer üyelere verme veya satma hakkına sahip olmasına izin vermek gibi basit reform talepleriyle başlayabiliriz.

Bu süreç, yerel ve küresel Facebook politikasını tartışan ve belirleyen seçilmiş yerel toplulukların oluşumunu da içerebilir.

Mülkiyet sorusu

Facebook'u kendi kontrolümüzdeki bir kolektif yapma süreci, ancak Facebook içeriğinin ve Facebook'tan elde edilen kârın bize ait olduğunu ısrarla iddia ettiğimizde başlayacaktır. Yani, Facebook, bizimdir demekle başlayacaktır.

Facebook Incorporated, elde edilen tüm kara yönelik hak talep etse ve tüm içeriği üreten ve tüm ağları oluşturan kullanıcılara hiçbir şey vermese de, bu varsayım sorgulanmalıdır. Facebook, uluslararası finans ve avukat ordularıyla Facebook'a hakim olduğunu iddia edenlere değil, açık şekilde onu oluşturanlara aittir.

Mülkiyet hakkında bir tartışmamız ve bu paylaşımlı iletişim sitesinin mülkiyetinin gelecekte nasıl olması gerektiğine dair somut öneriler sunmamız gerekiyor. Bu öneriler, Facebook'un ortak mülkiyeti ve paylaşılması gereken karlar için organize kullanıcı grupları tarafından uygulanacak planlar da dahil olmak üzere somut taleplerle desteklenmelidir.

Facebook'un mülkiyetine sahip olmak, toplumdaki rolümüzün ne olduğunu yeniden düşünmemizi gerektirir. Yıllardır yatmış olduğumuz tüketim uykusundan uyanmamız gerektiğini hatırlatır. Mevcut ekonomik, ekolojik ve ideolojik krizin bizi uyandırmaya yeteceğine de inanıyorum.

Sürecin bir kısmı, Facebook'u yönetim şeklimizi belirleyecek bir anayasa hazırladığımız kongre olmalıdır.

Anayasa

1. Facebook'un vatandaşların ihtiyaçlarına yanıt vereceği bir mekanizma oluşturacaktır;
2. Facebook'u etik prensipler çerçevesinde hesap sorulabilir hale getirecektir;
3. Facebook'un finansal işlemlerine ve yönetim yapısına ilişkin şeffaflığı ve tüm kârın içeriği üreten kullanıcılar arasında paylaşılacağını garanti edecektir.

4. Şirketi kontrol amacıyla özel sermayenin hiçbir zaman kullanılmadığını garanti edecektir.

Bilgisayar programlama, tasarım, hukuk, sanat, felsefe, edebiyat, mühendislik ve sosyal, fiziksel, biyolojik ve bilgi bilimleri gibi alanlardan bir grup uzman, anayasanın temel çerçevesini belirlemek için kongrede bir araya gelecektir.

Kongre sonrasında, tüm Facebook topluluğu içinde, grubun ilk önerilerini gözden geçireceğimiz ve genel bir fikir birliği oluşturmaya çalışacağımız altı aylık bir istişare dönemi olacaktır.

İstişare döneminin ardından, Facebook'un tüm kullanıcı tabanı onun vatandaşı olacağı ve şeffaf ve hesap verebilir bir yönetim sistemine sahip bir "Facebook Cumhuriyeti" oluşturulması için oy kullanacağı zaman, onay verilmiş olacaktır.

Benim yönetimim altında, Facebook Cumhuriyeti'nden kullanıcılarına, yani sahiplerine, kârın adil bir şekilde dağıtılmasına izin veren mikro ödeme sistemi kurulacaktır. Facebook vatandaşlarının kreasyonlarını satmalarına veya takas etmelerine izin verilecek ve gönderileri, tasarımları, görselleri, videoları ve müzikleri için ideal fiyatlarda ödeme yapılacaktır. Tıpkı Merit Network'ün ilk internetin mekanizmasını yöneten yüklenici gibi bir yüklenici dışında bir Facebook Inc.'e ihtiyacımız olmayacaktır.

Etik olarak yönetilen Facebook, dünyanın dört bir yanındaki benzer sorunlara sahip insanların tanışmaları ve küresel katılımcı demokrasi uygulamalarına, iş birliği projeleri için ekipler oluşturmalarına ve ortak sorunlara yaratıcı çözümler üretmelerine olanak tanıyacaktır.

Facebook, dünyanın dört bir yanında olup ortak hedefler doğrultusunda araştırma, politika tartışmaları ve uygulamaları için partnerler arayan insanlar için güzel bir araç olabilir. Sınırlı finansman imkanları olan günümüzde fonların benzer gruplar arasında paylaşılması önemli bir potansiyeli açığa çıkaracaktır.

Mevcut küresel kriz ortamında yeterince istekli olursak Facebook'u global demokratik yönetim için ideal bir platforma dönüştürebiliriz. Bu süreç içerisinde internetin tamamı uçtan uca ağlar aracılığıyla vatandaşların katılımına olanak tanıyan ve %100 yenilenebilir enerji ile çalışan anayasal bir demokrasi aracına dönüşecektir.

Bölüm 10

Fosil yakıtlara son, Amerika'nın özgün kurumları

22 Haziran
2020

Yakın geçmişte, “Yeni Yeşil Anlaşması’na” ilişkin tüm görüşmeler Washington D.C. tarafından durduruldu. Demokratlar, Cumhuriyetçiler ve Trump yönetimi COVID 19 idolü karşısında boyun eğdi. Kutuplar eridikçe ve çölleşme yaygınlaştıkça, “iklim değişikliği” kelimesi tamamen gözden kayboldu. Alexandria Ocasio-Cortez’in bir grup insanda yarattığı heyecan bir buzdağı gibi eridi.

Ancak en iyi haliyle bile “Yeni Yeşil Anlaşması” abartılmıştı ve eldeki sorunları çözebilecek kapasitede değildi.

Evet, medya büyük petrol şirketlerince yaratılan politik yolsuzlukları eğitilmiş orta-üstü kesimin dikkatine sundu. Ancak, henüz içinde yaşamakta olduğumuz ve bizleri plastik, petrol veya kömür kullanmaya zorlayan, sorunlu ekonomik sistemin ufak bir bölümünü dahi irdelemedi. Bizlere sunulan yalnızca kutup ayılarına yönelik masallarken bir sonraki seçime kadar beklemekten başka hiçbir seçenek de sunulmadı.

Bir şeyler artık göz ardı edemeyeceğimiz kadar yanlış. Bozuk bir yiyeceğini yedikten sonra zehirlenmek gibi bir şey. Karnınızdaki ağrıyı göz ardı etmeye çalışırsınız ancak sisteminizin rahatlamasını istiyorsanız bunları istifa etmeniz gerekecektir.

Gerçekle yüzleşme vakti geldi. Etkileyici “Yeni Yeşil Anlaşma” görsellerine rağmen içeriğinin fosil yakıtları bir an evvel bitirmekle ilgili olmadığını ve hatta, insanların topluluklarını kendi başlarına yenilenebilir enerjiyle idare etmelerine ilişkin bir seçenek sunmadığını bilmeliyiz.

Ancak politikada yükselen sesleri duyabiliyoruz. Amerika Birleşik Devletleri’nde devasa kalabalıkları çeken iklim değişikliğine ilişkin büyük protestolar yapıldığını gördük. Bu protestolar, soruna bir an önce çözüm üreten iklim değişikliği politikaları talep ediyordu ve

politikaların aksiyonsuz ve gerçeklerden uzak olması halinde, politika olamayacaklarının altını çiziyordu.

İklim sorununa, çağımızın devasa sorununa, odaklanmalıyız ve global kampanyamızın temeline insan ırkının yok olmasını koymalıyız. Bir sonraki aşama ise politikacıları veya CEO ve lobicileri yüceltmek olmayacaktır. Bu politik hareket insanların duygularına zarar vermeyecek ve kurumsal medyada yer alabilmek için mesajının tonunu değiştirmeyecektir.

Önceliğimiz, karbon temelli ekonomiyi derhal sonlandırmak ve bu hedef doğrultusunda dünyanın dört bir yanındaki büyük şehirlerindeki faaliyetleri duraksatmak olmalıdır.

Küresel ekonominin tamamen yeniden yapılandırılması ve tüketimin önemli ölçüde azaldığı, temel ekonomik ve sosyal değerlerin yeniden tanımlandığı yeni bir kültürün yaratılmasıyla karbon emisyonlarının altı yıl içinde sıfıra indirilmesini talep etmeliyiz. Bu tür politika taleplerini devrimci olarak tanımlamak doğru olacaktır.

Bazıları sözlerimin ağır olduğunu düşünerek onları reddedebilir. Ama gerçeği söyleyen tek aday benim, bilimsel kanıtlarla ilgilenen tek adayım. Politikacıların, entelektüellerin ve medya olarak bilinen zavallı kurumun korkaklığı nedeniyle, Kyoto Protokollerinden bu yana iklim değişikliğine yanıtta yaşanan sefil başarısızlığın ötesine geçmeliyiz; bunların tamamı mantar felaketiyle ilgili acı gerçeği söylemeyi reddediyorlar.

1950'lerin tüketim ekonomisinden itibaren petrole bağımlı hale gelen bu kültürün tamamen sona ermesi gerekiyor.

Hepimiz suçluyuz. E-postamızı her kontrol ettiğimizde, her sıcak duş aldığımızda, pazara her arabayla gidişimizde veya akrabalarımızı görmek için uçtuğumuzda, tamamen yok olan diğer türler bir yana, insanlığın tabutuna, çocuklarımızın ve torunlarımızın tabutlarına bir çivi daha çakıyoruz.

Özgün Kurum

“Common Dreams” veya “Truhtout” ve krizin boyutlarını ve de insanlığa ilişkin tehditleri reddeden Robert Reich benzeri sahtekar entelektüeller gibi “ilerici” kaynaklar tarafından

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

beynimize empoze edilen “ilerici” yaklaşımın aksine radikal eylemlere imza atmakta güçlük çekiyoruz.

İlericiler tarafından genellikle önemli bir atılım olarak kabul edilen – ve Trump’ın aptalca reddettiği - Paris Anlaşmalarının hiçbir zaman mevcut sorunlara yönelik bir çözüm olmadığını, bir siyasi hile olarak tasarlandığını kabul etmekte de güçlük çekiyoruz.

Hayatta kalmak için yenilenebilir enerjiyi 2030 yılına kadar yavaş yavaş yüzde 40 oranına çıkarmamız değil, fosil yakıtları yarından itibaren sıfıra indirmemizi gerektiriyor. Oyunun bu noktasında, ilericilere bağış yapmak ve bir sonraki seçimi beklemek intihar anlamına gelir. Tüketim kültürüne son vermekten, üretim, tüketim ve büyümenin gereklilik olduğu varsayımını reddetmekten ve yaptığımız tüketimlerin tamamının gezegenimiz üzerinde doğrudan etkisi olduğunun farkına varmaktan başka çaremiz yoktur.

Benzer şekilde, gençlerimizin fosil yakıt ekonomisinden yararlanan bankalar ve şirketler tarafından sunulan tehlikeli yarı önlemleri ve kötü politikaları kabul etmemesini sağlamalıyız. Karbon ticareti, hibrit arabalar, jeomühendislik veya yeni nesil nükleer enerjiden bahsediyorum.

Vatandaşların ABD’deki tüm kurumların (yerel ve merkezi hükümet, şirketler, STK’lar ve eğitim kurumları) iklim değişikliği konusundaki eylemsizliğine tepkisi çok büyük ve hızlı olmalıdır. Üzücü olsa da güvendiğimiz koruyucuların sürekli olarak şirketlerden bol miktarda fon bekleyen serseriler haline geldiklerini ve söylemleri ne kadar yeşil olursa olsun, fosil yakıt güçlerini bertaraf etmek istemediklerini anlıyoruz.

Yönetişimle biz ilgilenmek zorundayız.

350.ORG, iklim değişikliğine ilişkin kritik bilgiler sunan önemli bir sivil toplum örgütüdür.

Geçen sene üyelerine bir e-posta gönderdi ve bu e-postada görüşlerini şöyle ifade etti,

“Cuma günü, başkan adaylarından Elizabeth Warren cesurca iklim değişikliğine ilişkin taahhüdünü açıkladı: seçilirse, Birinci Günden itibaren kamu arazilerimizdeki tüm fosil yakıt sondaj çalışmalarını durduran bir idari emir imzalayacaktı.”

350.ORG, Warren'ın sözlerini "inanılmaz bir adım" olarak övdü, ancak Warren, başkanlık için aday olan diğer adaylardan bir adım öne çıkmış olsa da, çağırısı, nesli tükenme tehlikesiyle karşı karşıya olan bir tür için son derece zayıftı.

Kamu arazilerindeki tüm sondaj çalışmalarını durdurmak mı? Bu adım o kadar açık ki, böyle bir politikayı desteklemeyen bir adayın derhal yarıştan çekilmesini talep etmeliyiz. Gerçek bir talep, ABD ve dünyadaki tüm petrol arama çalışmalarının kalıcı olarak durdurulması olacaktır. Daha da önemli ve daha ikna edici bir talep ise petrol kullanımının bir yıl içinde yasadışı hale getirilmesi olacaktır.

Ozon tabakasını tahrip eden kloroflorokarbonların kullanımını uluslararası düzeyde yasaklayan 1987 Montreal Protokolü'nde böyle bir eylem (ulusal ve uluslararası) için güzel bir örnek vardır. Üretim ve tüketimin atmosfere verdiği zarar nedeniyle petrol, kömür ve doğalgaz kullanımını yasaklayan bir "Londra Protokolüne" ihtiyacımız var. Paralel ulusal yasaklamalar eşliğinde böyle bir uluslararası anlaşma mükemmel bir şekilde işleyecektir. Böylece küresel boyutta enerji üretimi için fosil yakıt kullanımına hızlı bir şekilde son vermeye yönelik ilk adım atılmış olacaktır.

Elizabeth Warren ve Bernie Sanders tarafından kullanılan politik mitoloji, karşı karşıya olduğumuz farklı değerlere sahip muhafazakârlarla, açgözlü ve sınırlı bakış açısına sahip insanlarla siyasi bir süreçle aşama aşama başa çıkılmasıdır.

Ancak gerçek şu ki, "muhafazakârlarla" değil, ekonomimizin ve kültürümüzün kontrolünü ele geçiren, yasadışı ve ölümcül stratejiler kullanarak yok eden devasa bir suç şebekesiyle karşı karşıyayız.

Çıkarların bizi fosil yakıtlara nasıl bağımlı hale getirdiği ve bağımlı kalmaya nasıl teşvik ettiğine ilişkin uygun analogi, ahlaki olarak yozlaşmış 19. yüzyıl Amerikas'ında köleliğin ekonomiyi yönlendirmek için kullanılmasıdır.

Kölelik, ekonomiye güç, güneyli çiftçiler ve onları finanse eden kuzey bankaları için kâr sağlamak amacıyla emeğin sömürsüydü. Bir bakıma, kölelik, üretim ve tarıma güç sağlamak için, görünmeyen ancak korkunç olan bir fiyata sözde ucuz enerji sağlıyordu.

"Köle" olarak hizmet eden Afrikalı Amerikalıların insani nitelikleri, ırksal aşağılığı adeta "destekleyen" ve yanıltıcı bilimsel verilerle güçlendirilmiş sahte bir hukuk sistemi tarafından reddediliyordu. Kölelik, ABD siyasetini ve kültürünü tamamen aşağılayan, suçların bir zemine

oturduğu ve saygı gördüğü eşsiz bir kültür, bir toplum yarattı. Ancak güney eyaletlerindeki kibar aileler bu gerçeği görmezden gelmeyi tercih ettiler.

Bu korkunç sistemi tanımlamak için icat edilen terim "özgün kurum" idi. Bu ifade, Güney'in diğerler bölgelerden farklı bazı alışkanlıkları olduğunu öne süren bir ifadeydi. Ancak "özgün kurum" ifadesi, hiçbir sağlıklı toplumun destekleyemeyeceği bir suç, bir sömürü sistemine verilmiş göz boyayıcı ve aldatıcı bir ifadeden başka bir şey değildi.

1850'lerde birçok ilerci (kölelik karşıtı), köleliğin yeni yeni ortaya çıkan eyaletlere yayılmasını önlemek, reform yoluyla güneydeki kölelere gösterilen zulmü azaltmaya çalışmak ve onlara özgürlüklerine geri vermek – ve mümkünse serbestçe yaşayabilecekleri eyaletlere kaçışını sağlamak - için mücadele etti. Ancak çoğu "kölelik karşıtı" reformistin temel düşüncesi, köleliğin yeniden düzenlenmesi gereken kötü bir politika olduğuydu.

Benzer şekilde, bugün ABD'deki siyasi tartışma, rüzgar ve güneş enerjisi kullanımının nasıl artırılacağı, yenilenebilir enerjinin şirketler için finansal olarak nasıl cazip hale getirileceği ve Trump yönetiminin yenilenebilir enerjiyi vergilendirirken kömürü sübvansane etme konusundaki aşırı politikalarının nasıl sona erdirileceği hakkındadır.

Ancak bu siyasi argümanlar, fosil yakıt şirketlerinin bizleri, sadece devasa kâr sağlayan değil aynı zamanda insanlığın çoğunu ölüme sürükleyen fosil yakıtları kullanmaya zorlamak için büyük ve tehlikeli bir çaba içinde oldukları gerçeğine gözlerimizi kapatırsak mantıklı olacaktır. Başka bir deyişle, argümanın anlamlı olması için önce kendinizi kandırmanız gerekir.

Ekonomik sistemin kontrolünü ele geçirmemiz ve aracı insanları, uzun vadeli ilerici tepkileri anlatan makaleler yazan, şirketlerin ekmeğine yağ süren yumuşak önerileriyle lobi yapan ve rüzgar enerjisini öne süren eğitimli insanlar sınıfını, geride bırakmalıyız. Bu insanlar, rüzgar enerjisinin kömürle "rekabet edebileceğini" öne sürer ve araştırma enstitülerinin fosil yakıt şirketlerinden ve bankalardan finansman almaya devam etmesini sağlamak için Birleşmiş Milletler raporlarında açıklanan ekolojik çöküş tehdidini küçümserler.

John Brown Hareketimiz

Tarih sayfalarında fosil yakıtlara karşı küresel ölçekli harekete paralel bir hareket arıyorsanız, en uygun örnek John Brown ve yoldaşları köleliğe karşı isyan hareketidir. John Brown ve yoldaşları, ahlaksız kölelik uygulamasını teşvik eden hükümetin hiçbir meşruiyetinin olmadığını ilan ettiler. Biz de tıpkı bunun gibi insanları yok olma tehdidiyle baş başa bırakan

fosil yakıtların ortadan kaldırılmasına yönelik "ilerici" argümanların ötesine geçmeliyiz. John Brown bir isyanın lideri olarak çoğu kişi tarafından reddedilmişti, bir asır boyunca güneyliler tarafından bir isyancı ve bir deli olarak karalanmıştı. sonradan. Ancak eylemlerinin kusursuz bir şekilde mantıklı olduğunu ve ahlaki değerlerle örtüştüğünü görmek için Brown'ın yazılarını okumak yeterlidir. Brown, Ekim 1859'da Virginia'daki Harpers Ferry'de federal cephaneliğe baskın başlattığında, niyeti tamamen yozlaşmış ekonomik sistemi yok etmek ve yeni bir hükümet kurarak köleliği sona erdirmektir. Brown'ın kuvvetleri çabucak mağlup edildi. Daha sonra vatana ihanetten (Amerikan tarihinde bu tür ilk mahkumiyet) yargılandı, suçlu bulundu ve asıldı.

Zenginliklerini kölelikten (Demokrat Parti) elde edenler, Brown'un eylemini kendi yaşam tarzlarına alçakça bir saldırı olarak kınadılar. Kuzeydeki çoğu ilerici (Cumhuriyetçi Parti), kölelik uygulayan eyaletlerin işlerine karışmayacaklarını belirterek konudan uzak durmayı seçti.

Ama gelin "Geçici Anayasa ve Yönetmelikler" in nasıl ortaya çıktığına bakalım.

Brown'ın sözleri şöyleydi:

"Amerika Birleşik Devletleri'ndeki tüm varoluşu boyunca kölelik, yurttaşlarının bir kısmının, Bağımsızlık Bildirgemizde ortaya konan ebedi ve apaçık gerçekleri tamamen hiçe sayarak ve çiğneyerek, toplumun başka bir bölümünü sürekli hapis ve umutsuzluğa esaret ettikleri veya tamamen imha ettikleri en barbarca, anlamsız ve haksız savaşlardan biridir. Bu nedenle, biz, Amerika Birleşik Devletleri vatandaşları ve Yüksek Mahkeme'nin yakın tarihli bir kararıyla, beyaz adamın saygı göstermesi gereken hiçbir hakka sahip olmadığı ilan edilen ezilenler ve diğer tüm insanlarla birlikte, yasalarınca aşağılanmış insanlar. , şu an için aşağıdaki Geçici Anayasa ve Yönetmelikleri, insanlarımızı, mallarımızı, hayatlarımızı ve özgürlüklerimizi korumak ve eylemlerimizi yönetmek için daha iyi yapmak, emretmek ve tesis etmek.

Bu nedenle, biz, Amerika Birleşik Devletleri vatandaşları ve Yüksek Yargı'nın kararıyla yasalarla aşağılık görülmüş diğer insanlarla birlikte beyaz insanların saygı duyması gereken hiçbir hakları olmadığı ilan edilen aşağılanmış insanlar olarak, şu anda, insanlarımızı, mülklerimizi, hayatlarımızı ve özgürlüklerimizi korumak ve eylemlerimizi yönetmek, kendimiz için daha iyi kurallar tesis etmek için aşağıdaki Geçici Anayasa ve Yönetmelikleri yürürlüğe koyuyoruz."

Bu metni mevcut krizi ve petrol ve kömür bağımlılığımızı tanımlayacak şekilde düzenleyelim:

“Bize fosil yakıt kullanımını zorlamak, yurttaşların küçük bir kısmının büyük çoğunluğa karşı en barbarca, dayanaksız ve haksız savaşlarından başka bir şey değildir. Bağımsızlık Bildirgemizde belirtilen apaçık gerçekleri tamamen göz ardı ederek ve ihlal ederek Dünya'ya yaşanmaz hale getirecek, yok olmaya yol açacak felaket bir sistemde daimi hapis koşulları yaratmaktan başka bir şey değildir.

Bu nedenle, Amerika Birleşik Devletleri vatandaşları olarak, Yüksek Yargı tarafından fosil yakıt endüstrisinin kanunları ile bertaraf edilmiş, diğer insanlarla bir araya gelme ve direnme hakkı elinden alınmış mazlum bir halk olarak, insanlarımızı, mallarımızı, hayatlarımızı ve özgürlüklerimizi korumak ve fosil yakıt güdümlü bir ekonomik felaketten kendimizi kurtarmak için eylemlerimize yol gösterecek aşağıdaki Geçici Anayasa ve Yönetmelikleri ilan ediyoruz.”

Kurumsallaşmış suçluluğu artık masaya yatırıyoruz.

John Brown, köleliği “özgün kurum” olarak değil, daha çok bir suç eylemi, halkla “savaş” olarak lanse ederek oyunun kurallarını değiştirdi. Biz de enerji söylemini kontrol altına almalı ve söylemin ne ifade ettiğini kendimiz tanımlamaya başlamalıyız. Karbon emisyonları, pazarlığı yapılabilecek küçük bir konu değildir, hayatta kalmamıza yönelik doğrudan bir tehdittir.

Fosil yakıt çıkar odaklarının işlediği son vahşete yanıt vermek yerine, derhal uygulamaya konması gereken, tamamen yeni bir kültür ve ekonomiyi olabildiğince fazla insana proaktif olarak sunmalıyız. Mevcut ekonomik sisteme büyük yatırımlar yapanlara veya fosil yakıt çıkar odaklarını destekleme konusunda uzun bir geçmişi olan Demokrat politikacılara bağımlıyken yavaş yavaş gerçekleşecek bir değişimi destekleyemeyiz.

ABD Kongresi'nde, iklim değişikliği tehdidini reddeden ve hatta iklim değişikliğinin bir sahtekarlık olduğunu iddia eden çok sayıda "muhafazakar" politikacı var. Fosil yakıt endüstrisi tarafından finanse ediliyorlar ve fosil yakıtların güvenli olduğu iddiasını desteklemek için kanıt sağlamak adına sık sık Koch Industries gibi fosil yakıt şirketleri tarafından yetiştirilen uzman tanıkları dayanak gösteriyorlar. Esas onların araştırmaları sahtekarlıktır ve iddiaları bilimsel kanıtlara aykırıdır.

İlerici politikacıların bu gelişmelere tepkisi, "muhafazakar" politikacıların cehaletinden, bencilliğinden ve dar görüşlülüğünden, "aptal" uzmanlar ve onların "aptal" takipçilerinden

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

şikayet etmektir. Bu tutum, 1850'lerde köleliği ortadan kaldırmak yerine güney eyaletleriyle sınırlamak isteyen Cumhuriyetçilerinkine benzer.

Ancak iklim değişikliği meselesi bir fikir veya çıkar meselesi değil, hukuki ve bilimsel olarak doğrulanmış gerçektir.

Peki yasalar ne diyor?

Yasalar oldukça açık. Bir kongre üyesi komitede ifade verirken veya getirdiği uzman ifade verirken, iklim değişikliğinin bir kurgu olduğunu veya ciddi bir tehdit olmadığını düşündürürse, bu eylem muhafazakar bakış açısı olarak değil, yanlış tanıklık olarak değerlendirilecektir. Kanuna göre bu tür eylemler ağır suç kapsamındadır. Kongre üyesi bunu yaptığı için görevinden istifa etmeye zorlanmalı ve hapis cezasına çarptırılmalıdır. Bu tür sahte delil sunan herhangi bir uzman da benzer şekilde cezalandırılmalıdır.

Capitol Hill'de böylesine bariz bir suç işleyen kongre üyelerine ve uzman tanıklara karşı tamamen mantıklı ve yasal bir suçlama getirecek cesareti olan tek bir Demokrat yoktur. Bu uygulamanın onlarca yıldır devam ediyor olması da bir bahane değildir, kölelik de yüzlerce yıl uygulanıyordu ancak bu, ahlaksızlık olduğuna bir bahane değildir.

Kongrede yürüten avukat, lobici, danışman ve personelden hiçbir kimse böyle bir ahlaki ve hukuki tutum uygulanmasına istekli değilse, halk ayağa kalkmalı ve bu tür suç faaliyetlerinin yasaklanmasını ve failerin cezalandırılmasını talep etmelidir. Yeterince insan protesto ederse, politikacılar baskıyı hissedecek ve davranışlarını değiştirecektir.

Bazıları, böylesine sert bir tavır takınmanın, yüzlerce kongre üyesinin, binlerce personelin ve lobicinin görevlerinden istifa etmelerini ve eylemleri nedeniyle hapse girmelerini talep etmeye eşdeğer olacağını öne sürüyor. Bir tür olarak hayatta kalmak istiyorsak, böyle bir senaryodan kaçınmamalıyız diye yanıt veriyorum. Buna hazır olmalıyız.

Bu nedenle, Kongre üyelerinin tamamının bir düzeyde bu tür cezai eylemlerde bulunduğunu fark edersek, hepsinin istifasını istemek ve ahlaksız fosil yakıt çıkar odaklarıyla bağlantılı herhangi bir örgütün müdahalesinden bağımsız seçimler yapma izni verilmesini talep etmek sadece hakkımız değil, aynı zamanda ahlaki sorumluluğumuzdur.

GERÇEKLERİN VE YALANLARIN FARKINA VARIN

Kongre üyelerinin fosil yakıt şirketlerinden ve fosil yakıtları teşvik eden yatırım bankalarından katkı alması halihazırda normal karşılanmaktadır.

Ancak son 70 yılda, genellikle rafineriler ve otoyol sistemleri için federal sübvansiyonlarla, fosil yakıtların teşviki halkın iradesini tecelli ettiren demokratik bir süreç değil, bir suçtur. Vatandaşlarımızın tehlikeli kimyasal bileşik petrole bağımlılığını artırmak için General Motors, Standard Oil ve Phillips Petroleum (cephe kuruluşları aracılığıyla çalışan) tarafından toplu taşımanın satın alınması ve imha edilmesi veya ABD ordusunun petrole derinden bağımlılık sağlayacak ve petrol arzını güvence alacak şekilde kullanılması için yeniden yapılandırılması gibi doğası gereği suç olarak kabul edilmesi gereken bir dizi politika uygulanmıştır.

Petrol sağlayıcı Exxon ve Shell gibi şirketlerin küresel ısınma olgusunun ve toksik ürünlerinin çevre üzerindeki tehlikeli etkisinin, daha erken değilse bile en azından 1980'lerden itibaren tamamen farkında olduklarını biliyoruz. Bu bilimsel sonuçları sakladılar ve bunun yerine halka yanıltıcı ve aldatıcı bilgiler sunmaları için reklamlar, doktoralı akademik araştırmacılar ve lobiler aracılığıyla uzmanlar ve halkla ilişkiler firmaları tuttular. Tehdidin büyüklüğünün tamamen farkındaydılar. Yapabileceğimizin en iyisi, bu şirketlerin bencillikleri konusunda homurdanmak ve mücadele eden vatandaşlardan bir sonraki seçimde veya ondan sonraki seçimde Demokrat Parti kampanyalarına katkılarını istemek mi?

Kendinize bir sorun, çevre için son derece tehlikeli, dünya çapında milyonlarca değilse bile yüz binlerce insanı öldürmüş olan ve milyarlarca kişinin ölümüne yol açması muhtemel küresel ısınma gibi bir ürün satarsanız size ne yaparlar? Peki ya 1980'lerden beri ürününüzün tehlikelerini biliyor olsaydınız ve servetinizi politikacılar ve yasadışı faaliyetlerinizi savunmak için Kongre'ye yalan söyleyen sahte bilim uzmanlarına rüşvet vermek için kullanarak bu bilgileri saklasaydınız?

Size ne olacağı çok açık olurdu. Komplo suçlamalarıyla hemen hapse atılacak ve tüm mal varlığınıza el konulacaktı. İşlediğiniz suçlardan kaynaklanan masrafları cezai olarak ödemekle yükümlü olacaktınız.

Öyleyse, tam da bu şekilde davranan fosil yakıt şirketlerine ve bu ürünün tehlikesine dair çok büyük bilimsel kanıtlar karşısında onları destekleyen yatırım bankalarına ve diğer finans kuruluşlarına ne yapmalıyız?

Durum tamamen aynı.

Vatandaşlar, bu şirketlere suç örgütü muamelesi yapılmasını ve kendilerini savunmak için kullandıkları fonlara el konulmasını talep etmelidir. Sorumlular derhal hapse atılmalı ve son kırk yıldır işledikleri suçlardan yargılanmalıdır. Onlara yardım eden siyasetçiler ve lobiciler de aynı muameleye tabi tutulmalıdır.

Exxon ve Koch Industries gibi şirketlerin ve bu şirketlere sahip olan kişilerin tüm mal varlıklarına dünyanın dört bir yanındaki hasarı temizlemek ve mağdurlara tazminat ödemek amacıyla el konulmalıdır.

Fosil yakıt şirketlerinin “muhafazakar” adayların seçilmesine ne kadar katkıda bulunduğunu ya da bu adaletsiz siyasi ortamda seçimleri kazanmak için “ilericilerin” ne kadar çok çalışması gerektiğini anlamaya gerek yok. Fosil yakıt şirketlerinin varlıklarına el konulduktan sonra, suç kampanyalarında bu şirketler için çalışan tüm lobici ve uzmanların siyasete katılımı (eski Konfederasyon liderlerinin Yeniden Yapılanma sırasında haklarından mahrum bırakılması gibi) engellendiğinde, iklim değişikliğine müdahale için bilimsel fikir birliğine dayalı ve Anayasa ile uyumlu uygun politikaları belirlemek için ideal konumda olacağız.

Fosil yakıt şirketleri veya bankalar ve fosil yakıt şirketlerine bağlı milyarderler tarafından satın alınan politikacıların Kongre'ye tanıklık etmelerinin ve siyasi sürece katılmalarının engellenmesini talep etme hakkına sahibiz ve bununla yükümlüyüz. Aynı durum, bu büyük dolandırıcılığa karışan düşünce kuruluşu araştırmacıları, profesörler, avukatlar, lobiciler ve diğer kamu şahsiyetleri için de geçerlidir.

Siyasetteki tartışmalar, fikirlere değil, tarafsız bilimsel bulgulara dayandırılmalıdır. Şirketlere insan gibi davrandık ve iklimle ilgili parayla desteklenen sahte tartışmalara inandık. Bunların hepsi artık bitmeli.

Yapmamız gereken daha çok şey var. Genel olarak reklam sektörünü, Amerikalıları endüstriyel toplumun, özellikle de arabaların, uçakların ve kömürün ve doğal gazın, tehlikeleri, hayatlarımız üzerindeki etkisi konusunda yanıltma çabası nedeniyle kınamalıyız. Endüstriyel üretimin tehlikeleri hakkında dürüst bir tartışma talep etmeliyiz. Ticari medya, yurttaşları aldatılmış ve çarpıtılmış bilgilerle beslediği sürece, nesnel kararlar alamayacak ve demokratik siyaseti hayata geçiremeyeceğiz.

Akademik araştırmanın (ve aynı zamanda gazeteciliğin) vergilerle desteklenen şeffaf devlet hibeleri ile finanse edilmesini ve gizli gündemlere sahip çıkarıcı “araştırmaların” hükümetten

ve vatandaşları ilgilendiren politika tartışmalarından uzaklaştırılmasını talep etmeliyiz. İklim değişikliğine tepki için bu aksiyon çok önemlidir.

Serbest ticaret ve askeri güvenliğin sahte

ideolojilerini üstlenmek

Korkunç gerçeği ele almak için ülke çapında bir kampanya başlatmak istiyorsak, politikacıların elinin altındaki iki büyük canavarı ele geçirmemiz gerekecek: serbest ticaret ve askeri güvenlik.

Uluslararası mal ticaretinin ABD vatandaşları ve dünya için olumlu olduğu ve de gelişmek için ticaretin sürekli artırılması gerektiği yalanı 2. Dünya Savaşı'ndan beri hem siyasi partiler hem de ABD'deki çoğu entelektüel tarafından benimsenmiştir.

Ancak büyük ticaret teşvikleri, yalnızca şirketlerin fabrikaları yurt dışına taşıyabileceği – ve hükümet sübvansiyonları elde etmenin bir yolu olarak işçileri ve toplulukları yerel fabrikaların kapatılmasıyla tehdit etmek - anlamına gelmez, aynı zamanda Amerikalılara yurtdışında üretilen ucuz ürünler sunabilmek ve böylece bu üretimin yerel çevre ve ortak iklimimiz üzerindeki korkunç etkisini gizlemek anlamına gelir. Tüm strafor kutu, naylon kazak ve plastik oyuncaklar yalnızca toprağımızı, nehirlerimizi ve okyanuslarımızı zehirlenmekle kalmıyor, aynı zamanda üretimin Hindistan'da veya Tayland'da yapılması nedeniyle bizden gizlenerek iklimimize büyük zarar veriyor.

Serbest ticaret, ekonomimizin kontrolünü ele geçirdi. Bizleri, çok uzakta ve muazzam miktarda fosil yakıt kullanılarak üretilen ve gönderilen ürünleri almaya zorladı. Tek kullanımlık ürünlerin üretimiyle yaratılan kirlilik, Kansas veya Mississippi'de yapılacak bir üretimin iklim üzerinde yaratacağı etkinin aynısını yarattı. Dahası, malların okyanuslar üzerinde binlerce kilometre taşınması muazzam emisyonlarla etkiyi daha da büyüttü.

İşin kötüsü, neredeyse tüm alternatif medya, GSYİH (gayri safi yurtiçi hasıla), "tüketim", "büyüme" ve "kalkınma" gibi son derece kusurlu ekonomik ölçüm sistemlerini kolayca kabul

edebiliyor. Bu ölçümlerin, ekonomik politika ve uygulamaların ekolojik, sosyal ve kültürel etkilerini dışarıda bırakması, toprak, su ve havanın uzun vadeli bozulmasını hesaba katmaması, entelektüeller tarafından nadiren dile getirilmektedir. Alternatif ölçüm sistemleri için öneriler olmasına rağmen, kabul etmek bir yana, neredeyse hiç tartışılmamaktadır.

Ordu, ABD ekonomisinin her düzeyinde fosil yakıtların araştırılması, üretimi ve tüketimiyle bağlantılı büyük bir çark haline geldi. Büyük bir kirlletici rolü üstleniyor ve iklim değişikliğine çoğu ülkeden çok daha fazla sebep oluyor.

ABD ordusu, dünyanın dört bir yanındaki yüzlerce üssüyle aşırı genişlemiş durumda. Çoğu zaman, iklimimizi yok eden tüketim ekonomisini destekleyen için fosil yakıtların ve diğer minerallerin çıkarılmasını teşvik etme rolünü üstleniyor. Böyle bir ordunun "savunma" ya da "güvenlik" ile ilgisi olamaz.

ABD, ordunun rolünde bir devrim yapana kadar ciddi bir iklim politikası benimsemeye başlaması mümkün olmayacaktır. İklim değişikliğini en önemli güvenlik sorunu haline getirmek için güvenlik tanımında bir değişiklik yapılması gerekmektedir. Elbette böyle bir değişim kolay olmayacaktır. Ancak teorik olarak mümkündür ve krizin boyutu göz önüne alındığında kesinlikle kritik öneme haizdir.

Silahlanmanın azalmasını talep etsek bile, ironik olarak, fosil yakıt güçleriyle yüzleşirken savaşçıların cesaretine ve disiplinine ihtiyacımız olacak. Güçlü bir hayal gücü ve cesaretle, ordunun rolünü ve doğasını hem içeriden hem de dışarıdan dönüştürebiliriz. Böylece sadece iklim değişikliğine odaklanmasını da sağlayabiliriz.

Nihayetinde, Savunma Bakanlığı bir "İnsan Güvenliği Departmanı'na" veya bir "İklim Değişikliği Departmanı'na" bile dönüştürülebilir. Gereksiz silahlara yapılan kar amaçlı harcamalar, dikkatlice organize edilmiş bir planla sıfırlanmalıdır. Bu planın kurumsal bir dönüşümle mi yoksa mevcut sistemin tamamen kapatılıp yeniden başlatılmasıyla mı gerçekleşeceği süreç içerisinde kararlaştırılacaktır.

İklim değişikliğinin nasıl gerçekleşeceğine dair bilimsel tahminler, savaş uçakları, uçak gemileri ve hatta otoyollar ve stadyumlar için hiç paramız kalmayacağını gösteriyor. Kaynakların büyük kısmını iklim değişikliğinden kurtulmaya ayırmamız gerekecek.

Ne yazık ki, şu anda Amerika Birleşik Devletleri'nde bir devrim yaşıyor, ancak tamamen yanlış yerlerde oluyor. Trump yönetiminin uzmanlık departmanlarını ortadan kaldırdığı, sorumluluk duygusu olanların cezalandırıldığı ve kamu fonksiyonlarının hızla özelleştirildiğı, hükümetin yalnızca elitlerin servetini artırmaya hizmet ettiği ve vatandaşlarımıza hizmet etmediğı bir devrim yaşıyor.

Bölüm 11

Demokrasiye Doğru Bir Adım Atın: Neden özel bir seçim kesinlikle gereklidir

4 Temmuz
2020

Demokrasi hakkında birkaç söz etmeden göreve başlayan pek az politikacı vardır. Demokrasinin can çekiştiğini görmelerine rağmen, demokrasiyi överken gözlerini kırpamazlar, hatta kıpırdatmazlar bile.

Demokrasi, Amerika Birleşik Devletleri'nde başından beri sorunlara yol açmıştır. Kesinlikle dünyaya ilham veren demokratik anlar yaşanmıştır ancak bir o kadar da trajik probleme sebep olmuştur. Dahası, geçmişte Amerika Birleşik Devletleri'ni ziyaret eden birçok kişi, bizden öğrendiklerini kendi ülkelerine uyarlayarak gelişim kaydettiler. Kesinlikle önemli bir rol oynadık.

Ancak bu günler geride kaldı. Amerika Birleşik Devletleri şu anda alçakgönüllü bir öğrenci gibi davranmalı ve diğer ülkelerden, dünyanın dört bir yanındaki düşünceli insanlardan demokrasinin ne olabileceği ve ne olması gerektiğine dair bilgi edinmeye açık olmalıdır.

Amerika Birleşik Devletleri'nde demokrasinin ne anlama geldiği ucu açık bir sorudur.

Sorunun ucu açık olması, Anayasa'nın tasarlandığı günden itibaren, demokratik sürecimizin daima sınırlı kalan birçok parçası olmasından kaynaklanmaktadır. Örneğin, demokrasi, seçim heyetiyle sınırlıydı, oy verme koşullarıyla sınırlıydı ve de hem katılımcı demokrasiyi azaltan hem de vatandaşların aldığı kararları kısıtlayan birçok mekanizmayla sınırlıydı.

Vatandaşlar, siyah veya yerli Amerikalı oldukları için, kadın oldukları için, vergi ödeyemedikleri için veya geçmişte toprak sahibi olmadıkları için oy veremiyorlardı. Birçok insanın sırf (genellikle zorla itiraf sonucu) sabıka kaydı olduğu için oy verememesi gerektiği

düşünüyor. Çünkü oy makinelerinin bulunmadığı yoksul mahallelerde yaşıyorlar, çünkü yerel halk tarafından tanınan kimliklere sahip değiller ya da oy verebilseler dahi, oyları sayım sürecinde ilginç bir şekilde kayboluyor.

Oy kullanmanın önündeki engeller gün geçtikçe daha da artıyor. Bu Kasım belki de bir seçim bile olmayacak.

Demokrasi hakkında söylenecek çok şey var. Çok değerli politikacılarımızın çoğu gerçek meselelere dokunmayacak bile. Toplumumuzun üyeleri birbirini tanımazsa, kendi mahalleleri, kendi şehirleri veya kendi devletleriyle ilgili kararlara katılamazlarsa nasıl demokrasiye sahip olduğumuzu söyleyebiliriz? Çevreye zarar veren karayolları, okullar ve ofis binalarının inşaatı vatandaşlara hiçbir şekilde danışılmadan yürütülürse, bu yaklaşımı demokratik olarak değerlendirebilir miyiz? Vatandaşlardan herhangi bir bilgi almayarak, önemli kararlari bankalara, geliştiricilere ve şirketlere nasıl bırakabiliriz?

Yerel, eyalet ve ulusal pozisyonlara yerleşecek önceden seçilmiş adaylar için vaktimiz olursa zaman zaman oy kullanmamız isteniyor olması tüm politikaların yatırım bankaları ve milyarderlerin talimatlarını izleyen politikacılar tarafından tasarlandığı gerçeğini değiştiriyor mu?

Bizlere en çok etkileyen politikaların oluşturulma sürecine katılımımız engellenirse demokrasimiz olduğunu söyleyebilir miyiz?

Yandaş medya tarafından bize lider olarak gösterilen Amerikalı kanaat önderlerinin büyük çoğunluğunun varsayımı, Amerika Birleşik Devletleri'nde seçimlerle ve yönetimle ilgili sorunlar olmasına rağmen, bu sorunların çok önemli olmadığı yönündedir. Bize diyorlar ki, bu sorunlar birincil öneme sahip olmamalı ve seçimlerin meşruiyetini inkar etmenin ya da sistemin kendisini sorgulamanın gerekçesi olmamalıdır.

Bu yaklaşımın sonucu nedir? Demokratik sistem daha da çürümüş hale geldi. Yurttaşların oy kullanmasının engellenmesi, mahallelerde oy makinelerinin kullanılamaması, hem ön seçimlerde hem de genel seçimlerde oyların açık bir şekilde manipüle edilmesi daha da büyük sorunlar haline geldi.

Vatandaşların sosyo-ekonomik statülerine veya etnik kökenlerine göre oy kullanma hakkından mahrum bırakılmasının, hiçbir zaman seçimlerin tekrarlanması veya buna karışanların suçlanarak hapse gönderilmesi için yeterli sebepler olamayacağı varsayılıyor. Oy verme makinelerin kolayca hacklenebilecek yazılıma sahip olması veya oya ilişkin takip edilebilir bilgiler sunmuyor olmasının çok önemli olmadığı düşünülüyor.

Ancak oyları saymak için bu kadar kolay hacklenen teknolojiler\ ATM'lerde veya paranın kontrolü için kullanılan diğer sistemlerde asla tercih edilemez! Çünkü para mevcut sistem için kritikken, vatandaşların oyu değildir.

Amerika Birleşik Devletleri'nde sahip olmadığımız şey, hileli seçimlerin durdurulmasını, sahte seçimlerden artık yaşanmamasını talep eden, bu gibi seçimleri meşru görmeyeceğimizi belirten politikacılarıdır.

Başkalarının söylemeye korktuğu ancak söylenmesi gereken şeyleri ben söylemek istiyorum. Cumhuriyetçi ve Demokrat Partilerin 2020'de düzenlediği ön seçimler, adayları seçmeye yönelik demokratik çabalar değildi. 3 Kasım 2020'de yapılması planlanan Temsilciler Meclisi, Senato ve Başkanlık seçimi, kelimenin tam anlamıyla meşruiyetten uzak seçimler olacaktır. Bu sözde seçimi kabul edemeyiz ve Birleşik Devletler'deki tüm vatandaşların eşit muamele gördüğü demokrasiyi yeniden tesis edecek meşru bir seçimi garanti etmek için gerekli adımları şimdi atmaya başlamak zorundayız. Adaylar, bu partilerden herhangi birine veya diğer partilere bağlı olsalar da, seçimin nezdinde politika partiler değil, adayların politikaları, başarıları ve sorunlara yönelik uzun vadeli çözümleri tartışma konusu olacaktır.

Bilim ve fikir

Seçimden önce kampanyadaki tüm tartışmalar bilimsel analize dayandırılmalıdır. İklim değişikliğinin uzun vadeli etkilerinden, enerji tüketiminden, ayrımcılıktan, servetin tek elde toplanmasından, toplumun militarizasyonundan veya kamu sektörünün özelleştirilmesinden bahsediyor olsak da, kampanya ve seçim esnasında gerçekler doğru bir şekilde kamuya sunulmak zorundadır. Yanlış ve yanıltıcı ifadelerin bu seçimde yeri yoktur ve vatandaşlar ülkedeki gerçek meseleleri bilimsel ve mantıklı bir şekilde değerlendirme hakkına sahiptir. Ticari medya bu şekilde davranamazsa, seçimde hiçbir rolü olamaz.

Nesnel gerçeklerin sunulması ve bilimsel analizlerin yapılması halinde de ciddi görüş ayrılıkları olabilir. İnsan doğası karmaşıktır ve insan, doğası gereği sorunlara açıktır. Ancak nesnel analizlerin sonucu ortaya çıkan yorum farklılıkları ile önyargı ve narsisizm tabanlı politikalar arasında kapanması mümkün olmayan mesafeler vardır. Bu seçim vatandaşları tekrar vatandaş yapacak ve onları şirketler tarafından desteklenen reklam firmalarına ve danışmanlara satma suçuna son verecektir. Toplumun özgürlüğünü kalıcı olarak garanti edebilmek için vatandaşlarımızın gerekli öz farkındalığı sahip olması için çalışacağız.

Gazeteciliğin yozlaşması

Gazetecilik, opsiyonel bir şey, ödeme yapanların erişebileceği bir şey ya da faydalanmak için eğitim almış olmayı gerektiren bir şey değildir. Vatandaşlarımızın güvenilir bilgi kaynaklarına erişimi yoksa, önyargılı Eyaletlere güvenmek zorunda kalırlar. Seçim bunun ötesine geçmeli, tüm vatandaşlara tamamen doğrulanmış bir şekilde oy kullanma şansı vermek, kimlik kanunlarının oy hakkından mahrum bırakmak için kullanılması gibi çeşitli suç düzenlerini engellemek için hareket etmelidir.

Birleşik Devletler'de demokrasiyi yeniden kuralıyız. Bu, 2000 yılında oy sayımlarının özelleştirilmesinden önce var olan nispeten şeffaf oylama sürecine geri dönmek anlamına geliyor. Ancak bu yeterli bir hedef de değildir. Bu seçim, Amerika Birleşik Devletleri seçimlerinde ilk defa gerçekten şeffaf ve hesap verebilir bir süreç oluşturmali ve hem katılımcı hem de temsili demokrasinin kapısı aralanmalıdır. Güç simsarları tarafından terk edilenlerin yoksulların yaşadığı mahalleler, yerli Amerikalıların yerleşim yerleri ve ücra kasabaların tamamında şeffaf ve doğrulanabilir oylama yapılabilmesi gerekiyor.

Meşru olan, özel bir genel seçim yapmalıyız.

Meşru bir seçim yapmak istiyorsak ele alınması gereken konulardan birkaçına burada değiniyorum.

Politik partilerin rolü

Yapılacak özel seçim ABD'nin gidişatında önemli bir değişiklik yapacaktır. Katılım ve şeffaflığı ön plana çıkaran, azınlığın pazarlama, tüketim ve yönetim tarzından uzaklaşan, pozitif bir döngünün başlangıcı olacaktır. Bu nedenle temellerin doğru atılması kritik önem taşıyor. Seçim hazırlıklarının tamamı, anayasanın ruhuna ve maddelerine uygun şekilde yapılmalıdır.

Her şeyden önce, yozlaşmış siyasi partiler, özellikle de Demokrat Parti ve Cumhuriyetçi Parti, bu seçimde rol oynamamalıdır. Anayasa bu partilere, yönetiminde herhangi bir ayrıcalık tanımıyor. Üstelik, şirketlerle ve zenginlerle iş birliği yaparak diğer sesleri dışlamaları ve kendilerini tek alternatif gibi göstermeleri de tamamen etik dışı, suç teşkil eden ve anayasaya

aykırı eylemlerdir. Bu isimleri kullanan kuruluşlar, vatandaşlarla buluşmakta ve tartışmalara katılmakta özgürdür. Ancak çok uluslu şirketler için halkla ilişkiler ajanı olarak görev yapan gazeteciler tarafından üretilen raporları kullanırsak, demokrasiye yakın herhangi bir şey uygulama ihtimalimiz olmayacaktır.

Tüm vatandaşların doğru ve detaylı bilgiye sahip olması demokrasi için olmazsa olmazdır. Derin düşünmeyi ve rasyonel analizi teşvik eden bir kültür, gelecek için iyi niyetli bir hedef değil, mutlak bir gerekliliktir. Önümüzdeki altı ay boyunca tüm vatandaşlar için doğru gazetecilik kaynakları oluşturarak, bilgili bir kamuoyuna ve demokrasiye giden bir yola sahip olduğumuzu garanti edeceğiz.

Anayasa

Anayasa, Amerika Birleşik Devletleri hükümetinin temelidir ve alaycı politikacıların ötesinde bir yetkiye sahiptir. Ancak Anayasa da tıpkı ebeveynlerimiz ya da büyükanne ve büyükbabalarımız gibi mükemmel olmaktan uzaktır. Değişen koşullara ayak uydurabilmesi için devamlı güncellenmesi gerekir.

Mevcut krizde, bazıları Anayasa'nın temelden çok kusurlu olduğunu ve yeni bir anayasanın gerekli olduğunu dahi belirtmekten kaçınmadılar. Kölelik karşıtı önemli yazarlardan William Lloyd Garrison'un Anayasa'nın "bir ölüm sözleşmesi ve cehennemle bir anlaşma" tasvirini hatırlayın. Yazar, 1787 Anayasası'nın doğası gereği özel mülkiyetin korunmasına ve özellikle de insanların özel mülk olarak – yani "köle" olarak - muamele görmesine adandığını ifade ediyordu. Günümüzde hâlâ zengin ve güçlülerin, yurttaşlara bir mülk gibi davrandığına şahitlik ediyoruz. Oyun elbette değişti, ancak temel mücadele hala devam ediyor.

Yine de, bir başka kölelik karşıtı olan Frederick Douglass, demokratik ve hesap verebilir yönetişime adanmış canlı bir metin olarak Anayasa'dan ilham verici olduğunu söyledi ve tüm vatandaşları kapsayacak şekilde yeniden düzenlenebileceğini göstermek için büyük çaba sarf etti.

Douglass, Anayasa'nın maddelerini okursak ve ne kadar yoksul ya da ne kadar zor durumda olursa olsun, herkes için geçerli olduğunu varsayarsak, belgedeki gerçek potansiyelin ortaya çıkabileceğini öne sürdü.

Bu karanlık günlerde dahi Douglass'ın Anayasa'nın potansiyeline ilişkin düşüncelerine katılmamak elde değil.

Adaylar ve politikalar hakkındaki bilgilere erişim

Görev için uygun aday seçimi, Anayasa ruhuna, etik ve bilimsel yönetim ilkelerine dayanmalıdır. Bu, yatırım bankalarının ve zenginlerin uşaklarının bir araya geldiği arka odaların hiçbir rol oynamayacağı anlamına gelir.

Amerika Birleşik Devletleri'nin sosyal, yasal ve ekonomik adalete yönelik vizyonu, becerileri ve ahlaki bağlılığı olan tüm kadınları ve erkekleri, çocuklarımızın çocukları için daha iyi bir Birleşik Devletler yaratmaya çalışan herkes, Temsilciler Meclisi, Senato ve Başkanlık seçimlerinde aday olma hakkına sahip olmalıdır.

Yetenekleri, planları ve doğuştan gelen ahlaki nitelikleri ile onları destekleyen kuruluşların niteliği, kampanyanın bir parçası olarak halk tarafından bilinmelidir. Dahası, vatandaşlar ve hükümet olarak siyasi kültürü değiştirmek, rasyonel tartışmaları teşvik etmek, vatandaşların politika kararlarına katılımını teşvik etmek ve çağımızın gerçek tehlikelerine kusursuz şekilde odaklanmak için yapabileceğimiz çok şey var.

Tüm kalbimle, böyle bir sürecin Amerikalıların düşünme ve hareket etme şekillerini, kendilerini algılama biçimlerini değiştireceğine inanıyorum. Amerika Birleşik Devletleri'nde böyle bir tartışma için bir alan yaratmak, siyasi partileri önüne kestiği yeni liderlerin öne çıkmasını sağlayacaktır. Demokrat ya da Cumhuriyetçi partide başlayanları, fon sağlayıcılara ve patronlara hizmet etmekten vazgeçmeye itecektir.

Vatandaşların blok blok, kapı kapı gezinerek bir araya gelmeye ve önerilen politikaları ayrıntılı olarak düşünmeye teşvik edildiği açık etkinlikler düzenlemek, katılımcı demokrasiyi engellemeyi amaçlayan yalanların ve çarpıtmaların reklam yoluyla yayılmasını önlemekten çok daha önemlidir. Vatandaşlar arasındaki toplantılar gelecekte büyüyecek ve çözümü

yabancılara oy vererek beklemek yerine, kendi kendilerine bulmalarına olanak sağlayacak bağlar oluşturacaktır.

Seçim finansmanı

Seçimin arkasındaki para oyunu, gerçek seçimdir. Görev sahipleri oy kullanmadan önce belirlenir. Bu süreçte vatandaşların görüşleri önemsizdir. Sınırsız kara paranın siyasi sisteme akmasına olanak tanıyan “Birleşik Vatandaşlar” kararı, demokrasi tabutuna çakılmış son çividir. Fakat vatandaşlarımızın kendi kendilerini tayin eden yöneticiler tarafından kullanılması o kadar ilginç, o kadar aşağılayıcı ve o kadar bayağıdır ki kibarca hiçbir şey olmamış gibi davranmak, her şeyin daha iyi olacağı konusunda iyimserlik mesajı vermek gerçekle yüzleşmekten çok daha kolaydır.

Ancak bazen çirkin gerçekle yüzleşmemiz gerekir. Bu da öyle bir zaman.

Tek çözüm, zenginler ve güçlüler tarafından adayların finanse edilmediği bir seçim planlamak, sorunlar ve adaylar hakkında tüm vatandaşlara güvenilir bilgilerin ulaştırıldığı, vatandaşların politika tartışmalarına aktif olarak katılıma teşvik edildiği bir seçim kültürü yaratmaktır.

Toplumun tüm üyeleri, kapalı kapılar ardındaki şeytanlarla iş birliği yapmak yerine, şeffaf meleklerin yanında olmaya teşvik edilmelidir.

Seçim sürecinde böyle bir değişiklik devrimci görünebilir. Ancak aslında ilerlememizin tek yoludur. Mevcut kurumsal ve ahlaki çöküş seyrinin bizi nereye götüreceğini kolayca görebiliyoruz.

Reklamlar

Reklam, Amerika Birleşik Devletleri vatandaşlarının en büyük sorunlarından biridir. Reklam, halkla ilişkiler ve imaj oluşturmaya içerecek şekilde genişlemiştir. Böylece hayatımızın tüm yönlerini kontrol etmeye başlamıştır. Reklamlar sayesinde şirketler o kadar güçlü hale gelmiştir ki, gerçek müşterilerini ve gerçek gündemlerini tamamen görünmez halde tutarken, bizi istedikleri gibi manipüle etmeye başlamışlardır.

Bir zamanlar gazete ve dergilerde yer alan bilgilerin suyunu çıkarmış olan reklamcılardır. İş yerinde uzun ve yorucu bir günden sonra yorgun argın eve gelen sıradan vatandaş yabancı ülkelerle yapılan savaşların, süper zenginlerin hırsızlığının bir şekilde normal, hatta mantıklı

olduğuna ikna etmek için gece gündüz çalışan reklamcılardır. Reklamcılar ve onların gösterişli televizyon reklamları seçimlerde hiçbir rol oynayamayacaktır. Bu seçim sadece hakikat arayışı, iyi yönetim arayışı ve adil bir toplum yaratma misyonuyla ilgili olacaktır.

Özel seçimler nasıl yapılır

Bu kez Amerika Birleşik Devletleri'nde Başkanlık ve Kongre için özel bir seçim yapmaktan başka seçenek yoktur. Uluslararası bir komisyon aracılığıyla seçim yakından denetlenmelidir. Vatandaşların doğru bilgilere erişebilir olması, tüm geçerli adayların eşit şekilde tanıtılması, tüm vatandaşların oy kullanma fırsatına sahip olması, tüm oyların doğrulanabilir bir şekilde sayılması ve verilen her oy için seçimden sonra somut kayıtlar tutulmasını sağlamak için çok sayıda nesnel kritere tabi, tamamen şeffaf bir seçim yapılmak zorundadır.

Böyle bir seçim bizim tek seçeneğimizdir. Ancak 2020 yılı Kasım ayına kadar böyle bir seçime hazırlıklı olmayacağız da aşikardır.

Bu gerçek bizi endişelendirmemeli. 3 Kasım için planlanan sözde seçim, doğası gereği bariz bir şekilde anayasaya aykırı ve bu nedenle de yasal, anayasal veya etik açıdan tamamen kabul edilemez olacaktır.

Bu durumda, 2021'in başında sıkı bir şekilde düzenlenmiş, yeni ve şeffaf bir seçim yapmamız gerekecektir.

Sadık ve dürüst vatandaşlar arasında yapılacak müzakerelerle kesin tarih belirlenebilir. Ancak bir öneri sunmak adına, oylama tarihlerinin 15 Ocak - 20 Ocak 2021 arasında olabileceğini belirtmek isterim. Böylece herkesin oy kullanabilmesi için yeterince zaman tanınmış olacaktır. Şu çok açıktır ki, tüm oy pusulaları bilimsel olarak onaylanana kadar seçimin sonucuyla ilgili hiçbir haber yapılmayacaktır.

Seçimlerin daha da uzun sürmesi ve geçiş aşamasında geçici bir hükümetin kurulması da mümkündür. Mevcut Yürütme ve Yasama organ yasalara karşı tamamen sorumlu olmadıklarından ve finans şirketleri ve zenginler tarafından kontrol edildiğinden, böyle bir geçici geçiş hükümeti, hiçbir şey yapmadığımız duruma göre çok daha faydalı olacaktır.

Bu özel seçimin nasıl yapılacağına dair de birkaç öneri sunmak isterim. Ancak detayların uygulama sürecinde belirlenmesi gerektiğini ve bugünkü rolümün sadece genel bir taslağı anlatmak olduğunu da belirtmek isterim.

Bütçe

Amerikan seçimlerinin şeffaf ve güvenilir bir şekilde yürütülebilmesi için önemli bir bütçe gerekecektir. Ticari reklamları yasakladığımızda ve zenginlerin yolsuz para toplama uygulamalarına ya da kötü niyetli siyasi eylem grupları aracılığıyla kara para kullanımına son verdiğimizde, seçimin maliyeti çok çok daha az olacaktır. Ancak bu yasakların uygulanması da maliyetli olacaktır.

Kesin olarak söyleyebileceğimiz şey, seçimin yapılmasının (sorunlar hakkında vatandaşlara bilgi ulaştırılması dahil) masraflarının ne şirketler ne de seçimin sonucundan mali menfaati olan varlıklı kişiler tarafından karşılanmayacak olmasıdır.

Normal bir çağda, hükümetin tüm seçimi finanse etmesi ve bunu şeffaf bir şekilde yapması en ideal yöntemdir. Ne yazık ki, normal bir çağda yaşamıyoruz. Federal hükümet ve eyalet hükümetleri, hayati işlevlerinin birçoğunu özel şirketlere yaptırdı bile. Hükümet içinde alınan kararlar, uzun zaman önce vatandaşların ihtiyaçlarını tamamen görmezden gelen güçlü mali odakların emrine geçmiş durumdadır.

Seçim bütçesi, güvenilir ve şeffaf bir şekilde sağlanmalı ve seçim sonucundan hiçbir mali menfaati olmayan taraflarca kontrol edilmelidir.

Amerikan siyasetindeki yolsuzluk seviyesi dikkate alınırsa, bu talep neredeyse imkansız görünür.

Bununla birlikte, Amerika Birleşik Devletleri'nde etik bir finansman sistemi oluşturmak için rol alabilecek etik bağlılığı ve cesarete sahip bireyler olduğuna inanıyorum. Eğer bir adım atarlarsa, önemli sayıda Amerikalının çağrılarına yanıt vereceğine de yürekten inanıyorum.

Bu seçim, zengin ve güçlü kişilerle hiçbir şekilde ilişkisi olmayan fonlarla gerçekleştirilmelidir. Şayet hükümet veya diğer şeffaf sivil toplum örgütleri tarafından fonlanırsa, kolayca manipüle edilemeyecek noktaya gelecektir. Halkın hükümetini halk için ve halk tarafından kurabiliriz.

Tarih

Seçimler için 2021 Ocak ayının ortasında (17-23 Ocak) bir haftalık bir zaman dilimi öneriyorum. Böylece tüm vatandaşların katılabileceği ve tüm meşru adayların fikirlerini kamuoyuna tanıtmalarına olanak tanıyacak, şeffaf ve hesap verebilir bir seçim sürecinin hazırlanması için yeterli zamana sahip olacağız.

Bir hafta vermemizin nedeni, herkesin oy kullanmak için uygun zamanı seçebilmesine ve oylamayla ilgili her türlü sorunun seçim bitmeden çözülebilmesine olanak tanıyacaktır. Çoğu gün uzun saatler boyunca çalışanlar bile oy verme ve daha da önemlisi komşularıyla sorunlar hakkında konuşma şansına sahip olacaklardır.

Bu seçimin nihai amacı, kurumsal çıkarlarla desteklenenlere g ve statü sunmak değil, vatandaşların sorunlar hakkında uygun şekilde bilgilendirildiğinden ve geleceğimizi belirleyecek bu kritik rolü oynamak için yeterli motivasyona ve inanca sahip olduğundan emin olmaktır.

Süpervizyon

Kongre ve Başkanlık seçim süreci, demokratik sürece ve şeffaflığa sıkı sıkıya bağlı, kararlı bir grup tarafından denetlenmelidir. Bu grup, demokrasiyi yıkmak ve vatandaşın doğru bilgi alma hakkını engellemek isteyen zengin ve güçlü gruplardan etkilenmeyecek kişilerden oluşmalıdır.

Amerika Birleşik Devletleri seçim sistemindeki yolsuzluk seviyesi öylesine yüksektir ki, ilk başta süreci denetlemek için uluslararası bir komiteye ihtiyaımız olacaktır. Ancak uluslararası olmanın doğası gereği, bu seçim komitenin şeffaflığını, hesap verebilirliğini veya dürüstlüğünü garanti edemeyecektir.

Biraz düşünürsek, zenginlerin ve güçlülerin emirlerine uymaktan fazlasıyla mutlu olacak, çekici isimlere ve görünüme sahip çok sayıda uluslararası STK olduğunu görebiliriz.

Seçimler için en kritik olan, küresel ölçekte süreci yönetebilecek bir grup etik ve cesur bireyi belirlemek ve yetkilendirmektir.

Federal ve eyalet hkmetlerindeki ve ülkemizi yönetmeyi üstlenen siyasi örgütlerdeki yolsuzluk düzeyini dikkate alırsak, seçimi denetlemek için belirlediğimiz uluslararası komiteden yardım istemekten başka seçeneğimiz yoktur. Diğer ülkelerde de benzer bir rol üstlenen komiteler mevcuttur.

Ancak uluslararası nitelikte olmasına rağmen (tabii ki Amerikalılar da dahil olacak şekilde) bu komite ulus devletlerin temsilcilerinden oluşmayacaktır. Bunun yerine, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki iç çıkar çatışmalarından etkilenmeyecek, demokratik süreç ve seçimler konusunda uzman kişilerden oluşacaktır. Uluslararası komite, seçime genel yaklaşımı belirleyecek ve sonuçları denetleyecektir. Seçimlerin meşruiyeti nihai olarak komite tarafından belirlenecektir.

Benzer şekilde, yasal süreçlere ve hukukun üstünlüğüne bağlı etik ve cesur bireylerden oluşan ulusal bir komite, Amerika Birleşik Devletleri'ndeki seçim sürecini denetlemekle görevlendirilecektir. İronik bir şekilde, demokrasiyi yeniden tesis etmek için Cumhuriyetçilerin ve Demokratların egemen olduğu yozlaşmış siyasi sisteme göre değil, etik duruşlarına göre seçileceklerdir.

Yerel seçim komitesi, eyalet ve ilçe bazında seçim süreçlerini açıklayacaktır. Komite, Seçim Kurulu ve onun son derece demokratik olmayan doğasını, bölgelerin siyasi partiler lehine aktivitelerini, güvenilir olmayan elektronik oy makinelerinin kullanımı ve oy verme işlemlerine ilişkin diğer olası problemleri dikkatle değerlendirmek durumunda olacaktır. Yerel komite ve personeli, sürecin ayrıntılarını ele almak için vatandaşlarla birlikte çalışacaktır.

Yerel komite, tüm adayların halka hitap etme fırsatına sahip olmasını sağlayacak ve kampanyaların ulusun ihtiyaçlarına, sorunların ve politikaların bilimsel analizine odaklanmasını sağlayacaktır. Ayrıca, düzgün çalışan ve doğrulanabilir oy verme makinelerine herkesin erişebilmesini ve oylamayı manipüle etmeye imkan olmamasını da sağlayacaktır. Oyların doğru sayılması, oy verme makinelerinin seçildiği şeffaf bir süreç, oy verme makinelerinin elektronik saldırılara açık olmaması ve oyların doğrulanabilir şekilde belgelenmesi, komitenin garanti etmesi gereken kritik öneme sahip konular olacaktır.

Geleceği dört gözle bekliyorum

Doğru bir seçim yapmak için yola çıktığımızda, karşı karşıya olduğumuz zorluklar konusunda kendimizi kandırmamıza hiç gerek yok. Doğru bilgiye erişim ve oyların doğru hesaplanması sonucunda ayrıcalıklarının yitirecek birçok güç odağı var ve yıllarca gerçek demokrasinin tecelli etmesini engellemek için türlü çaba içindeydiler.

Ancak şu anda ihtiyacımız o kadar büyük ki, vatandaşlarımızın arzusu o kadar güçlü ki, değişime vesile olabileceğimize ve gerçek demokrasiye doğru ilerleyebileceğimize inanıyorum. Lütfen bize katılın.

Karikatür

Palyaço başkanının komik hatalarının ardındaki gerçekler

Kapının yanındaki adamlara aldırma

Trump her gün farklı bir şey söylüyor. Deli ya da aptal olmalı

Yazar

Emanuel Pastreich, iklim ve biyolojik çeşitliliğin çöküşü, yeni teknolojinin insan toplumu üzerindeki yıkıcı etkileri, zenginliğin tek elde toplanması, silahlanma yarışı ve küreselleşmeye odaklanan, diplomasi ve güvenlik alanında rasyonel bir Amerikan politikasının önde gelen sesi olarak son yirmi yılda dikkat çekmeye başladı.

Pastreich, Franklin D. Roosevelt ve Adlai Stevenson'ın yazılarında ve konuşmalarında vurguladığı enternasyonalizm geleneklerini yeniden keşfetmeyi amaçlar. Geçen yıl şirketlere verilen trilyonların halka iade edilmesini, Amazon ve Facebook gibi çok uluslu holdinglerin denetlenen kooperatifler olarak yönetilmesini, fosil yakıt şirketlerinin varlıklarına derhal el konulmasını ve hem hükümete hem de insanlara iklim değişikliği hakkında hatalı bilgi sunan sahiplerinin ve yöneticilerinin yargılanmasını talep eder.

Nashville, Tennessee'de doğan ve Missouri, Saint Louis'de büyüyen Pastreich, kariyerine 1998 yılında Urbana-Champaign Illinois Üniversitesi'nde profesör olarak başladı.

Korece, Japonca ve Çince bilen Asya uzmanı, son yirmi yıl boyunca, Amerikalıların yaşadığımız yüzyıldaki sorunları aşmak için Asya hakkında gelişmiş bir anlayışa sahip olmaları gerektiğini ve hem duygusal hem de ırkçı bir anti-Asya yaklaşımın ülkemize büyük zararlar vereceğini savundu. Halen daha Washington D.C., Seul, Tokyo ve Hanoi'de ofisleri bulunan bir düşünce kuruluşu olan Asya Enstitüsü'nün başkanı olarak görev yapmaktadır.

Yanılıcı bilgiler ve yolsuzlukla kirlenmiş bir kampanya döneminde, yalnızca tek bir aday tamamen gerçeklere dayalı bilimsel verilerle toplumun üzerine çökmüş olan yozlaşma bulutunu gözler önüne serebilmiştir. Emanuel Pastreich, birbirleriyle sürekli kavga halindeki suç sendikalarına dönüşmüş politik partilerin varlığında yalnızca bağımsız bir adayın gerçek bir başkan olabileceğini düşünmektedir. Bizleri pasif müşteriler yerine aksiyon alma yetisi olan bireyler olarak tanımlayan bir dizi etkileyici konuşmasında, ülkemizi nasıl şaha kaldırabileceğimizi anlatan somut adımları da paylaşmaktadır.

Pastreich, tek bir kişiyi veya grubu suçlamaktan kaçınır. Ancak, Anayasa ruhunun geri gelmesi ve Frederick Douglass ve Abraham Lincoln gibi, yıllar boyunca halkla ilişkiler şirketleri, yatırım bankaları, politik lejyonlar ve kendini uzman olarak addeden kişilerce üstüne toprak atılmış güçlü yönetim sistemlerini oluşturacak etik temellerin atılması gerekliliğini de şiddetle savunmaktadır.

AMERİKA'YI İLK DEFA
ŞAHLANDIRIN

Emanuel Pastreich

Amerika Birleşik Devletleri
Bağımsız Başkan Adayı

AMERİKA'YI TEKRAR
YEŞİLLENDİRİN

Emanuel Pastreich

Amerika Birleşik Devletleri
Bağımsız Başkan Adayı

GERÇEĞİN PEŞİNDE
ÖZGÜRLÜK AŞKIYLA

Emanuel Pastreich

Amerika Birleşik Devletleri
Bağımsız Başkan Adayı

Sadece doğruları konuşan ve karşılaştığımız gerçek tehditlere karşı uzun vadeli stratejiler talep eden bir başkan aday

Yanıltıcı bilgiler ve yolsuzlukla kirletilmiş bir kampanya döneminde, yalnızca tek bir aday tamamen gerçeklere dayalı bilimsel verilerle toplumun üzerine çökmüş olan yozlaşma bulutunu gözler önüne serebilmiştir. Emanuel Pastreich, birbirleriyle sürekli kavga halindeki suç sendikalarına dönüşmüş politik partilerin varlığında yalnızca bağımsız bir adayın gerçek bir başkan olabileceğini düşünmektedir.

Bizleri pasif müşteriler yerine aksiyon alma yetisi olan bireyler olarak tanımlayan bir dizi etkileyici konuşmasında, ülkemizi nasıl şaha kaldırabileceğimizi anlatan somut adımları da paylaşmaktadır.

Pastreich, tek bir kişiyi veya grubu suçlamaktan kaçınır. Ancak, Anayasa ruhunun geri gelmesi ve Frederick Douglass ve Abraham Lincoln gibi, yıllar boyunca halkla ilişkiler şirketleri, yatırım bankaları, politik lejyonlar ve kendini uzman olarak addeden kişilerce üstüne toprak atılmış güçlü yönetim sistemlerini oluşturacak etik temellerin atılması gerekliliğini de şiddetle savunmaktadır.

\$ 13.00 USD

ISBN 978-164999439-4